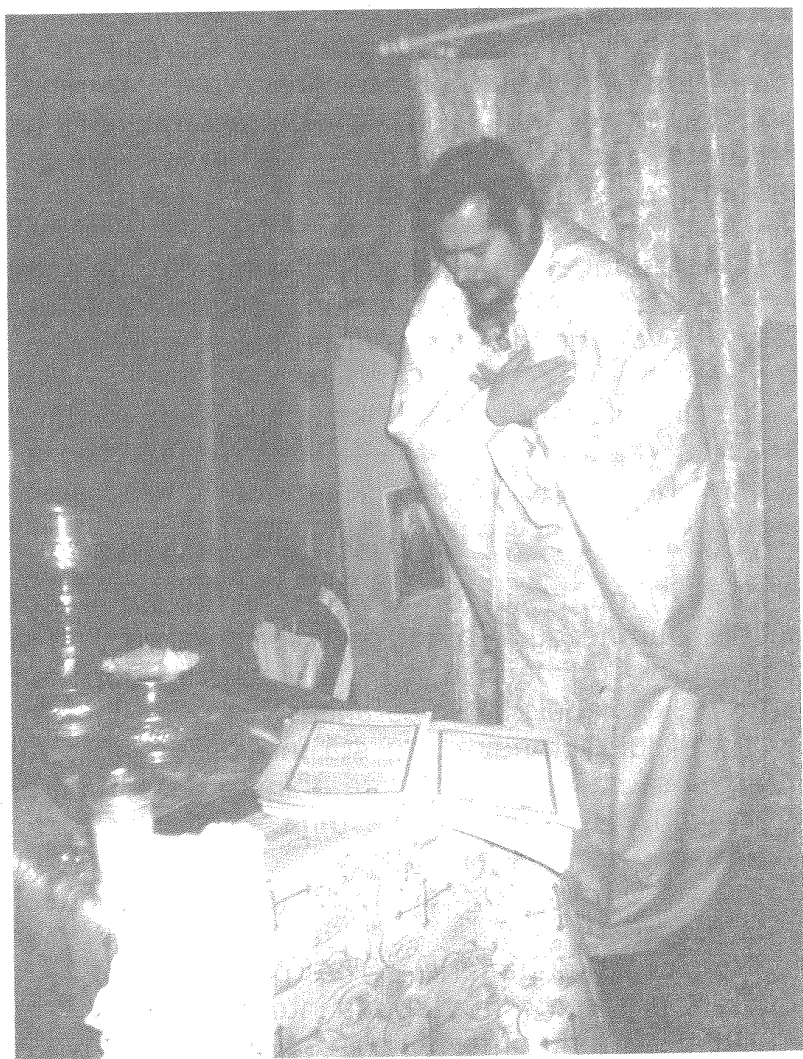

Părintele Gabriel liturghisind - Gresia, Teleorman

„Creștinul de literă face și azi tot așa: dimineață î vezi la biserică, lăudând pe Domnul, iar după amiază î vezi la cârciumă râzând, glumind, lucrând în ziua Domnului. El îl înlocuiește pe Dumnezeu cu <<vițelul>>, cu jocul, cu petrecerea. Ce lucru grozav să aleagă între Dumnezeu și lume, între pieire și mântuire, alegând<<vițelul >>!”

„Creștinătatea de azi este ca o matcă goală, ca o Mare Moartă plină de stricăciuni, pentru că Râul ce Mare al Evangheliei Apelor Vii nu curge prin ea, ci pe ângă ea.

Creștinătatea de azi mai bucuros te vede cântând la cârciumă cântările diavolului, decât să te audă cântând Domnului. Vă dați seama că lumea aceasta este o pustie pentru sufletele noastre?!”

„Astăzi, mulți slujitori ai altarului fac din preoție o funcție. Dumnezeu le-a dat preoților puterea de a sluj poporului. Toți au har, dar pentru dobândirea darurilor, ei trebuie să se ostenească.”

„Harul lui Dumnezeu nu stă într-un om mizerabil. Ar trebui să se curețe întâi pe ei însșiși de patimi, apoi pe ceilalți, așa cum îndeamnă Biblia:<<Doctore vindecă-te pe tine însuși!>> ...dacă preotul nu-L ascultă pe Dumnezeu, cum crede el că rugăciunea sa va da roade?”

„Nu alergați după fericirea cea pământească!”

„Folosiți pacea și fapta bună întotdeauna!”

„Iubiți-vă și nu purtați ura în suflete!”

PREDICA DE FOC

***Mărgăritare duhovnicești din
predicile Părintelui GABRIEL NICU***

„În această lume nu mai găsim decât întuneric”.

„Astăzi minciuna este mai presus decât Cuvântul lui Dumnezeu...”

„Și azi Dumnezeu lasă pe preoți să-i lumineze pe oameni. Dar în zilele noastre, credința se împuținează, iar lumina este ascunsă sub obroc.”

„Există mulți preoți care au cultură, dar nu au Duhul lui Dumnezeu... Mulți sunt îmbrăcați în piele de oaie, dar pe dinăuntru sunt masoni și ecumeniști, lupi răpitori!...Și vai ce slujbe frumoase fac! Cum ar putea un om simplu să pună la îndoială cuvântul unui asemenea preot?!”

„Mulți creștini nu-și mai agonisesc virtuțile duhovnicești și nu au nici smerenie, nici milă de aproapele. Sunt plini de ei înșiși”.

„Dumnezeu nu ne cere puțină credință, adică să fim căldicei, ci să avem o credință vie, pusă pe stânca vieții, care este Golgota, adică pe stânca lui Iisus Hristos”.

„Mântuitorul a venit să te facă o oaie aleasă și un bob de grâu, ca să te așeze în jitnița Împărăției Veșnice”.

CUVÂNT INTRODUCTIV

Acest cuvânt introductiv își află rostul mai ales în cazul acelor care nu au citit toate cărțile scrise în memoria Părintelui nostru, preotul Gabriel Nicu. În cele patru cărți comemorative(exceptând-o, firește, pe cea cu rugăciuni, scrisă de fratele Părintelui) s-au scris o sumedenie de lucruri despre viața și activitatea pastorală a Părintelui Gabriel, mărturii care au creionat portretul spiritual al acestui tânăr dar îmbunătățit duhovnic al românilor.

Și pentru că nu exista propriu zis o carte cu predici, deși între credincioși circulă unele casete și CD-urile cu acest conținut, iar cărțile scrise au redat parțial o serie de cuvântări, venim în sprijinul celor care nu au aceste casete/CD-uri sau care nu pun mare preț pe tehnologia modernă și preferă cuvântul scris. La aceasta se prea poate ca unii cititori să adauge lipsa clarității înregistrării(inițiale sau, dimpotrivă, a repetatelor înregistrări, multiplicare, care le-a diminuat calitatea).

Așadar, această modestă carte de predici vine în sprijinul credincioșilor dornici de a avea la îndemână cuvântul rostit cu dragoste și responsabilitate de iubitul nostru povățuitor în peste 30 de predici. Ea este o alternativă timidă, de început, a casetelor și Cd-urilor înregistrate, care îl vor aduce în gândul și-n inima noastră pe cel ce ne-a fost călăuză spre mântuire. Pentru că multe predici nu se aud bine, și

riscăm ca în timp să le pierdem, am găsit că este necesar să ne învingem temerile și să le scriem. E păcat ca, din vreo temere, să renunțăm la a scrie o carte cu „predicile de foc” ale iubitului nostru Părinte...Cel ce l-a întâlnit măcar o dată pe Părintele Gabriel cunoaște impactul cuvântului său, insuflat de Sus, și știe câtă nevoie are omul contemporan, aflat la răscruce de drumuri, de un cuvânt menit să-l smulgă din mocirla păcatelor. Știe că acest cuvânt, fie el și muștrător, în aparență, a avut și va avea mereu darul de a mângâia sufletele miilor de ortodocși...

Știm că unii dintre cei ce nu l-au cunoscut ar putea reacționa necreștinește, așa cum au făcut unii, îndeosebi pe Internet. Căzând în judecată sau în alte păcate. Dar nu lor trebuie să le dăm noi răspuns, ci lui Dumnezeu, dacă nesocotim cuvântul Său prin ignorarea învățăturilor pur ortodoxe, date prin Ucenicul Său, Preotul Gabriel...Căci zicem și noi precum altădată Părintele:dacă va fi să vină ispitele și necazurile peste noi, să vină! Nimic fără îngăduința Domnului! Să ne ajute Bunul și Preasfântul Dumnezeu să biruim în numele credinței, pentru rugăciunile și cu ajutorul Părintelui nostru, acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin!

„Adăpându-se la izvorul Predaniei Sfinților Părinți, Părintele Gabriel a stăruit pentru reaşezarea culturii noastre teologice în albia spiritualității practice și pe coordonatele mistice ale trăirii filocalice.

El a fost darul și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru Biserica românească, pentru a cărei întărire în

credință a ostenit o viață, în același timp. Rămâne o vrednică pildă de urmat pentru preoțimea noastră, care întotdeauna se va regăsi în autenticitatea, înălțimea și chemarea sa.”(Prof. Nicu Cristian, în „ O viață pe urmele Mântuitorului. Viața părintelui nostru Nicu Gabriel.”)

„Părintele Gabriel nu a uitat niciun cuvânt al Domnului și de aceea, înțelegând bine rostul său ca preot în Biserică, a făcut din poruncile dumnezeiești o scară pe care a urcat, către Rai, postul său aspru și rugăciunea sa de aur, și împreună cu ele sufletele păstoriților săi, pe care le-a modelat cu iubire și migală, dorind să le dăruiască Mirelui Ceresc ca pe niște Mirese împodobite de Nuntă.

...predica sa a fost ca un bici pentru păcatele vremii, axându-se pe lupta împotriva păcatelor și mai ales asupra decadentei morale din Biserică, inclusiv a preoției românești. Ideea sa centrală a fost, până la moarte, iminența pocăinței...

Dincolo de simplitatea vădită a limbajului său, Părintele era un om de duh, care grăia într-o limbă caldă și curată. Era limba vechilor cazanii, limba Bisericii, care cadra perfect cu viața sa autentic duhovnicească. Dincolo de simplitatea vorbei și a portului său, se modela o sănătoasă înțelepciune de inspirație divină. Unora le poate părea simplist acest limbaj, ca și conținutul predicilor sale. Dar dincolo de acesta, mesajul lor era pur evanghelic, încărcat de ani și totuși actual...

S-ar putea spune că predicile sale sunau stereotipic, în mai toate întâlnindu-se aceleași idei principale. Aceste predici erau considerate a fi inspirate de Duhul Sfânt poate mai mult pt. că biciuiau

păcatele noastre precum da Duhul Sfânt altădată proorocilor vechi testamentari...Părintele proorocea nu despre bucurii trecătoare, ci despre mânia îndreptată asupra celor care nu-și curăță haina botezului pentru a-L primi cum se cuvine la Nunta cea Cerească pe Mirele Hristos.

Părintele Gabriel nu dorea să gâdile urechile oamenilor cu vorbe dulci, pe care lor le-ar fi plăcut să le audă, ci voia să-i ajute pe creștinii vremurilor de pe urmă să înțeleagă iminența pocăinței și, mai mult, îi îndemna, prin exemplul său propriu, să rămână în Staulul Bisericii, oricâte rele se vor pune în spatele clerului. (prof. Catuța Ecaterina Voiculeț, în „Dincolo de miracolele credinței“.)

„Părintele suferea cumplit pt. orice compromis făcut de vreun slujitor al altarului și cerea urmarea fermă, în orice situație a Domnului Hristos. Îl dorea să vadă răcirea credinței, rătăcirea poporului prin practici neortodoxe și păgâne, dar cel mai dureros era faptul că preoții erau băgați în aceeași oală... și că preoții adevărați erau blamați și prigoniți, fiind adesea suspectați de practicarea unor rânduiri necanonice... și uneori asociați cu vrăjitorii sau considerați înșelați de diavol”.(Andrei Ecaterina, în „Ultima Trâmbiță”)

„A avut curaj să spună răspicat că lumea merge într-o direcție greșită. Din această cauză, chiar și după trecerea le cele veșnice, Părintele își continuă misiunea, dar continuă să fie incomod pentru cei care au făcut pact cu diavolul...”(Părintele Teognost și alții, în „ Părintele Gabriel, un om îndumnezeit prin har”).

PREDICA I

Babilonul cel mare

Iată, creștine de astăzi, mulți dintre noi suntem chemați, dar foarte, foarte puțini suntem aleși. De ce? Pentru că noi suntem cei care vrem să fim aleși pe pământ. Dacă vrem să fim aleși în Cer, trebuie să urmăm așa precum Mântuitorul a venit pe pământ și a învățat pe cele 5 fecioare înțelepte. Așa și noi trebuie să lucrăm pt. Împărăția lui Dumnezeu aici, pe pământ. Căci viața noastră este trecătoare, se ofilește precum floarea când este ruptă. Așa și noi să nu dezarmăm înaintea de vreme, ca nu cumva sufletele noastre, când vor părăsi aceste trupuri, să se întoarcă la dreapta judecată și apoi, după faptele lor, în iadul cel veșnic!

Și caută, creștine, să-ți mântuiești sufletul și trupul. Caută să ai necazuri în lumea aceasta de azi, cea care nu te lasă să-ți mântuiești sufletul tău!

Vine cu toate răutățile și cu toate vrăjitoriile și fermecătoriile în această mică biserică. Iată, am văzut multe lucruri în această biserică mică și încă mai văd. Vrăjitorii și fermecătorii de tem de această biserică făcută din câteva lemne și alte asemenea lucruri care se topesc...

De multe ori am fost prin casele dvs., dar puține lucruri am putut să văd, pt. că sunteți puținei la suflet.... Este mai bine să veniți la biserica sfântă, să vă scuture Dumnezeu de tot răul din inimă și din

suflet. Dar trebuie să ții post ca să biruiți pe vrăjmașii dvs., care s-au ridicat cu multă răutate asupra sufletului și casei dvs.

Am văzut în această bisericuță și pești buni și pești răi,...și păcătoși și drepti. Sunt prea puțini dreptii care vin la această biserică... dar ei sunt ca niște oaze de lumină! Oameni care știu să respecte pe Dumnezeu, care se pregătesc pt. Împărăția lui Dumnezeu. Iar ceilalți sunt pești răi, care intră în acest năvod al Bisericii lui Hristos, dar care sunt plini de tot felul de fărădelegi și de probleme.

Mergeți dar la preoții dvs., care nu mai au nicio putere să mai ierte păcatele. Ei cred că vă iartă păcatele, dar nu o fac. Căci sunt formalști, sunt funcționari în zilele de azi, pt. că ei nu mai ascultă de Dumnezeu, care să le dea putere de a lega și dezlega fie oamenii vii, fie morți.

Creștine de azi, caută să-ți lași păcatele din tine și să-L urmezi pe Domnul, care a venit la voi și pe care L-ați urât și-I urâți încă cuvântul Evangheliei Bunevestiri. Te-ai îndepărtat de Mine, zice Domnul, și te-ai făcut rău și cerbice! Vai de tine, oază de întuneric! Te-ai dus la întuneric și ai venit în această biserică, unde ai găsit lumina, pacea sufletului tău, mântuirea sufletului tău! Caută să lepezi de pe tine solzii păcatelor și vino și urmează pe Domnul. Să vezi și tu cu ochii tăi, cei plini de întunecimea zilei de azi, născându-te din apă și din Duh Sfânt. Nu te lăsa bătut de satana, ci orice ți-ar fi făcut, te-a înjurat, te-a bătut, orice ți-a făcut, tu să taci și bagă-ți dopuri de plută în urechi și vezi-ți de calea ta. Căci este un război nevăzut adevărat, pe față...Să vă dau un exemplu... În curtea sfintei biserici este o fântână,

care e plină cu apă de la mort. În curtea mea de acasă este o fântână, la poartă, plină tot cu apă de la mort. În magazia din curtea mea, creștinilor mei, care odinioară au venit cu înflăcărare, dar s-au rătăcit pe drum, le-am zis că fântâna asta e spurcată cu apă de la farmece și vrăji. Deci dvs. vă spun că aveți fântânele spurcate, pt. că nu mai este azi încrederea unul în altul, că s-a stins dragostea. Mergeți în frunte cu Domnul, dacă v-ați ales calea cea strâmtă! V-ați ales calea largă, mergeți pe calea vieții trupești, pe care o aflați plină cu multe pofte, cântece și jocuri curvești, descântece, vrăji și farmece.

Mergeți din vrăjitor în vrăjitor, din fermecător în fermecător, dar să știți că veți fi osândiți! Vai de tine suflet înnegrit! Te întrebi, creștine: nu ți-a lăsat Dumnezeu calea cea largă? Care te duce la dans și joc și-n timpul posturilor? Nu, ne-a lăsat Dumnezeu calea cea strâmtă! Vă spun medicii că trebuie să țineți regim. Ei nu spun post. Un medic, care e fără frică de Dumnezeu, faceți ce vă spune el pt. că vă e frică de moarte. Dar un medic trupesc și sufletește cum ar fi un preot al lui Dumnezeu, nu. Ce ziceți: „A, să-mi dea ăsta post, să mă omoare?!”

Dar nu-ți dau eu postul, creștine, pt. că postul e lăsat de cel puțin 2000 de ani. Și Mântuitorul Hristos a postit! El a postit primul, în Noul Testament, 40 de zile și de nopți. Post negru. Să ne dea nouă exemplul! Acum e timpul ca noi să întoarcem răul făcut asupra noastră, lăsându-L pe Dumnezeu să ne lumineze, să se războiască cu ei, pt. ca noi, să răbdăm, fără să cârtim. Și când le-o da Dumnezeu o palmă!... Noi să fim mulțumiți că mai suntem sănătoși, să ne rugăm să ne dea Dumnezeu sănătate trupească și

sufletească, ca să putem continua pe calea aceasta plină cu multe răutăți și fărădelegi, să putem face lumină în sufletul nostru, să-L lăsăm pe Hristos să vieze în noi și noi să viem cu El. Nu în zadar este lăsat postul. Rugămintea mea pt. Dumnezeu este mare: nu vă înșelați c-o să puteți sluji la doi domni, Dumnezeu și satana. Să nu credeți că veți băga 2 picioare într-un singur pantof! Să nu considerați dvs. că Dumnezeu este Sus și că pân' la Dumnezeu ne mănâncă Sfinții! Nu, e o mizerie să spui o hulă ca asta! E o mare hulă împotriva lui Dumnezeu și a Sfinților! Să nu crezi, creștine, că nu ești văzut ce faci tu pe pământ! Nu! Ca o găză ești pe pământ, ca o furnică mizerabilă care și-a strâns în comoara sa numai faptele cele rele, cum ar fi: mândria, răutatea, dușmănia, curvia, sodomia și gomoria, beția, tutunul și toate celelalte. Să știi că toate acestea le vede Dumnezeu.

Este timpul, veacul, când oamenii vor distruge această planetă. Dacă va veni războiul în viitorul apropiat, ești pregătit? Te-ai pregătit, dacă vine moartea peste tine? Va trebui să fim pregătiți clipă de clipă ca să-L preîntâmpinăm pe Hristos, că sufletul acesta va părăsi trupul și va fi vai de el! Ceea ce a făcut cu acest trup va fi tras la răspundere în fața Tatălui din Ceruri, pt. că acolo este o Judecată particulară, până la Judecata de Obște, adică învierea morților și sfârșitul lumii. Până atunci să ne pregătim fraților, că nu se știe când va fi acest sfârșit! Pt. că pământeni, evreii, s-au gândit să rămână pe pământ numai 10 % din populația globului. Te-ai pregătit tu, creștine, dacă ar veni sfârșitul printr-o bombă atomică sau nucleară sau biologică? Te-ai gândit vreodată la asta? Ji-ai făcut procese de conștiință: „Doamne, cât

de multe mârșăvii am făcut eu pe pământ! Și cât de mult te-am întristat eu pe Tine?!" Te-ai gândit unde se va duce sufletul? Că nu-i așa cum spun asiaticii, că va ieși sufletul și va intra într-un porc sau într-un măgar! Pt. că Dumnezeu nu a zidit porcul! Pe porc, pe animal, l-a făcut Dumnezeu fără conștiință și deci nu poate sufletul(omenesc), având conștiință, să intre într-un animal! Deci nu se poate, așa cum spun ei, să se reîncarneze! Nu! Ca să poată scăpa de cele făcute pe pământ, sufletul merge în Rai sau în iad. Dar în Rai, dacă se duce unul la 100 000! Pt. că sunt mulți care vin la biserică ca mostre...(...)Trecem precum trece găscă prin apă. Suntem ascultători, dar nu și împlinatori ai cuvântului dumnezeiesc.

Mergem la vrăjitori și fermecători, mergem la preoți care ne trimit la vrăjitori și fermecători, mergem la oameni de nimic, care nu știu să lucreze în Grădina Domnului. Și aceștia, vai de ei! Că vă duceți la oamenii care călăuzesc orbi pe orbi și veți cădea în groapă, în groapa iadului! Iată că suntem mulți în fuste negre... cu pompă, cu trăiască cuture... zicem. Câți dintre ei se pregătesc cu adevărat pt. mântuirea sufletelor lor? Câți dintre ei se vor mântui? Prea puțini!

Asemenea și noi, când ne pregătim, fraților? Eu mă fac frate cu dvs., vedeți, deși Mântuitorul spune în Evanghelia după Matei că frații (Săi) sunt cei ce fac legile lui Dumnezeu, frații și surorile ce fac legile divine ale lui Dumnezeu. Deci nu pot să mă fac frate cu cei ce-și spoiesc fețele cu vopsele, se dau cu cărbuni pe la ochi, cu vopsea roșie sau sidef pe unghiile mâinilor și ale picioarelor, își vopsesc părul și stau întruna împotriva lui Dumnezeu.

Iată ce a făcut satana, păpușile iadului pe pământ! O să vă strige satana și îndrăciții că sunteți păpușile iadului, creștinilor! Vreți să fiți frumoase pt. iad? Nu vreți să fiți frumoase pt. Cer? Pt. Cer să fiți frumoase, creștinilor! Aveți de luptat! Pt. că atunci când v-au născut mamele dvs., nu v-a vopsit Dumnezeu unghiile, nu v-a tras sprâncenele, nu v-a epilat. Astea sunt practici păgânești în vreme de sfârșit de lume, ca să nu urmeze femeia pe Maica Domnului, ci să fie îndepărtate de la Dumnezeu. Ca să fie omul împotriva legii creștinești! Nu eu te judec, creștină! Eu ți-am arătat ce ai de făcut. Dumnezeu te va judeca pt. faptele tale săvârșite pe pământ! Nu intri, așadar, între acei oameni care zic: „Dă-mi, Doamne”! Îți dă o dată, dar a doua oară îți ia până și cenușa din vatră. Păi, ți-a dat o dată, ca să te încurajeze, și să te întorci ca fiul risipitor. Să fii ca el! Ți-ai risipit, ca el, averile pe desfătări, dansuri, petreceri... televizor, internet... Când îți revii? Să-ți zici: „Doamne, de toate am făcut pe pământ! Și țurca am dansat! Am fost și la patinaj! Am jucat tenis... de toate am jucat! Dar pt. Tine ce am făcut, Doamne? Am strâns de toate în vechitura asta de trup!”

Când vrei să-l simți pe Hristos în tine și să fii cu El? Când vrei să te împărtășești cu Trupul și Sângele Domnului? Așa cum azi a venit un om la împărtășanie și nu L-a cunoscut pe Hristos... Și i-am zis: „Adevărat îți grăiesc, nu ai haina de Nuntă, ca să vii să-ți dau Mielul Îngrășat! Ci pregătește-te prin post și rugăciune și-apoi vino și ia-L pe Domnul!” Nu care cumva ca Domnul să intre în trupul nostru ca într-un mormânt! După ce L-au răstignit evreii farisei și L-au băgat în inima pământului, și noi băgăm Sf. Împărtășanie în

inima pământului trupesc și-L lăsăm pe Hristos acolo.
„Ei, lasă, că m-am împărtășit”!

Nu creștine! Acest Hristos Sfânt, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, nu se ia decât numai prin post și rugăciune. Cu post și rugăciune noi să scoatem patimile din noi, precum patima văzului, auzului, mirosului, gustului și pipăitului. Apoi patima curviei și a preacurviei, patima înavușirii, patima clevetirii și a vorbirii de rău. Când scoatem din noi aceste patimi, ca să ne putem întâlni cu Hristos? Ne întâlnim mereu cu El la Sfintele altare, dar nu suntem vrednici ca să intre la noi, precum vameșul care nu-și ridică măcar ochii spre Cer, ci zicea întruna, smerindu-se: „Dumnezeule, nu sunt vrednic să intri în casa sufletului meu!”

Și zice Scriptura că mai îndreptat s-a întors acasă. Așa și cel ce se smerește și se va duce la casa sa, fără a se împărtăși nepregătit... Căci mulți nu ați știut cum se poate posti după terminarea postului, adică luna, miercurea și vinerea fără ulei. Mulți nu ați știut cum să vă rugați: dar Mântuitorul a spus ucenicilor să se roage cu rugăciunea „Tatăl nostru”. Spuneți „Tatăl nostru” de 33 de ori dimineața, apoi seara și la miezul nopții, însoțind rugăciunea cu metaniile. Nu ați știut unii ce-i aia o metanie! Nu v-a spus nimeni! O închinăciune se face când te închini și lași mâna la pământ. O metanie, când te-nchini, te apleci în genunchi și pleci capul la pământ, zicând: „Doamne, milostiv fii mie păcătosul!”

Asemenea, sunt și lucrurile duhovnicești, pe care ni le arată Dumnezeu. În afara acestora, femeia are un period lunar, în care nu trebuie să meargă la biserică 7-8 zile, stând să se curățească acasă. Iar

femeia și bărbatul trebuie să meargă la biserică neapărat în 3 săptămâni, duminici și sărbători cu cruce roșie și neagră.

Duminica nu se dă nici cu mătura, nu se spală vasele, nu se face mâncare....

Oprți-vă odată de la păcate! Să nu ucizi, zice porunca a șasea! Și noi ucidem mii de suflete nevinovate, prin avorturi. Ne înșelăm soțul și plecăm cu amantul. Oare nu credeți că în ziua de azi este Babilonul pe pământ?! Babilonul cel mare a ajuns și-n România. Ce ne-a adus America nouă? Desfrâu, coca cola cu multe droguri, droguri, femei dezbrăcate, petreceri la televizor. Ne-a ajutat cu ceva să ne mântuim sufletele? Cu nimic! Am luat de la ei tot ce este rău. Să facem și noi în România ce fac ei acolo. Că suntem și noi în occidentul României! De parcă, dacă facem, ne-ar mântui occidentalii, nu Dumnezeu! Și uite-așa s-a urcat din treaptă în treaptă...a fost dat uitării Dumnezeu, din mintea noastră cea spurcată cu felurite rele, din trupul nostru cel întinat... Și am lăsat să întineze și pe alții... Nu am lăsat ca Dumnezeu să fie conducătorul nostru. Moșii și strămoșii noștri erau mult mai înțelepți decât cei de azi. Acum avem știință diavolească, calculatorul și toate cele. Nu spunem că nu-s bune, dar va veni timpul lui 666, să ne pună semnul lui pe mâna dreaptă și pe frunte. Veți lua buletinul, căci nu veți putea să nu mâncați, c-aveți burta mare și vă cere de toate... Dar vai celor ce se vor lepăda de Hristos!

Să ne întoarcem la E! Să lăsăm duhul lumii! Că într-un colectiv de femei, una e cochetată și fardată, alta vine și zice: „Da' ce, postești? Ești habotnică!” Alta:,, Dar ce, te rogi? Ai omorât pe cineva? Lasă să

postească și să se roage maicile și călugării, că noi nu avem păcate mari!”

Ei, peste astea, mai fac și vrăji și farmece! „Vino să-ți dau în cărți!,” spune una. Iar alta: „Hai cu mine să te duc la o vrăjitoare. Ce-ți mai spun popii de azi?! Îți pierzi vremea!” Iar altele se duc la popi, făcându-le ochi dulci, și zic: „Vai, dar ce popă frumos! Și ce frumos slujește!” Și tot așa...În loc să-și mântuiască sufletul venind la biserică, critică sau bârfește ca niște țate...

Ce cultură zicem că avem noi, care mergem la o vrăjitoare cu 2 clase mai mult ca trenul?! Și noi, care suntem filosofi, învățați, înțelepți, ne plecăm lui satana și ne închinăm la o vrăjitoare cu 2 clase, dacă le are și p-alea. Și ne îndrugă la minciuni și ne spune că ne ajută satana. „Du-te acasă, că ți-l trimit eu pe satan, care te va ajuta să ai spor!” Numai minciuni.

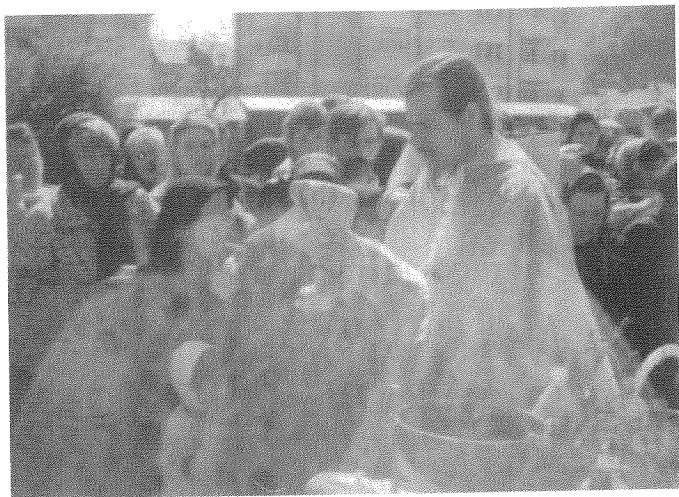
Și tot așa, prin minciuni, se conduce și România noastră. Și uite-așa se închină și mai marii noștri, tot la vrăjitori și fermecători, pt. că ei vor să facă un veac al întinericului, ca satana să fie stăpânul lumii. Noua Ordine Mondială sau Noua Eră!

Dar n-a făcut Dumnezeu nicio eră, fraților! Noi ne facem era noastră! Facem tot ceea ce vor sufletele și trupurile noastre: muzica noastră, rapul, sau cum s-o mai numi ea...„Ei, aicea-i Raiul, aicea-i iadul! Vino, mă, și te distrează!” Iată cum își bate satana joc de om, chipul și asemănarea lui Dumnezeu!

Caută să le așezi pe toate acestea în inima dumitale, creștine, că nu-s grele! Dumnezeu este stăpânul nostru al tuturor. El dă ploaie și peste cei buni și peste cei răi. De-acum nu o să ne mai dea... pt. că nu mai suntem modești. Simplitatea te face mai

presus decât toată învățătura lumii de azi. Așa ne învață Dumnezeu pe noi, să fim simpli și smeriți cu inima...

Haideți să începem o viață nouă, cerând în fața icoanelor să ne îndreptăm viața! Credința aduce multe bucurii duhovnicești....

Părintele Gabriel la Comănești-Bacău

PREDICA II

Despre Crucea Domnului

Dacă în timpul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, preoții și cărturarii vremii au hotărât să-L dea pe Mântuitorul Iisus Hristos să-L răstignească pe cruce, Crucea, în Vechiul Testament, fiind o batjocură, odată cu răstignirea Sa, ea s-a transformat într-un obiect sfânt, sfințind-o cu Sângele Său. Acum, Sfânta Cruce este putere, fără de ea neputând birui nici pe satana, nici pe vrăjitorii și fermecătorii care stau împotriva Adevărului lui Dumnezeu.

Mulți dintre noi suntem chemați, dar puțini sunt cei care nu-L lasă pe Hristos să fie răstignit.

Dacă pe El L-au răstignit, și noi, prin săvârșirea semnului crucii în mod batjocoritor, strâmb, ÎL răstignim. Crucea dreaptă mântuiește crucea strâmbă. Decât să faci mii de păcate, vânturându-ți mâna dreaptă pe chipul tău, mai bine fă o cruce dreaptă, pe înțelesul tuturor, pt. ca satana să fugă de tine!

Dacă într-adevăr nu știi să te închini, atunci să învățăm să ne închinăm. Dumnezeu Tatăl este Sus, în Cer. Fiul S-a coborât pe pământ, iar Duhul Sfânt este peste întreaga omenire. Și iată crucea este dreaptă.

Să nu te vânturi cu crucea strâmbă, creștine, căci se va bucura satana de crucile tale, împingându-te la păcat, iar când te vei duce acolo Sus, în acea hăinuță trecătoare, vei fi în fața Tatălui

Ceresc, Judecătorul tău, care te va judeca după faptele făcute pe acest pământ.

Iată că te vor judeca pe tine faptele tale, care te-au și judecat, când le-ai ascuns în inima ta și le-ai dosit, creștine, și nu le-ai lăsat! Nu le dosi, crezând că vezi vedenii pe pământ! Nimeni nu e-n stare să vadă vedenii, atâta timp cât în el sălășluiesc fiarele sălbatice ale trupului său ca văzul, auzul, mirosul, gustul și pipăitul. Să nu crezi, creștine, că doar te-nșeli! Înșelăciunea a dus la iad chiar pe mulți aleși, patriarhi ai Vechiului Testament, pe care i-a-nșelat satana prin diferite forme și metode. Și pe tine te-nșeală gândul tău, în care te încrezi! Te înșeală visele tale, căci iată cel ce crede viselor este înșelat de satana. Tu, care crezi orice lucru, și faci multe păcate, n-ai mers la preoți iscușiți, la duhovnici adevărați, să-ți scoată răutatea din tine, toate vedeniile mârșave ale lui satana...N-ai scos din creierul tău visele izvorâte azi din visele tale pământești, care te înșeală și-n chipul Maicii Domnului și al Domnului Hristos. Vai de tine, creștine, că te-ai îmbogățit cu imaginația lui satana și te-ai aruncat în gheena focului! Că-l lași pe satana să te conducă pe tine în corabia acestui trup muritor!

Puțini sunt cei ce astăzi au așezat credința pe temelia credinței lui Iisus Hristos și care au cerut de la Dumnezeu darurile cele sfinte. Mândria și slava deșartă, chiar și orice cuvânt cu care ne lăudăm, ne face să picăm în mâna lui satana. Satana știe să înșele și pe cei pregătiți. Aceia sunt cei care luptă împotriva lui satana până la sfârșitul vieții lor. Și chiar la sfârșitul vieții pot cădea în înșelare.

O să vină satana pe pământ, creștine. De pildă, într-un sat al Moldovei, s-a urcat într-o mașină un om întunecat, închis la culoare, îmbrăcat în negru, doar ochii i se vedeau...Și a zis șoferului: „Du-mă în cutare loc”! După ce a mers și-a mers, și-a mers, omul s-a uitat în oglindă și a zis: „Ce ești tu, om sau satană?” Iar când a scos mâinile (acela), nu erau mâini, ci copite, și a zis omului: „Eu sunt satana venit pe pământ!”

Iată creștine, dacă a apărut el în acel chip să-l înșele pe acel om, care a sărit din minți...! Și noi suntem săriți de pe fix, închipuindu-ne crucea lui Hristos cum dorim noi. Nu-L lăsăm unit pe Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea Sfântă, care scoate pe Adam și pe Eva din păcatul strămoșesc, prin venirea Mântuitorului Iisus Hristos pe pământ!

Răstignirea Trupului lui Iisus Hristos ne spune că nu ne-a lăsat orfani, ci a venit cu coborâre de Duh Sfânt peste Trupul și Sângele Său, adică Pâinea și Vinul care sunt darurile lui Dumnezeu, ce se transformă. Și noi venim fără pregătire către Trupul și Sângele Său Dumnezeiesc! Nu ne căim de faptele noastre mizerabile pe care le săvârșim! Nu ne întoarcem cu umilință la Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci toate trei Persoanele sunt una în Domnul Iisus, toate trei fiind Una. Creștine, când crezi că-L înșeli pe Dumnezeu, te înșeli, de fapt, pe tine! Tu ești înșelat de satana, crezând că nu te vede și nu te aude nimeni! Pe Cel de Sus nimeni nu-L înșeală!

Ți-ai luat de toate, avere, mașină...și alergi ca un rătăcit pe pământ și nu vrei să-L lași pe Dumnezeu să coboare în inima ta! Să nu te culci pe o ureche, aceea că aici se termină totul! Sufletul, care e insuflat de

Dumnezeu se întoarce la El, în Împărăția lui Dumnezeu, pt. a fi judecat după faptele sale. Să nu crezi că l-ai înșelat și pe cel de lângă tine și pe Dumnezeu: azi fac o faptă bună, minunată, și mâine mă duc să mă distrez. Creștine, cu o faptă bună nu se câștigă Raiul!(...) Îngerul lui Dumnezeu stă departe de tine. El este călăuzitorul și păzitorul vieții tale...

Creștine, noi să ne cerem iertare înaintea lui Dumnezeu Tatăl, c-am greșit la Cer și înaintea Sa; să nu mai batjocorim Crucea Sfântă a lui Hristos! Frații mei, să nu mai batjocorim pe Dumnezeu Mântuitorul, făcând crucea strâmbă! Iată, venim la cruce, creștine. Crucea este sfântă și-n Cer și pe pământ. Deci sfințenia crucii îl izgonește pe satana din om, cu această cruce închinăm Sfânta Agheasmă și o dăm către oameni ca Agheasmă mare.

Creștine, ai plecat precum Adam și Eva din Staulul Fericirii! Întoarce-te în Raiul lui Dumnezeu! Pe pământ nu vei trăi mult, căci toți suntem muritori. Avem speranța însă că am pregătit cât de cât acest blid al nostru, ca nu cumva să fim aruncați în gheena focului și să râdă satana de noi.

Cel ce nu vrea să împlinească legile divine ale lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acela este un antihrist!(...)

PREDICA III

Saducheei și fariseii de azi

Când a venit Mântuitorul Hristos pe pământ, a fost urmărit de fariseii și cărturarii poporului, dar și de saducheei, oameni politici care voiau să facă politică în sânul bisericii Vechiului Testament și care urmăreau toate evenimentele pe care Mântuitorul le săvârșea pe pământ. Unii dintre ei, cărturarii, știau să conducă poporul din punct de vedere al Legii, dar nu împlineau Legea. Mântuitorul Iisus Hristos scoate pe acei oameni simpli și-i așează ca pe Ucenicii Săi, într-o casă, până va primi putere de Sus, coborârea limbilor de foc, ca să-i trimită la propovăduire. El a venit să lumineze lumea, dar acei oamenii răufăcători totdeauna I-au stat împotrivă și L-au răstignit.

Dar ei nu au putut să piardă cuvântul pe care Dumnezeu Tatăl I-a lăsat prin gura Fiului. Nu au putut niciodată să astupe izvoarele adânci ale înțelepciunii dumnezeiești a Mântuitorului Iisus Hristos...

Mântuitorul i-a supărat pe farisei și pe cărturari fie prin săvârșirea miracolelor, fie înviind din morți, supărându-i astfel și pe saducheei care nu credeau în învierea morților.(...)Asemenea și astăzi oamenii culți

sunt departe de Dumnezeu; ei vor să-L vadă pe Dumnezeu, vor ca să pună mâna pe El, dar nici în gând nu vor să-și răstignească patimile și poftele, așa precum ați auzit azi, la Cazanie.

Ar fi fost bine ca Dumnezeu Fiul să sălășluiască în inimile noastre, să fi fost trupul nostru un pământ nou și sufletul nostru, un cer nou. Dar noi nu L-am lăsat pe Dumnezeu să sălășluiască în inimile noastre. Ne-am rătăcit pe potecile vieții noastre. L-am lăsat pe satana să ne prindă cu diferite practici demonice, pe care le-am îmbrățișat, îndepărtându-ne de Dumnezeu.

Astăzi omul e plin de îngâmfare, crezând că e mai presus decât Dumnezeu. Dumnezeu Fiul a ales pe ucenicii săi dintre oamenii simpli, ca să-i smerească pe cei învățați...Așa mărturisește Domnul în Apocalipsa Sfântului Ioan: „Unde este cărturarul? Unde este fariseul, învățatul?” Unde sunt oamenii lumii de astăzi, creștine? A trimis Dumnezeu oameni simpli și au făcut miracole. Noi spunem că suntem cu Dumnezeu, dar suntem mincinoși. L-am lăsat pe satana să cuprindă sufletele noastre și ne-am îndepărtat de Dumnezeu. Dacă în vremea lui Iisus au fost cărturarii, fariseii și saducheii, azi sunt mulți cărturari și învățați ai zilelor noastre care ÎL răstignesc pe Domnul, neascultând de El.

Muți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Iar cei aleși sunt precum cele 5 fecioare înțelepte, care își pregătesc sufletul lor, nepunând bază pe viața pământească, ci murind pentru Hristos. Iar noi zicem că suntem cu Dumnezeu, bătând din palme, ca fariseii, dar facem faptele cele rele. Spui că ai credință în suflet, creștine, dar faptele tale sunt fapte de păgân...

Deși Mântuitorul a coborât Duhul Sfânt peste Ucenicii Săi în Cetatea Ierusalimului, astăzi, noi suntem în această frumoasă încăpere slujind pe Domnul în Biserica Sa. Odată cu pogorârea Sfântului Duh la Cincizecime, Dumnezeu a coborât peste noi puterea divină...Însă, cei ce au păcate nespovedite duhovnicului, vor merge în gheena focului.

Tu creștine, L-ai lăsat pe Dumnezeu și te-ai făcut tu dumnezeu sfânt...(...)Te înșeli, creștine, spunând că ești dumnezeu pe pământ, pt. că faci faptele întunericului! Nu mai știi să citești Scriptura, creștine! O citim ca pe o povestioară, ca pe o carte de dragoste...nemaiținând seama de legile lui Dumnezeu cuprinse în ea. Împlinești tu Scriptura și canoanele Sfinților Părinți, care sunt un îndreptar pt. toți creștinii, inclusiv pt. preoți?! Vai de preoții aceia care nu se mântuiesc nici pe ei, și nici pe alții nu lasă! Oamenii legii de azi sunt departe de Dumnezeu, căci litera omoară duhul!

Caută să te îndepărtezi de toate judecățile lumii de azi, de toate răutățile ce te înconjoară, de tot omul cel rău! Caută să fii ca Domnul și să-L urmezi pe Dumnezeu cât poți, ca să iei binecuvântare cerească! Dacă cele cinci fecioare înțelepte și-au pregătit candelile lor cu fapte bune, caută și tu să mergi la biserică, să îndeplinești cele 10 porunci și cele 5 simțuri, ca să poți călca peste șerpi, peste scorpii și peste toată puterea diavolului!

Nu toți oamenii cred în cruce, în Dumnezeu cel adevărat...Ne-am format credința după propriile noastre idei, nu după dreapta credința a canoanelor Sfinților Părinți. Se întreabă creștinii:„De ce plâng icoanele în România?” Știi, creștine, de ce plâng?

Pentru că te lepezi mereu(prin păcat) și te vei lepăda de Iisus Hristos și de Maica Sa (și pe viitor), acceptând să iei buletinul lui antihrist și primind pecetea lui pe mâna dreaptă și pe frunte. Au început vremurile apocaliptice... Nimeni nu mai luptă, precum a fost odinioară Domnitorul Constantin Brâncoveanu, care a luptat pt. credința strămoșească. El nu și-a terfelit credința ortodoxă pt. cea turcească, deși a primit moartea. A primit moartea martirică cu fiii săi. Astăzi, ce conducător mai vedem care să primească moarte martirică? Ei aduc întunericul în România noastră sfântă. Îl cred pe Dumnezeu Mare Arhitect, e, care nu fac altceva decât să strice legile divine!

Ridică-te din mormânt, creștine, lasă pe Dumnezeu să vină la tine pt. a sălășlui în tine! Că vine plângând la tine și prin icoane chiar, numai să te întorci la El cu credință pură. Viața noastră e trecătoare: patru scânduri și-un costum de haine iei cu tine. Ți-ai făcut, creștine, un proces de conștiință? Ți-ai văzut mizeria, negura, puroiul care este în inima ta?

Vor fi martiri pe pământ, care nu se vor lepăda de Hristos, chiar de vor face și pușcărie. Suntem prea puțini cei care-L mărturisim pe Domnul cu curaj, cu bărbăție, în fața lumii de azi. Iată, bărbăția s-a stins până și-n preoția noastră, care a uitat că Mântuitorul a spus: „Cel ce mă va mărturisi pe Mine în fața lumii, pe acela și Eu îl voi mărturisi în fața Tatălui Ceresc! Iar pe cel ce nu mă va mărturisi, nici Eu nu-l voi mărturisi pe el!” Amin.

PREDICA IV

Sămânța Cuvântului Ceresc

Dacă Cerul din sufletul tău l-ai scos, creștine, să știi că l-ai scos pt. totdeauna și te vei duce în gheena focului, pt. că ți-ai agonisit pe pământ plăceri și pofte pe care le-ai așezat în inima ta!

Dumnezeu ar fi vrut ca tu să-ți mântuiești sufletul încă de pe pământ, pt. că aici e viața pregătitoare pt. viața de Dincolo. Dar tu ai gustat din plăcerile lumii de azi, L-ai îndepărtat pe Dumnezeu de la tine, dănțuind, mâncând, bănd cu tâlharii și cu bețivii.

Te cauă Dumnezeu, creștine, bâjbâind în întunericul lumii de azi, deși spui că-n tine este lumină. Până când vei spune că acest întuneric este lumină?! Când o să scoți din tine întunericul pe care l-ai lăsat să dospească în tine?

Iată, femeile se cochetează, își vopsesc părul, fața, unghiile... Satana a venit cu frumusețea, împlinind cuvântul lui Isaia proorocul: la vreme de sfârșit, oamenii vor fi atât de frumoși, încât vor uita de frumusețea Cerului! Nu mai este cerul în tine, creștine, nu mai ești după chipul lui Dumnezeu, ci după chipul lui satana. Căci el te conduce, el stă în inima ta! Nu mai este Domnul în tine! L-ai scos din inima ta, te-ai

făcut împotrivor Domnului, împotrivor Cerului întreg!

Ești mai presus decât Măicuța Cerului, creștină, care a venit smerită în lume, cu băsmăluță pe cap! Pretutindeni este Dumnezeu, dar nu mai vrei să pui văl pe cap, pt. că ți-e rușine de oamenii de azi. Nu lumea te mântuiește, creștine, ci Dumnezeu, care e Sus, în Cer, dar se uită la tine, în inima ta. Cerul și pământul vor trece, dar cuvântul lui Dumnezeu nu va trece. Nu fi creștin numai cu numele! Nu cine zice „Doamne, Doamne”, va intra în Împărăția Sa Cerească, ci cel ce face faptele Tatălui Cerească!

Iată, Mântuitorul ne-a lăsat Scriptura și azi se folosește în acest „Turn de Veghe”, care este Biserica lui Dumnezeu în mijlocul poporului celui necredincios, așezând lucrătorii Săi care-i va aduce și pe alții în jurul Bisericii Lui pt. a-i face lucrători. Dar noi nu ne-am lăsat modelați în lucrarea duhovnicească pt. a putea să continuăm opera de mântuire pe care Mântuitorul Iisus Hristos a lăsat-o întregii omeniri. Nu vrem să împlinim cele 10 porunci cerute de Mântuitorul tânărului bogat; nu vrem să fim credincioși adevărați, ci doar cu numele, spoiți. Respectăm cele ale trupului, mâncare și băutură, ca nu cumva să slăbim trupește, așa cum zic sectanții și diavolul, ce-l conduce pe om. Nu ne rugăm dimineața, seara și la miezul nopții, și nu ne întărim împotriva lui satan. Căci satan vrea să-l ducă pe om la necredință totală.

Iată, am venit pe pământ, creștine, zice Domnul, și am așezat aceste cuvinte cerești ca să Mă ascuți, dar cuvântul Meu e pus la spatele tău. Îți intră pe o ureche și iese pe zece(n.n-căi). Omul de azi, cerbice și

rău, se aseamănă cu oamenii aceia care au ogorul lor din piatră.

Alt cuvânt este cel dintre spini, creștine. Ți-am aruncat cuvântul Meu, a încolțit pt. puțin timp în inima ta, dar apoi s-a ofilit, pt. că nu a avut continuitate pt. a-ți mântui sufletul.

O altă parte a seminței duhovnicești a căzut în drum. Dar păsările cerului au venit și au mâncat-o. Oamenii acestei lumi îl bârfesc pe Dumnezeu tot așa cum altădată L-au pus pe cruce. Și nici pe tine nu te vrea mântuit, creștine, aruncând vorbele lor goale, murdare, împotriva preoților lui Dumnezeu, care vor să vă strângă și pe voi într-un coșuleț de flori pt. Grădina Raiului celui din Cer. Omul de azi, având fire pământească, se îndepărtează de Domnul, de cuvântul Său ceresc, și se face singur Dumnezeu pe pământ, prin bogăția strânsă, nemaivând nevoie de Dumnezeu. Dar după ce-l găsește pe satana prin anumite persoane, rupându-și gâtul și venindu-și în fire, ca acel tânăr care și-a cheltuit averea prin destrăbălări și petreceri, se întoarce la Dumnezeu cu gând smerit: „Doamne, am greșit la Cer și înaintea Ta și nu mai pot fi fiul Tău! Dar am totuși nădejdea că mă vei face măcar ca unul dintre argații Tăi!”

După ce omul călătorește prin această viață pământească și își strânge comori pe pământ, neștiind să-și agonisească Împărăția lui Dumnezeu prin milostenie, merge ce merge și, deși își strânge foc și pară lângă dânsul, se vede mare împărat. Căci satana îl face împărat peste toate bogățiile pământești, ispitindu-l așa precum cândva pe Domnul, care a spus că l-a dus în vârf de munte și l-a zis: „Dacă mi te vei închini mie, toate aceste bogății ale acestei lumi ți le

voi da Jie.” Dar Domnul a răspuns:,,Înapoia mea, satano, toate cele ce mi-ai arătat, mi le-a dat Dumnezeu, ca să fiu Stăpânul lor, dar Eu am venit să-l întorc pe om de la necredință la credință!”

Omule de azi, am mărturisit în această cântare frumoasă că nu mai e azi loc pt. creștini pe pământ. Iată, nu ne mai vrea lumea...Va veni timpul să ne scoată din bisericile lor și să ne aducă jertfă, spunând că suntem întunecați și spurcați. Ne vor huidui și ne vor sfâșia ca pe niște fiare sălbatice. Ei nu-și vor vedea propriile lor răutăți, nelegiuirile lor, căci Dumnezeu va veni să-și încheie veacul. Va face Dumnezeu un cer și un pământ nou, un suflet și un trup nou...(...)

Dumnezeu a trimis pe slugile Sale, proorocii, care au propovăduit cuvântul Lui ca să-i întoarcă de la necredință la credință. Dar omul nu s-a întors. A trimis apoi Dumnezeu alt rând de prooroci, care să-L propovăduiască în mijlocul lumii, dar nici aceștia nu au fost primiți cum se cuvine și au fost omorâți cu pietre, precum Sf. Arhidiacon Ștefan. Și tot așa a aruncat omul cu piatra cuvântului său mizerabil în aproapele său, ca să-i știrbească credința și să-i omoare sufletul. Căutați să vă îndepărtați de cei ce ucid și sufletul, nu doar trupul, căci vă va arunca în gheena deznădejzii și greu mai urcați treptele mântuirii!

E greu când omul zilelor noastre, care nu știe decât să mănânce și să bea, mărturisește că lumina, pe care Dumnezeu a coborât-o în bisericile Sale, este întuneric. La vrăjitor zice lumină, iar pe preotul Lui îl numește vrăjitor și fermecător. Și Mântuitorul a fost învinuit de cărturarii zilelor Sale, de arhieriei de atunci. De oamenii care sunt în aceleași fuste negre ca

și mine...însă nu toți, ci cei care sunt total necredincioși, căci este precum spune un proverb românesc, că nu vom vedea niciodată pădure fără uscături... Aceste „uscături” le spun preoților adevărați că sunt vrăjitori și fermecători. Dacă lui Dumnezeu Fiul i-au zis că scoate demonii cu Belzebul, căpetenia diavolilor, cu atât mai mult îmi vor zice acești preoți mie. Acești oameni știu să arunce cu pietre și noroi în hăinuța albă a preoților lui Dumnezeu...Ei scornesc minciuni! Dar noi știm că tatăl minciunii este satana...satana stând în inima lor. Nu vă luați după aceste oaze de întuneric, de păcură!

Este noapte, creștine, peste tine! Pt. că noaptea aceasta ți-au adus-o popii lumii, care nu M-au vrut pe Mine, Domnul, în inima lor...(...)Azi e mai mult întuneric decât lumină în tine...

Fiți treji, fraților, ca și preoții care lucrează în Grădina lui Dumnezeu, căci altfel preoții exorciști pierd terenul de sub picioarele lor! Vrăjitorii au puteri fantastice azi, pt. că noi slăbim credința, socotind că nu mai e nimeni ca noi pe pământ... În momentul în care noi ne-am mândrit, nu mai e Duhul Dumnezeiesc în noi, ci intră satana. Să luptăm pt. smerenie și umilință pe pământ, pt. dragostea față de fratele nostru! Căutați Împărăția lui Dumnezeu, căci împărăția morții nu aduce decât nefericire, încă de pe pământ! (...)

Omul zilelor de azi s-a îndepărtat de Dumnezeu, căci nu mai păstrează legătura vie până la mormânt. Caută-L pe Domnul, cel plin de dragoste, căci numai Domnul te va odihni pe tine, creștine, în Împărăția Lui. Amin.

PREDICA V

Calea cea îngustă

Iată, creștine, deși Mântuitorul a venit în lume și a lăsat o cale sfântă, pt. ca omul zilelor de sfârșit de lume să se conducă după dânsa, ce greu îi este acestuia, căci nu se mai conduce după calea aceasta! Căutăm ceea ce dorim, dar datorită grijilor pământești revenim pe calea cea largă. Mulți ar vrea să fie azi lumină, dar sunt întuneric...

Dacă acum 2000 de ani creștinii au fost persecutați, astăzi este o persecuție așa mai pe ocolite, mai pe îndepărtate...Ea a început întâi împotriva preotului, apoi a celor ce vin la el... Cei ce considerați că veniți să vă încărcăți sufletul aici, în această bisericuță, iată că Gog-Magog și balaurul cel mare stau la răspântii de drumuri ca să vă întoarcă din drum. Mulți dintre oamenii aceștia, manipulați de satana, vă întorc cu vorbe murdare, căci ei nu știu decât să denigreze credința pură, ortodoxă. Deși Mântuitorul grăia că va veni vremea când veți fi scoși din biserici și veți fi aduși jertfă, crezând că dacă vă omoară pe voi în biserici sau în templul cel sfânt va aduce jertfă lui Dumnezeu...

Deci puțini sunt cei ce duc viață de sfințenie, cei ce urmează pe Sfinți precum Sf. Vasile cel Mare, care

postea continuu și se ruga continuu...Ca Sf. Antonie cel Mare, ca Sf. Ioan Gură de Aur, care se hrănea cu zeamă de ovăz și cu puțină pâine. Ei s-au sacrificat, iar trupurile lor au devenit Sfinte Moaște, prin care oamenii se vindecă de patimile și neputințele lor omenești.

Mântuitorul spune că dacă vrei să-ți mântuiești sufletul, trebuise să-ți răstignești trupul. Adică, cum spunea Sf. Ap Pavel, trebuie să scoți afară din inima ta toate uneltirile imprimate de către vrăjmașul diavol. Așa precum ați auzit la Cazanie, acestea sunt toate răutățile și murdăriile lui satan, prin care suntem împotriva Cerului.(...)

Lăsați răutatea, invidia, trădarea! Nu fiți ca Iuda Iscarioteanul! Puneți mâna și vă cercetați sufletul și pocăiți-vă, că s-a apropiat sfârșitul lumii! Cei care vin aici să iscodească, neghinele, sunt ca cei care vin să vadă ce spune Dumnezeu prin părintele, care se întorc la ale lor și-i duc în iadul nefericirii. În loc să le spună ce a spus Dumnezeu prin nevrednica mea gură, le spun exact invers. Cei ce sunt luminați se lovesc de acest cuvânt ca-ntr-o stâncă...Acești oameni nu sunt decât otrepe înaintea lui Dumnezeu...

Caută să fii blând și bun, cinstit și onest, creștinul meu! Mai mari decât aceste virtuți ar fi smerenia și dragostea pt. aproapele. Sunt prea puțini însă cei care mai iubesc azi pe vrăjmașii lor. Acum Statul oferă plăcerea cea trecătoare, îndepărtând pe creștini de Sfânta Biserică.

Iată că azi oamenii sunt mai mult trupești și toată filozofia trece prin ei precum mâncarea prin trup.

Dacă Dumnezeu a făgăduit că va face o mănăstire la Târgoviște, iată că antihrist se luptă pe viață și pe moarte ca să nu se facă. Ba din contra, cei ce spun că Dumnezeu este Mare Arhitect se luptă să facă centre ecumenice(n.n- ca la Târgoviște, în apropiere...)...Ce înseamnă, în realitate? Case de prostituție și gomorie... Dar noi vom lupta cu acest antihrist, pt. că i-am declarat război. Chiar dacă va veni timpul să fim uciși și puși pe cruce, nu uitați ceea ce ați învățat în această biserică sfântă, să mergeți cu ștafeta învierii sufletului și trupului dvs. până va veni și timpul sacrificiului personal.

Strângeți-vă comori în Cer, prin milostenia făcută pe pământ! Căci cine împrumută aproapelui, lui Dumnezeu îi împrumută. Și Hristos zice: „Milă voiesc și nu jertfă”!...

(...)

Iată creștine, te pune satana să nu mai respecti nimic! Preoția s-a stricat. Azi, unii(preoți) au făcut un negoț din biserica lui Dumnezeu și se ocupă cu negoțul. Nu mai vor să-L așeze pe Hristos în inima omului. Mergând la biserică, omul, în loc să audă cuvântul lui Dumnezeu, care trebuie să iasă din gura preotului, a văzut ieșind apa cea rea...Și s-a îndepărtat de Dumnezeu, pt. că nu le-a plăcut postul și rugăciunea.

Vei merge, creștine, mii de kilometri ca să găsești un preot al lui Dumnezeu. Omul legii de azi, dacă te-a găsit cu o greșală cât de mică, o pune ca fiind păcat. Dar el nu se uită-n blidul lui. Unii ca acesta sunt plini de ei înșiși, de iubirea de argint, și au mașini luxoase și averi. Sfinții Părinți nu au căutat împărăția cea lumească! Nu mai avem azi aceleași tradiții lăsate

de Mântuitorul Iisus Hristos și de Sf. Părinți. Ne-am făcut răi și ne mâncăm unii pe alții: mamă împotriva fiului, fiul împotriva tatălui. Nu ne mai suportăm unii pe alții. Se dezmembrează familia. Ne urâm, facem avorturi, fereli...ne înșelăm unul pe altul...Bărbatul pleacă după femei. Așa a lăsat Dumnezeu: căsătoria curată, neîntreruptă și dreaptă. Dar oamenii nu mai țin cont de ceea ce învață preoții adevărați în biserică. Curând va veni urgia lui Dumnezeu. Iată, trâmbița a douăsprezecea lucrează pe pământ! Este ultima trâmbiță de întoarcere a creștinilor de la păgânism. V-ați îndepărtat de Biserică. Nu mai faceți voia lui Dumnezeu pe pământ. De aceea lumea urăște ceea ce a lăsat Dumnezeu. De aceea, nici pe noi nu ne iubește. „Dacă pe Mine, zice Domnul, m-a urât, și pe voi vă va urî lumea...”

Pilda Sfântului Gheorghe arată nu doar un miracol adevărat, Dumnezeu întărind pe Sfinții Săi în chinurile lor, ci și un exemplu. Trebuie să fim întăriți și noi. Pregătiți-vă, pt. că va veni peste voi cu încercări și vă va așeza ca luminători în vârful munte pt. lumea de azi!

PREDICA VI

Preoțimea de azi

Iată că Mântuitorul a venit în lume să ne răscumpere, ca să ne poată mântui. Ca să se mântuiască, omul singur, fără de alt om, nu poate. Fără a avea drept conducător pe preoții lui Dumnezeu, ca să te conducă spre Patria Fericirii, nu te-ai putea mântui singur, creștine. Dacă n-ar fi preotul lui Dumnezeu pe pământ, să-ți așeze Sf. Împărtășanie în trupul tău, adică Trupul și Sângele Domnului, tu nu te-ai mântui. Dar, creștine, în loc să bea această apă nemuritoare pe care a lăsat-o în Potir Domnul, ei și-au făcut din propriul trup, trup idolesc.

Domnul a venit pe pământ, și apoi Sfinții, dându-ți exemplu pt. a lupta, ca și ei, cu trup și suflet, cu stihile veacurilor. Să nu ne lăsăm biruiți de patimile acestui trup! Dacă nu vei face voia lui Dumnezeu celui din Cer, vei fi, creștine, trimis în focul cel veșnic, care va arde atât cât va vrea Dumnezeu, numărându-te și tu cu tâlharii, cu sodomiții...

Să nu căutăm să simțim gheena focului, căci ea va arde sufletul nostru nematerial, fiind foc imaterial, până va șterge păcatele oamenilor în iad.

Ca să nu fie suferință, în trup și-n suflet, ar trebui să avem frică de Dumnezeu. Căci cel ce are

frică de Dumnezeu, are și înțelepciune. Dacă vei avea frică de Dumnezeu, creștine, vei avea frică și de păcat și nu ai mai păcătui în Fața Lui. Căci omul de azi păcătuiește mult în fața lui Dumnezeu. Dar El îi va lăsa până ce le va trage o palmă: o durere, o boală..., prin care îi va întoarce pe ei să-L cunoască pe Dumnezeu, Dumnezeul Israelului cel Nou.

Creștine de azi, caută să vezi că și poezii, scriitorii, au cântat România de azi, care e Grădina Maicii Domnului. Dar în loc să fii o floare duhovnicească, tu ești o floare urât mirositoare. Caută să împlinești ceea ce au spus Sfinții, că nu în zadar s-au adus ei pildă vie pt. omenire, ci pt. a aduce sfințenia pe pământ. Trebuie deci să ne îndepărtăm de tot răul...

Ne vor da afară din bisericile lor și se vor uni cu cei ce sunt împotriva lui Dumnezeu, până și preoții care au stricat legea lui Dumnezeu și se poartă ca oamenii de rând. Poartă pe ei fustă neagră, dacă o mai portă și pe aceea, care înseamnă jugul lui Hristos. Au aruncat jugul lui Hristos de pe ei și s-au îndepărtat de Dumnezeu. Căci în mijlocul lumii ies civil, ca și dvs., și nu mai știți care-i preotul și care-i creștinul. Apoi mai au și multe nenorociri pe la casele lor, iar familiile lor nu se mai bucură de pacea lăuntrică ca să-L întâmpine pe Hristos. Ei și-au făcut din propriile lor case temple ale iadului. Alții au cârciumi și magazine, ca să-L întâmpine pe Hristos cu multă bogăție(...)

Oamenii de astăzi au denaturat tot ceea ce Hristos a lăsat sfânt în Scriptură. Scriptura nu mai există azi nici pt. preot. Scriptura lui este tutunul și băutura. Este sminteala, iubirea de arginți, bogăția.

Acestea sunt „cărțile sfinte” pe care satan le-a așezat în inima lor. Ei sunt călăuze oarbe. Au și ei aceleași canoane ale Sfinților Părinți, dar nu le mai împlinesc...

Dacă este vreun preot care slujește cum vrea Hristos, toți vin ca viespile alea ca să omoare regina, care știe să colonizeze stupul. Așa cum este stupul, așa trebuie să fie și Biserica. Cel ce iubește pe Dumnezeu, trebuie să-L și respecte. Dacă zice numai „Doamne-Doamne”, acela va fi blestemat și scos din Împărăția lui Dumnezeu, căci faptele lui sunt de plâns în zilele noastre. Pt. că ei zic, dar nu fac. Ei vor să te călăuzească pe drumul mântuirii, dar nici ei nu vor să se pregătească prin post, în cele patru posturi mâncând și bând. Și mai aduc și o obiecție, spunând așa: „Nu ceea ce intră în gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură”. Dar dacă i-aș fi spus să mănânce un rahat, nu l-ar fi mâncat, că-i spurcat.

Dacă spui omului să postească precum Eu, Domnul, am postit 40 de zile, omul nu postește. Deși el ar fi trebuit să postească mult mai mult, ca să-L poată întâmpina pe Domnul Iisus Hristos. Odată ce el vede la preot tot ce este rău, el copiază viața preotului... Preotul de azi este preot cu numele, dar cu viața, cu trăirea, este departe de Domnul. Vai de preoții aceia care aduc sminteală în mijlocul poporului! Mai bine nu s-ar fi născut sau și-ar fi pus de gât o piatră de moară!

Iată, creștine, ce sminteli îți aduc preoții de azi! Oare se mai împlinesc rugăciunile lor dacă ei sunt dușmanii lui Dumnezeu? Căci voia lui Dumnezeu este har, trăire, colaborare între Duhul lui Dumnezeu și duhul lumii! Oare cum poate sta Dumnezeu într-o haină păcătoasă? Într-un trup spurcat? Oare poate

sluji preotul la doi domni? Dacă el face faptele întunerichului, cui îi slujește el?

Dar să-i lăsăm așa, căci există un Singur Judecător, care-i va judeca și pe ei...

(...)

Aș vrea să vă ajut mai mult, dar nu mai pot. Este o tortură sufletească, ce nu s-a putut vedea! Nu mai pot suporta tracasarea asta.

Un preot al lui Dumnezeu din Moldova, atât de bun a fost, dar i s-au adus 2 popi tineri, care se duc la discotecă și vin apoi în mănăstire și-i vai de el...l-a spurcat pe bietul părinte!...

Avem preoți care sunt homosexuali... Mănăstirile sunt spurcate! Nu mai există sfințenie acolo, fraților, decât Sfintele Moaște! Vă spun din suflet, suntem morți, cu păcatul în noi. Plăcerile sunt mai mari ca toate. Luptați cu ștafeta în mână, zicând: „Doamne, pt. Împărăția Ta vreau și trupul și duhul să-l dau pt. Tine! Nu găsesc aici decât moarte...Pt. ce m-ai zidit, Doamne? Să mă duc în iad, cu toate bogățiile pe care mi le-ai dat pe pământ?! Ia-mă, Doamne, odată, că nu se mai poate!” Strigă preoții Tăi, Doamne!

Bisericile sunt goale. Aici(n.n- în acea biserică) mai există încă Dumnezeu. Dumnezeu este cel ce vindecă, El e cel ce intră în inima dvs. Eu sunt numai un mijlocitor între El și dumneavoastră. Eu mijlocesc înaintea Lui, ca să coboare Domnul peste dvs., nu eu..., că eu sunt mic și mititel, pierdut în mijlocul nelegiuirilor de astăzi...a Sodomei și a Gomorei...

Va cutremura Dumnezeu pământul României... Să vedem câți vor mai rămâne dintre noi. E greu pt. întreaga planetă, pentru că ne-am făcut păgâni. Unul ca ăla, ca ăla.. nu stau eu să-i judec, dar intră în

„sfânta sfintelor” și face nelegiuirile toate... intră ca-n cârciumă...și vă alimentează cu toate răutățile și apoi râde și de preoți... ați ajuns păpușile lui satan.

Dacă le-am spus popilor că n-am cunoscut în viața mea femeie, nu m-au crezut. Are cine să mă creadă, Cel de Sus... Ar trebui și dvs. să credeți, cei care veniți la biserică aceasta...că nu în zadar port hăinuță albă pe mine...Să știți...nu mă interesează chipurile acestora, ci să țină femeia legea sfântă a Mântuitorului, pe care a lăsat-o acum 2000 de ani.. Să o am imprimată în sufletul meu și să o împărtășesc și oamenilor, tuturor... Dumnezeu, care vă vrea pe dvs., nu vrea să piardă această zidire, căci noi suntem după chipul și asemănarea Sa. Hai să ducem trupul acesta în Rai! Hai să intrăm pe poarta cea strâmtă, care ne duce la fericirea veșnică! Hai să lăsăm poarta largă, cu milioane de păcate și plăceri, ce le-a scos satana pe tavă! În timpul lui Ceaușescu aveam bani, dar nu avem ce cumpăra. Acum avem de toate și nu avem bani. E tocmai invers. Iată cum s-au întors timpurile.

Și să vă mai spun încă un lucru: zilele trec repede astăzi. Parcă ieri a fost luni, azi e sâmbătă, mâine-i duminică.

Cei care nu merg pe calea Domnului stau închiși în casă, să nu le plesnească inima...că așa le-au spus popii: „Popa din Gresia e nebun!” Sunt nebun, dar sunt nebun pt. Hristos! Este Hristos în mine, vorbește prin mine. Oricine ar veni și mi-ar pune aparate, pe care le vor ei, m-ar găsi extraordinar de sănătos. Sunt f. lucid și f. sănătos, să știți. Și atunci cine sunt cei cu adevărat nebuni? Cei păcătoși, plini de toată răutatea și prostia.

4

Haideți să fim și noi aleși, precum cele cinci fecioare înțelepte! Chiar dacă se aruncă în această hăinuță curată: „Vai, te-ai pocăit! Vai, ți-ai pus batic! Du-te la distracție, că și acolo-i Dumnezeu!” Acela e dumnezeu cu coarne! Nu-i Dumnezeu, așa cum vrem noi. Nu lumea te duce-n Rai, creștine, ci ea te împinge direct la iad! Duhul minciunii, al mândrie, al pizmei, al trândăviei și așa mai departe, acestea stau în suflet și-n casele dvs. Și te întrebi: „Doamne, de ce nu mă vindec eu la popa ăla?” Când vei fi pe calea credinței pure, atunci te vei vindeca. Atunci pot și eu spune, ca Mântuitorul: „Credința ta te-a mântuit”! Amin!

PREDICA VII

Urmarea Evangheliei Domnului

În această frumoasă evanghelie citită, se spune despre oamenii credincioși de azi, care împlinesc cele 10 porunci, dar care sunt zgârciți în inimile lor. Ar trebui ca Dumnezeu să lase în ogorul inimii omenești lucrarea duhovnicească de continuitate a Mântuitorului Iisus Hristos pe pământ, așa ca răspândirea Evangheliei de către Sfinții Apostoli. Când Hristos a venit pe pământ a fost lucrare harică.

Fiecare om, sfânt sau păcătos, întâlnește necazuri în viață. E greu de înțeles că Dumnezeu ne vrea sfinți pe pământ. Păcatele ne întristează. Acestui tânăr i s-a spus azi un lucru care avea să-l întristeze: să-și vândă averea și s-o împartă săracilor.

Credem că aceste comori le vom lua cu noi și-n Împărăția lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu vrea să le dăm milostenie celor ce nu au. Sunt prea puțini cei care au dat toate cele ale lor și s-au făcut pustnici în mijlocul pustiei. Dar Dumnezeu nu ne cere nouă să ne dăm averile toate, ci ne cere să dăm câte puțin din ce avem, pt. ca El să ne binecuvânteze bogăția materială. Dumnezeu ne încearcă dacă ținem mai mult la suflet sau la cele trecătoare. Dar această Împărăție se

câștigă cu multă trudă. Deși mulți sunt chemați, puțini respectă legea lui Hristos. Deși El a venit pe pământ în chip de rob, pt. a-l întoarce pe sărac la credința pură. Deși Domnul intră în templu și-i mustră pe evreii de acolo: „Casa Tatălui Meu, casă de rugăciune se va chema și nu peșteră de tâlhari!”

Scriptura este scrisă pt. oamenii din toate timpurile. Aici, ea se referă la cei ce intră cu viclenie în Biserica lui Dumnezeu, la cei ce sunt „capre”, în loc de „oi”, Care va veni cu alegerea Sa; oile le va da de-a dreapta, iar caprele, de-a stânga. Cei ce nu împlinesc legea sfântă, se aseamănă caprelor din Evanghelie. Cei ce spun că Dumnezeu nu-i vede și nu-i cunoaște, nu știu că Dumnezeu este Atotputernic. Iată că omul îl înșală pe Dumnezeu. Dumnezeu se uită în ogorul inimii sale leneșe și trândave.

Caută să-L vezi și tu, creștine, și să-L simți pe Hristos! Binecuvântări cerești s-au coborât și peste noi astăzi, cei ce au venit la Sfântul Potir spunând că Sf. Împărtășanie avea un gust deosebit, ca de unt...

Nu vă pierdeți încrederea în Dumnezeu, căci El va coborî în continuare în cele ce săvârșim aici! Nu vă pierdeți credința! Rămâneți pe poziții, căci eu nu vă voi părăsi, chiar de voi pleca din această bisericuță. Voi veni în posturi și celor credincioși le voi aduce Sfintele(Daruri) în cutiuță.

Luptați, căutând să fiți duri împotriva păcatului, ca nu cumva trupul acesta să fisureze datorită păcatului care este în el! Să luptăm cu propriile voințe. Să-l lăsăm pe satana să zbiere, urlând de colo până acolo, căutând pe cine să înghită!

Postiți și privegheați! Faceți rugăciune dimineața, seara și la miezul nopții, căutând ca

această rugăciune să vă îmbărbăteze, pt. a vă putea ajuta eu de la distanță...

Oamenii vor râde de tine, creștine, dar tu mergi cu frunte sus, căci cerul nu te va da niciodată afară de sub el... Oamenii te vor biciui cu vorbele lor murdare, cu răutățile lor, dar tu mergi mai departe, căci corabia ta merge pe valurile mării de azi. Lumea se aseamănă cu marea; caută să plutești deasupra ei.

Îndepărtează-te de oamenii cei fără de lege, care nu vor să facă voia lui Dumnezeu, ci pe cea a lumii de astăzi! Îndepărtează-te de lumea de azi, de idolii îmbuibării, mândriei, orgoliului, dușmăniei... !

Căutați să fiți uniți, căci, spunea Domnul, acolo unde sunt 2-3 în Numele Meu, acolo voi fi și Eu!

Căutați ca trupurile să le faceți mici biserici! Pt. că va veni timpul când mănăstirile nu vor mai funcționa...Veți vedea multă sminteală în ele...Ceea ce se aude pe la televizor, radio, prin ziare, este adevărat. Pentru că satana vrea să-i facă de răs pe cei ce sunt îmbrăcați în fuste negre...O să vină vremea să vă smintiți de preoți. Să nu vă smintiți, că are cine să-i judece pe ei!

Nu se stinge viața ta aici, pe pământ, creștine! Dumnezeu ți-a lăsat un suflet nemuritor, veșnic. Caută să-ți modelezi sufletul cu mărgăritarele cele duhovnicești și dumnezeiești. Nu numai cu cele 10 porunci, care se cuprind în două, de fapt, iubirea de Dumnezeu și iubirea de semenii.

Îndepărtați-vă de toți cei ce lucrează fărădelegea. Dacă te-ai fi luat după mine, care postesc continuu, ai fi fost mare, creștine. Ai fi știut să înfrunți necazurile și vârtoarea vrăjitorilor și fermecătorilor care s-au abătut asupra ta, creștine. Dar tu te-ai

îndepărtat, precum fiul rătăcitor de Dumnezeu... Dacă te-ai fi pocăit, precum zicea Sfântul Ioan Botezătorul! Împărăția lui Dumnezeu este în noi. Dar dacă ne-am întinat și ne-am îndepărtat astfel de Dumnezeu, El și-a luat mâna de pe noi, iar în casa în care stai, creștine, nu este altceva decât iadul pe pământ.

Caută, că nu în zadar a trimis Dumnezeu pe preoții Lui pe pământ! Ei ți-au deschis porțile Raiului și ți-au mărturisit Evanghelia lui Hristos și o va mărturisi în continuare. Caută la Scriptură, Izvorul Nemuririi, ca să vezi că există viață veșnică! Nimic nu rămâne pe pământ nevăzut de Ochiul lui Dumnezeu și care să nu fie pedepsit, fie în viața de aici, fie în viața de Dincolo.

Caută să fii bun și blând cu cel ce te vrăjmășește pe tine...care te îmbolnăvește, ca să-ți încerce credința. Caută și iartă-l, căci Dumnezeu a spus: „...precum și noi iertăm greșităților noștri.” Să nu rămână în urma ta niciun pic de tristețe, de îngâmfare, de ură! Să nu fii fur!

Caută să fii pur, creștine, să-ți cureți trupul tău și să fii alături de El precum aceia ce L-au urmat pe Hristos, pt. că El a spus: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu, care am gătit vouă Împărăția Cerurilor încă de la întemeierea lumii”. Amin!

PREDICA VIII

Urmați-i pe Sfinți, dar nu idolatrizați!

Creștine, e greu să mai găsești astăzi un preot al lui Dumnezeu...Căci, iată, au venit în această bisericuță credincioși din Franța, Anglia, Scoția, ca să găsească un preotel al lui Dumnezeu. Și dacă l-au găsit, știu să-l respecte...față de preoții care nu știu decât să încurce lucrarea lui Dumnezeu.

Dar sunt foarte mâhnit, pt. că unii creștini vin aici precum scrie în scrisoarea aceasta:,,, ... sunt o păcătoasă din lume care a îndrăznit să vă calce pragul parohiei cu un gând negativ asupra dvs....mi-e rușine, n-am vrut eu, îmi pare tare rău că puterea răului m-a învins..." Majoritatea tinerelor femei care vin în această biserică vin cu acest gând, din păcate...

După ce ați venit pt. vindecarea și curățirea sufletului în această bisericuță..., stați cu gândul la mine...Vă place trupul meu. Dacă vă plac ochii mei, îi scot și vi-i dau dumneavoastră! E mai bine să piară măduarele mele, decât să intru în gheena focului.

Astfel de scrisori sunt multe în casa mea. Uneori mă amuz citindu-le, alteori mă mâhnesc. Dacă și-n biserică veniți cu aceste gânduri... Veniți că vă place popa, în loc să vă curățiți de păcate și de gânduri! V-aș ruga frumos... nu am venit în lume ca să-mi placă de femeia X sau Y, cât e de frumoasă, ci am venit să slujesc oamenilor. Am venit să vă ascult suferințele,

să vă îndrept pe calea mântuirii, să vă întorc în sânul lui Avraam.

Ne uităm la Dumnezeu că dă soare și peste cei buni și peste cei răi, că dă ploaie și peste cei buni și peste cei răi... Dar să nu ne batem joc de El într-atâta, făcând din preotul Lui un idol! Nu! Este o mare greșeală să idolatrizați pe cineva și să-i spuneți „sfântul cutare”. Nu a ajuns nimeni să fie sfânt pe pământ! Precum zicea Sf. Macarie, smerindu-se până la intrarea în Rai, când îi spunea diavolul: „Macarie, ai intrat în Rai!”, iar el zicea: „Nu, n-am intrat!”...„Macarie, ai ajuns la Sfinții Apostoli”...„Nu, n-am ajuns”...„Macarie, ai ajuns la Dumnezeu!”...„Adevărat, am ajuns la Dumnezeu!!”

Deci, omul pe pământ trebuie să se smerească, să fie simplu, modest. Este greu pt. lumea de azi, plină de materie, materialistă și individualistă. Mă întreb de multe ori: cam câți să scape din oameni și cam câți să rămână pt. Dumnezeu?, cum spune Apocalipsa capitolul 8, versetele 4,5. Căci pe fața pământului nu vor rămâne decât 144 000 de tineri feciorelnici, neîntinați trupește...Aș spune că Dumnezeu va veni întâi și va face un cer nou și un pământ nou...

V-aș întreba, de câte ori ați citit Scriptura? Poate prin mâinile unora au trecut mii de cărți de dragoste, dar Scriptura n-a reușit să treacă...V-aș ruga mult să înțelegeți, nu dragostea aceea, nu romanele, vă leagă de Dumnezeu, ci Cuvântul scris în Scripturi. El vă redresează spiritual. Niciodată nu-i târziu. Omul poate să se îndrepte chiar și-n al doisprezecelea ceas. Dacă dvs. nu vreți să mergeți pe calea lui Dumnezeu, măcar lăsați-mă pe mine să merg pe calea Lui...Femeile să nu

se mai gândească cu gând curvesc, așa cum o fac majoritatea. Sunt lucruri pe care le simt de la distanță. Mai bine prefer să vă las în biserică și să merg în pustie, căci e mai bine să stau cu animalele sălbatice, decât cu oamenii, care au întrecut fiarele. Pentru că ele au instinct, nu conștiință, și nu păcătuiesc. Prefer să stau cu ele în pădure, că ajung la sfințenie, decât cu oamenii care mă întinează și vin cu răutățile lor în această biserică.

Vineri au fost atâția îndrăciți, încât vi se zburlea părul pe dumneavoastră. Un semn că, iată, se apropie sfârșitul lumii...Tot spunem mereu că vine sfârșitul lumii, dar niciunul nu vrea să se întoarcă la Dumnezeu cu adevărat...

În Scriptură spune că femeia nu are voie să poarte pantaloni, conform Deuteronom, capitolul 5. În altă parte, spune Scriptura că femeia trebuie să poarte batic. Ca să nu mai spunem că azi unele vin cu fuste până la fund...până la urmă o să se vadă și mădularele cele ascunse... La „Isaia” spune că în vreme de sfârșit de lume, oamenii vor fi frumoși și vor pune pe ei atâtea bijuterii, inele, ghiuluri, etc., ca și cum ar fi mai mult decât un Dumnezeu. Și se vor iubi pe ei înșiși mai mult decât pe Dumnezeu. Dar acestea sunt urâciune înaintea lui Dumnezeu, datorită iubirii de sine și a mândriei. Dacă stăm bine și ne gândim la Lucifer, căpetenia îngerilor lui Dumnezeu...El și-a pus scaunul lângă cel al lui Dumnezeu și a picat, din înger luminat făcându-se diavol întunecat. Dacă îmi spuneți mie, ca preot, că sunteți pe calea lui Dumnezeu, eu vă spun că mințiți. Și așa cum mărturisește Petru la II Petru 2, tatăl minciunii este diavolul. Dacă oamenii slujesc patimilor interioare, poftelor și păcatelor, mai

poate oare Dumnezeu, care este Puritate, să se coboare în om și să-i împlinească rugăciunea? Mă întreb de atâtea ori și tot meditez la asta...Părintele Cleopa zicea că da, se poate, referindu-se la preoți. Atâta timp cât apa trece printr-o țeavă ruginită, prin preot poate trece harul. Dar mă întreb:ce legătură poate avea țeava, care stă în apă, și apa, care nu greșesc lui Dumnezeu? Pe când omul este întinat. Dacă preotul este stricat, atunci toți creștinii sunt stricați, adică nu-s curați.

Omul de azi și-a făcut legile lui. Legile omenеști sunt mai mari ca cele dumnezeiești. Le spun, le auziți, dar nu le împliniți. Dar aici se va propovădui cuvântul vieții până la sfârșitul lumii, chiar și cu prețul vieții. De ce nu mă lasă unii să fac legea cea sfântă pe care a lăsat-o Domnul și Sfinții Părinți?! E greu să înțelegem, când trupul nu vrea să miște nimic, nici un pic, spre întoarcerea la Dumnezeu; nu vrea să se întoarcă la post și rugăciune. Că acest soi de diavoli, cu care vin unii în această biserică, nu iese decât numai cu post și cu rugăciune. Iată că de multe ori, vă spun, veniți de-mi sărutați mâna, dar mâna mea ia foc datorită păcatelor dvs. Nimeni n-a știut acest lucru, poate 2-3 din satul acesta. Lăsați patima curviei, bărbaților, căci ați auzit vineri ce a zis satana, că, bărbații, luați femeile în mașină și... puncte puncte... și veniți apoi să mă luați pe mine să vă sfîntesc mașinile...

Dacă ați fost atenți să vedeți ce spune satana prin gura acestui tânăr, ați fi rămas cruciți. Dar vedeți că se mai urcă în aceste mașini și oameni curați... de aceea nu aș fi vrut să mai merg la nicio sfeștanie, pt. că mașinile, și chiar dvs. nu mai sunteți curați. De

multe ori a spus-o chiar și duhul răutății, prin gura acestor oameni, că și cei ce intră în curtea mea sunt spurcați... Pt. că se duc la vrăjitori și fermecători, intră Sarsailă în ei, apoi vin la preot, poate-poate i-o scăpa el, prin rugăciunile sale. Dar pentru păcatele pe care le săvârșiți dvs., în ziua de azi, vă spun că nu ar trebui să mai mâncați decât pâine și să beți apă.

Să vă alegeți preoți adevărați pt. taina spovedaniei, căci aceștia se cunosc după rugăciunile pe care le săvârșesc. Ne uităm la Maria Magdalena, care s-a dus la Mântuitorul cu duh de curvie, ca să-L ispitească. Dar Mântuitorul, fiind Dumnezeu pe pământ, i-a întors gândul, din Maria din Magdal făcând-o Maria Magdalena... Adică, dintr-o curvă, cum a fost, a făcut Dumnezeu o femeie sfântă, ca mai apoi Maria Egipteanca, amândouă sălășluind în Cer, cu Sfinții.

Nu în zadar s-a lăsat această iconografie, acești Sfinți pe pereți! Ci ca să-i copiem pe ei! Ar trebui să fim și noi ca ei. Să ne ducem în peșteri, să ne vindecăm răutățile din noi și să ne chinuim trupurile, care ne duc spre păcat.

Sunt multe de spus, creștine. Dar dacă ați asculta și din cele auzite...! Măcar să luați ceva, așa cum fac animalele cele mici... Aricii se duc în vii, când se coc strugurii, se fac ghem, se dau prin strugurii care au picat jos și duc din aceștia și puilor lor. Așa să faceți și dvs. cu cele auzite în această predică! Deși Domnul este foarte supărat pe noi... Plânge Cerul, creștine! Este îndoliat, pt. noi!

PREDICA IX

Ieșiți din Egiptul păcatelor!

(...)

Acum 2000 de ani, Mântuitorul a venit pe pământ și a săvârșit multe miracole. Azi, oamenii nu mai cred, decât dacă preoții lui Dumnezeu săvârșesc miracole. Cred ce mai cred, dacă nu, se întorc înapoi, la ale lor...

Limba e mic mădular, dar un codru aprinde, creștine! Cu ea putem să blestemăm sau să binecuvântăm. Dacă știm să binecuvântăm, știm să ne rugăm lui Dumnezeu, rugăciunea fiind legătura vie între om și Dumnezeu și Sfântul ocrotitor, ca nume. Astăzi, creștine, este lucrarea harică a Sfântului Duh. Azi Dumnezeu va alege dintre oameni pe cei care sunt cinstiți pe pământ, curați, prinși de sărăcia trupului și-i va pune comori duhovnicești peste necredința lumii de azi.

E timpul să strigăm la cei morți cu sufletul, dar vii cu trupul, că iată, a venit Mântuitorul Iisus Hristos, nemâncând și nebând, și i-au zis că e băutor și mâncător, viețuind și mâncând cu păcătoșii la masă. A venit Sf. Ioan Botezătorul, a binevestit Evanghelia lui Dumnezeu de înaintea mergere a venirii Mântuitorului pe pământ și a îndreptat poporul la credința cea pură și adevărată. Și a mărturisit că va

veni după dânsul un Altul, mai mare, căruia el nu este vrednic să-I dezlege încălțăminteia Lui.

Noi astăzi ÎL avem pe Hristos în Sfintele Altare, avem Trupul și Sângele Mântuitorului, cu care ar trebui fiecare creștin să se împărtășească.

Să fii viu și Hristos să vieze în tine, creștine! Împărăția lui Dumnezeu pe pământ este sufletul, creștine. Și dacă sufletul nu e viu, atunci ești mort! Iar trupul tău a întunecat văzduhul! (...)

Fărădelegea se așterne peste România de azi și peste întregul pământ. Tu, cel ce ești vinovatul, care faci păcatul și te îndepărtezi de Dumnezeu și rămâi mort și nesimțitor, iar Hristos nu poate sălășlui în tine, vii și ceri la Domnul și te plângi mereu de necazurile pe care le ai pe pământ. Dar pt. că nu împlinești cele 10 porunci, precum Domnul a spus tânărului bogat, El nu te cunoaște pe tine. „Cel ce vrea să vină după Mine, să se lepede de sine...”, zice Domnul. Asta înseamnă să te lepezi de tot ce e rău. Să fii ca părintele Avraam și ca nepotul său, Lot, care stătea în mijlocul Sodomei și Gomorei. Iată, Lot a stat în mijlocul răutății lumii de atunci! Așa să stăm și noi! Să nu răspundem la rău cu rău, ci să răspundem la răul lor cu binele nostru. Dacă nu putem îndrepta pe om, pt. că el se duce duminica și-n sărbători la nuntă, la ogor, ș.a.m.d., precum spune Evanghelia, măcar să rămânem noi în Bine, în Adevăr!

(...)Dai din gură și ești împotrivor lui Dumnezeu, Tatălui celui din Cer, Duhul Sfânt se împotrivește și El ție! Te întrebi de ce nu împlinește Dumnezeu rugăciunea ta...Dumnezeu nu voiește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu. Dacă tu te-ai întors de la păcat, atunci rămâi în

sfințenie, creștine, ca să nu te asemeni câinelui, cu borătura lui, sau porcului, cu mocirla sa... Te-a scos Dumnezeu din „Egiptul păcatului”, nu te mai uita în urmă, ce ai lăsat, precum femeia lui Lot, care lăsase bogății! Uită-te drept înainte, spre Dumnezeu, că ținta ta este El!

Creștine de azi, este strâmtă calea pe care mergi, dar El îți va da, în Patria Fericirii Veșnice, coronița câștigată pe pământ. Lumea, rudele și prietenii, după ce ai lăsat păcatul și te-ai întors la Dumnezeu, râde de tine, creștine... E bine că râde de tine un om și nu râde Dumnezeu... Dumnezeu te strigă: „Vino la Mine, creștine, care ești împovărat cu greutățile tale! Căci Eu te voi odihni pe tine în Sânul lui Avraam!”

Caută ca Împărăția Veșnică să fie în tine! Nu fi împotrivor Cerului! Fii binecuvântat de Domnul! Urmează viața Mântuitorului Iisus Hristos, care a venit pe pământ, fiind răstignit pt. răscumpărarea noastră din păcatul strămoșesc. Iată, de nu se va naște omul a doua oară, nu va putea intra în Împărăția lui Dumnezeu! Să te naști, creștine, din lacrimi, pocăință, și umilință! Să lași ogorul inimii tale să fie lucrat de Domnul! Nu moșteni împărăția morții, care e pe pământ!

Nu te-ai dus la duhovnic să-ți mărturisești păcatele! Ți-a fost frică de om, dar nu și de Dumnezeu! Caută să faci un vas ales din tine! Să fie Cerul în tine, creștine! „Dacă Cerul nu ți-e-n suflet, /Și din inimă l-ai șters/, Poți să-l cauți în întregul univers!/ Iar acel ce-și pierde Cerul/ Pe al vieții lui poteci,/ Nu mai e în veșnicie/, Decât un pierdut pe veci!” Amin.

PREDICA X

Viața serafimică de pe pământ

Trebuie să înțelegem că nu cel ce zice Doamne-Doamne vine la potir, deși, prin mila lui Dumnezeu, v-am acceptat să scăpați de multe rele, să veniți la Cinstitul Trup și Sânge al Mântuitorului Iisus Hristos, ca nu cumva satana să mai aibă putere și stăpânire asupra inimii dvs. Păstrați această comoară coborâtă din Cer pe pământ, acest Tezaur Dumnezeiesc! În chip nevăzut, azi Mântuitorul Iisus Hristos S-a coborât peste aceste Sfinte Daruri, deși tristețea Sa cerne peste inima mea... Uitându-se în ogorul inimii mele, totuși Duhul lui Dumnezeu S-a coborât peste aceste Sfinte Daruri...

Este greu să înțelegeți aceste taine dumnezeiești. Căci mare este taina creștinătății! Mare este taina Apostoliei! Mare este taina de a-I fi ucenici în mijlocul lumii de azi. Mare este taina înțelegerii faptului că nu părintele vă pedepsește, ci păcatele dumneavoastră! Majoritatea dintre dumneavoastră faceți malahie, scurgerea seminței...care (uneori)duce la orbire. Datorită acestui păcat, mâine-poimâine veți pune ochelari la ochi...Acele păcate demonice se transformă într-o plăcere ușoară, dar, mai apoi, după descărcarea firească, într-una totală. În afară de aceste păcate, ar mai fi păcatul sodomiei, al homosexualității. Veți vedea pe stradă bărbați îmbrăcați în femei, ca și femei îmbrăcate în bărbați...

se vor săruta bărbat cu bărbat și femeie cu femeie. Să știți că dacă veți vedea aceste nelegiuiri pe fața pământului, mult până la sfârșitul lumii nu mai este..

Ne pregătim pe pământ, dar nu știm ce vrem. Venim la biserică, dar nu știm ce cerem. Cerem la Dumnezeu, dar nu cele de folos, sufletești, pt. ca sufletul să se ușureze și să poată merge în Împărăția Cerurilor. Venim la Dumnezeu, ne atingem de poala preoților, căci Dumnezeu lucrează prin acești oameni, și nu știm ce vrem. Rămânem așa cum venim în biserică. Plecăm așa cum am venit. Ne-am ușurat puțin, ni s-a transmis puțină pace dumnezeiască, dar ne întoarcem acasă, unde găsim ură și invidie, dușmănie și lașitate, toate plăcerile trupești, avorturi, beție, fum(tutun)... Găsim de toate în casele noastre.

Iar pe drum către casă, satana ne fură ceea ce am agonisit în biserică și rămâne și mai puțin...De aceea, omule de astăzi, ești plin de materia păcatului, de răutatea fărădelegii. Faci ceea ce-ți dictează trupul și nimic din cele duhovnicești nu există în tine.

Te-ai împărtășit azi, dar din nou vine satana și-ți fură tot ceea ce a fost bun și sfânt: dumnezeirea, puterea. Dacă cumva-ți îndrumă pașii spre Sfânta Biserică, tu vii la biserică, ascuți slujba și predica, dar după aceea te duci gol acasă. Ai stat cu mintea nu la slujba din biserică, ci la treburile pe care le-ai lăsat acasă, la copii, la animale, la banii pe care-i ai de dat sau nu-i ai în buzunare. Ai venit gol la biserică și tot gol pleci, adesea foarte puțini fiind cei trei care vor să calce pe urmele Mântuitorului Iisus Hristos.

Hristos ne așteaptă... dar tinerii noștri fac cu propriile soții toate mizeriile pe care le fac cu

prostituatele de pe marginea șoselei, pe care le plătesc pt. a-și face mendrele lor păcătoase.

Să nu crezi că ești cineva, creștine! Uită-te și la bogat și la sărac: în același fel vor merge de aici! Să mergem la mormânt, la un an, după ce a fost înmormântat, cu slavă, bogatul și să vedem unde-i slava bogatului? Să mergem și la sărac și să căutăm în mormântul lui.

Deși multe sfaturi ne dă Mântuitorul cu atâta blândețe, de om nu se leagă nimic, precum apa de gâscă. Credeți că cu o pomană, două, veți merge în Rai? Sau cu o faptă bună, două, trei, vă veți mântui? Dacă nu veți uni credința cu faptele bune? Căci credința, fără fapte, este moartă! Dar nu vreți să pricepeți acest cuvânt scripturistic... căci vin în biserică oameni buni și oameni răi... În năvodul lui Dumnezeu, care este Biserica, se prind pești buni, dar și pești răi...

Vai de omul care nu și-a pregătit sufletul pt. Împărăția Cerurilor! Faptele de rușine pe care le ascunzi, creștine, te duc în focul cel veșnic. Dacă pe pământ te arzi la un deget și te doare tot trupul, dar când vei sta în împărăția morții, în iad, cu sufletul tău cel veșnic?!? Vei plânge și vei suferi amarnic!

Ai avut pe pământ, creștine, pe preoții lui Dumnezeu, care să te îndrume. Chiar dacă preoții lui Dumnezeu sunt atâta de huiduiți...Suntem atâta de huiduiți de oamenii fără de Dumnezeu, care-L răstignesc pe Hristos, dar și pe noi, preoții, care vă îndrumăm la cununile cerești, la Împărăția lui Dumnezeu. Vi se dau, prin noi, sfaturi cele mai bogate, cele mai înalte, cele mai pregătitoare pt. Împărăția lui Dumnezeu. Căci aici, pe pământ,

mâncând și bând, nu veți afla decât plăceri pământești, care mai târziu vă vor durea.

N-ai întâmpinat pe Mirele Ceresc în sufletul tău, creștine! Dacă ai ști, creștine, cât e de supărat Cerul, creștine! Nu mai vor oamenii zilelor de azi să se pregătească. Mănâncă în timpul posturilor. Măcar de te-ai fi bucurat, creștine, dacă ai fi ținut, cum zic doctorii, post pt. a-ți purifica trupul de toxine! Nu în zadar a lăsat Dumnezeu postul, pe care tu l-ai călcat, nelăsându-L pe Mântuitorul să vină în cămara sufletului tău. Iată, Mirele vine, creștine! Fericit este sufletul pe care-l va afla priveghind! (...) Bucurați-vă cei care vă pregătiți, căci fericirea voastră este veșnică în Împărăția lui Dumnezeu. (...)

Iată, creștine, deși Mântuitorul azi ne așteaptă să ducem pe pământ o viață serafimică și heruvimică, această viață este numai pe exterior. În interior, sufletul nostru nu vrem să-l curățim.

Ne vor aștepta vremuri grele...Încă puțin și timpurile grele se vor așterne iar peste România și peste întreaga creștinătate. Mântuitorul Însuși s-a înconjurat de 12 Apostoli, dar unul dintre ei L-a vândut. Pt. o bucățică de pâine, pt. serviciul pe care-l ai azi, te vei lepăda și tu, creștine, de Hristos. Va veni timpul când vei ieși din turma lui Hristos și te vor numi „capră neagră”. Face mai multe, creștine de azi, acest serviciu care-ți hrănește trupul... Face mai mult pt. tine ca să mănânci mâncărurile pământești și să bei, decât cele cerești. Dacă Cerul era în sufletul tău, ai fi căutat cele cerești și te-ai fi lepădat de cele pământești, precum Domnul a spus astăzi.

Mulți dintre noi află calea mântuirii, dar nu o urmează. Că a venit satana și a semănat ogorul inimii

tale și a adus rod însutit. Nu ai făcut un cer nou. Iei din harul cereșc și te întorci la ale tale. Rămâi mort, creștine. Nu vrei să cinezi cu Mine, zice Domnul, și nu pot intra în tine, creștine. Nu mai este în tine Împărăția Cerească, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, ci este Împărăția morții. Ți-am zis în Evanghelie: „Lasă morții să-și îngroape morții lor!” Ai să bâjbâi în întunericul lumii de azi. Afară este lumină, pe planeta Pământ, dar această lumină este întuneric, creștine. Au întinat pământenii pământul trupesc pe care-l poartă și nu pot să intru, zice Domnul, cu duhul cel dumnezeiesc și cu Sângele Meu, în mormântul trupesc.

Cel ce a lăsat păcatul să fie stăpân peste sufletul său, acela este mort, creștine. Mila cerească, care este peste tine, este puțină, pentru că tu m-ai scos din inima ta și nu mai poate pătrunde harul Meu în inima ta. Împărăția sfârșitului de lume este la ușa inimii tale. Pocăiește-te și luminează sufletul tău de păcatele lui, căci a venit vremea să plângem!

Ce rău va fi pentru omenirea de astăzi să întâmpine acest sfârșit de lume! Dar nimeni nu este vinovat pentru asta decât noi înșine. E greu azi să-L pricepi pe Domnul și să-L lași să-ți încălzească inima! E greu azi să mai duci o viață serafimică pe pământ, de curățenie trupească și sufletească.

Iată, se apropie Postul Nașterii Domnului. Trebuie să te naști precum Domnul S-a născut dintr-o femeie, luând chip omenesc, ca să scoată omul din păcatul strămoșesc. Dar tu nu te-ai lăsat născut, creștine, nici acum, deși iei mereu Trupul și Sângele Domnului. Căci darurile se prefac numai la cei ce se pregătesc pentru Împărăția lui Dumnezeu în

adevăratul Trup și Sânge Dumnezeiesc. Cei ce cred că Dumnezeu a lăsat cele 4 posturi peste an, dar postesc numai câte o săptămână la început și una la sfârșit, aceia se aseamănă lui Iuda Iscarioteanul.

După faptele lor îi vei vedea și pe preoții care sunt la altare, căci n-au credință nici pentru ei, nici pentru tine, creștine. Nu se coboară harul divin peste cei care-L cred pe Dumnezeu aspru, pentru că a pus acest post. Caută să-ți purifici sufletul! Lasă-te modelat, căci calea strâmtă e calea care te duce la fericirea veșnică. Caută mai întâi cele duhovnicești, precum Sfinții, în pustie. Caută să-i urmezi pe ei, răstignindu-ți cele 5 simțuri! Caută să duci această viață serafimică măcar în cele 4 posturi! Înalță rugăciuni spre Cer, pentru ca Dumnezeu să-ți dea cele de folos sufletului și trupului tău. Lasă-L pe Hristos să se nască în tine, ca să fie bucurie veșnică în tine, creștine! Îndepărtează-te de aceste păcate, căci în curând va veni timpul să pui pe mâna ta sau pe frunte pecetea antihristului! Caută să nu accepți aceste lucruri, chiar dacă vei plăti prin moarte, ca mucenic, creștine! Caută și luptă pentru Împărăția Cerească, căci împărăția morții este o împărăție care ți-a adus tulburarea sufletului și a cugetului tău, necazuri și nefericire. Iată, caută să fii ca Sfinții Îngeri. Deși Dumnezeu ne-a micșorat cu puțin față de îngeri, noi, oamenii, avem puterea duhovnicească să poruncim îngerilor pentru a ne fi de folos în viață. Ei mijlocesc pentru noi în fața Tatălui Ceresc. Caută să nu-ți superi îngerul tău păzitor cu păcatele tale. Ci caută să-l mulțumești pe îngerul tău, pentru a duce cu mulțumire cerească rugăciunea ta la Tronul lui Dumnezeu! Amin!

PREDICA XI

Vrăjitoria, cale către iad

...Iată, satul acesta este plin de vrăjitori și fermecători...și acum au început să lucreze și cu mine, ca preot... Într-o zi, pe când terminam molitfele Sfântului Vasile cel Mare și mă pregăteam să le încep pe cele ale Sfântului Ioan Gură de Aur, cineva îmi trage un fir din epitrahil, așa încât să nu observ, pt. a-l folosi la vrăji și farmece. Dar Dumnezeu nu i-a permis, ci m-a înștiințat... I-am spus că atunci când vine cineva la altar și-mi aduce câte o sticlă de vin, știu că această femeie face mustul și-l pune în albie și-apoi îl aduce la biserică, crezând că-l va lega pe popa...

Iată că a venit vremea să descopăr și vrăjitoarele acestui sat. Cu chin, cu vai, abia a scăpat alaltăieri să nu mănânce bătaie de la oamenii care erau în biserică. A avut șansa, prin mine, spunând că este femeia satului și că biserica este a lor, a sătenilor, și nu a mea. Să nu credeți că rămâne cineva nedescoperit... Toate femeile care fac farmece... Am observat că mă tot împiedicam în cuvânt, din clipă în clipă, datorită prezenței ei. Dar am tăcut și am așteptat să văd ce se va petrece și am cerut de la Dumnezeu dacă s-o fac sau nu de răs în fața dumneavoastră. Și am înțeles că dacă tac, mă fac părtaș la nelegiuirile ei. Așa că am dat-o pe față,

spunându-i că din moși strămoși, din mamă în fiică, are acest „dar” de vrăjitorie-fermecătorie.

Dar să vă spun un secret, acest lucru nu este un dar. Căci duhul rău îl împinge pe om să facă aceste răutăți.

Am cerut la Dumnezeu să mi se descopere și să le prind pe toate vrăjitoarele în fapt. Aceste femei sunt mâncate de viermi pe patul de moarte, căci nu au cui lăsa diavolul căruia i-a slujit. Numai atunci când le prindem le putem da pe față, altfel, nu are niciun sens să te iei cu ele în gură. Că spune un proverb, hoțul neprins e negustor cinstit. Dar și așa...Ce poți să spui chiar și așa? Crede că mă duce pe mine în eroare. Atâta cât voi rămâne în biserica aceasta, că mulți s-au pregătit să mă mute din această biserică, le voi spune pe față totul, că să știți că mai deștept e Dumnezeu cu mine decât duhul lor cu acele persoane. Oricum, majoritatea nu vin la molitfe, stau acasă, că le e frică (...)

Vă mărturisesc că Dumnezeu a găsit de cuviință să mă trimită în acest sat și am stat împotriva acestor lucrări de vrăji și farmece și nu a putut să mă doboare niciuna, nici până acum.

Nu vă mai apropiați de mine, că vă cunosc pe toți! Mi-a dat Dumnezeu puterea de a-l simți și a-l cunoaște pe om și știu care face și desface.

În Coșereni, acum 2 ani, au râs de mine vrăjitoarele și m-au blamat, dar au murit într-o săptămână 3! Să țineți minte că nouă, preoților care suntem cu Dumnezeu, ni s-a dat putere de a călca peste șerpi, peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașilor diavoli. Până acum nu m-am ridicat fățiș împotriva lor, am tăcut mereu ... Dar într-o dimineață,

m-am întâlnit în cimitir cu o țigancă, care a scos sufletul unei femei într-o sticlă de vin alb. Era ca un om mic, piticuț, alb, chemat de vrăjitoarea respectivă. Țigancă iscusită, să știți! Când am întrebat-o: „Ce faci, femeie, aici?! Te joci cu sufletul femeii în sticlă?! Ticăloasă de vrăjitoare!” S-a supărat bărbat-său că i-am zis așa! Iată abia acum vă spun astfel de lucruri care au avut loc în satul nostru...

Nu vă mai duceți la vrăjitoare, că vă luați osândă!... Vă ia banii și aduceți pe satana în casă!

Vii azi în biserica lui Dumnezeu să te dezlege, creștine, prin nevrednicia mea, după ce te-ai săturat de vrăjitoare! Nu se poate! Haideți să spunem adevărului adevăr și minciunii minciună! Să lăsăm minciuna și să spunem adevărul oamenilor, chiar și cu prețui vieții! Măine dacă mă va ucide(cineva) sunt fericit că am plecat și mă duc în Împărăția Cerurilor. Pentru asta m-am luptat. N-am strâns averi... o să vedeți în viața pe care o va scrie cineva, cândva, dacă mi-am strâns avere pe pământ.... Și câte fapte miraculoase a făcut Dumnezeu prin mine! Și va mai face celor ce cred ...

Să nu faceți ce face popa, nici ce zice popa, ci ceea ce zice preotul! Căci mulți preoți s-au făcut ca-n Vechiul Testament astăzi: aduceau jertfe și nu erau primite!...Vă zic preoții:<<Nu vă duceți acolo(n.n.-la dânsul, la slujbe), că acolo-i sectă!>>

Când văd oamenii că mai sunt și preoți care-și poartă jugul pe ei, adică reverenda, se-ntreabă: de pe ce planetă o mai fi și preotu' ăsta?! Căci mulți sunt îmbrăcați în piei de oaie, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. Ei te duc, creștine, la întuneric... dacă preotul

este mort, păcatul sălășluiește în el și nu are putere să te ducă decât la groapă...

Iată, de aceea azi pierdem terenul în fața vrăjitoarelor!

Strigă Sfinții din Cer împreună cu cei de pe pământ să se unească odată! Dar sfârșitul stă numai în Mâna lui Dumnezeu! Numai Dumnezeu știe când va fi! Dacă-ți va spune cineva, creștine, că mâine este sfârșitul lumii, să nu-l crezi! Dar tu pregătește-te pentru propriul tău sfârșit, căci nu știi când va fi acesta.

Ar trebui să fim cu toții uniți ca zalele de la lanț! Să fim pe baricade cu post, rugăciune și spovedanie deasă... Sfârșitul este aproape, dar nu vă speriați! Nu vă fie frică de moarte! Prin bolile de laborator populația va fi înjumătățită pentru a ușura înfierarea... Va fi războiul atomic, apoi un mare cutremur. Nu intrați în panică și nu deznădăjduiți! Cei aleși vor fi apărați, iar zilele scurtate...

(...)Iată, Domnul glăsuiește: „Vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor!”

Iată, creștine, lupul este cu tine. Și omul care face vrăji și farmece este lângă tine și te urmărește la orice pas, creștine. Vrea Dumnezeu să scoată din tine un om curat, ca să te ducă în Staulul cel Ceresc. Credința ta cea mică, pierde întruna fericirea cea veșnică. Te îndulcești cu această viață păcătoasă și plină de păcate, cate te duce la moarte. Căci păcatul înseamnă moarte, măi creștine.

Iată, suferi pt. că nu găsești vindecarea pe care tu o cauți, sănătatea... Acest dar se poate câștiga de la Dumnezeu, ca să te vindecî. Dar ca să te vindecî, nu trebuie să mai mergi din lup în lup, așa precum

Domnul spunea acum 2000 de ani: nu se poate scoate Belzebul cu Belzebul, nici împărăție pe sine însăși nu se poate dezbinda. Dacă te duci la vrăji și farmece, așa precum eu am simțit la mulți dintre cei ce sunt azi aici, să știi că nu faci nimic. Dacă te duci la vrăjitori și apoi vii și la mine, nu mai folosești nimic și mai rău te vei îmbolnăvi.

Se duc unii la vrăjitori și-i leagă pe unii tineri, dar aceste făcături nu au prea mare folos, pt. că mai există și preoți care dezleagă pe aceștia prin Taina Sfântului Maslu și prin Molitfele Sfântului Vasile cel Mare și ale Sfântului Ioan Gură de Aur. Și omul se liniștește și se limpezește în toate.

Măi creștine, te numesc cu numele de creștin, dar din moment ce te duci la vrăjitori și fermecători și-ți face vrăji și farmece, nu mai ești creștin. Îți zic creștin ca să nu te superi. Tu te duci acolo, ca să-ți ușurezi suferințele, când toate acestea vin de la vrăjitori și fermecători?! Și te mai întrebi de unde vin nenorocirile peste tine.

Dar tu ești de vină, măi iubitele! Căci credința ta e limitată în tine! Vine secera și mătura cât de curând. Iată o carte în 2 volume a unui preot de la Cluj. Se miră oamenii de unde atâtea cazuri de cancere până și la copiii cei mici. Păi te întrebi de ce? Dacă am fi citit această mică carte, aflam că mâncăm toate mizeriile care vin din Europa. Tu nu mai mănânci mâncarea ta, pregătită de cei ai casei tale. Totul, până și pâinea, este plină de substanțe nocive, chimizate. Bagă europenii pe piața noastră fel de fel de băuturi. Ți-ai pus întrebarea de ce? În timpul lui Ceaușescu mâncai într-adevăr alimente mai puține, dar erau mai naturale. Dar azi totul este nesănătos și

spurcat. Până și tec-urile acelea au o doză mică de drog. Vrei să ai o viață mai plăcută, dar nu știi că-ți ruinezi viața și traiul tău este mai scurt. A lăsat Dumnezeu boli venerice și sida și plaga cancerului. Și iată că va veni cu altă plagă cât de curând. De ce, măi creștine? Pentru că te-ai îndepărtat de Domnul. Îl mai cunoști tu azi, creștine, pe Domnul Dumnezeu tău? Nu-L mai cunoști, măi iubitele! Mai postești tu pentru sufletul și pentru trupul tău? Nu mai postești. Te mai rogi tu pentru sufletul tău și pentru Cer? Nu te mai rogi! Ce ai făcut în viața ta pământească? Că viața este scurtă. Mulți mor până-n 50 de ani. Și chiar nepregătiți, spunând că aici e Raiul și aici e iadul. Măi creștine, dacă vrei să faci din viața ta pământească un rai sau un iad, poți să ți-l faci singur. Mâncând, bând, desfătându-te în plăceri. Deja ai un fir în casă... televizorul, care ți-a adus toate păcatele și te îndulcești cu această plăcută viață la suprafață, dar e amară, creștine. Și pierzi fericirea veșnică pentru niște fapte trecătoare. Ești umbră, ești cenușă! Rouă de dimineață!

Întoarce-te și fii lângă Domnul, căci preoții de azi au adormit, creștinule de azi! Au și ei puterea în mâini, dar fac preoția ca pe o simplă meserie, ca pe o simplă slujbă, ca orice funcționar, și nu mai slujesc cu dragoste lui Dumnezeu. Iar oamenii caută sănătatea, tămăduirile, în Biserica lui Hristos! Vor fi biciuiți întâi preoții, apoi cei care nu au ascultat de preoții cei adevărați, care au slujit cu adevărat lui Dumnezeu. Aceștia îl slujesc întâi pe Dumnezeu, apoi pe oameni. Așa mărturisea Sfântul Evanghelist Ioan, că acela ce-L iubește pe Dumnezeu trebuie să-i iubească și pe semenii lui, că altfel este un mincinos. Cel ce urăște

pe aproapele său, nu-L poate vedea nici pe Dumnezeu. Iată, te întrebi mereu de ce nu-L vezi pe Domnul? L-ai fi văzut, iubitule, dar ești întunecat la minte și întortocheat pe căile vieții tale. Ești mereu cu tine însuși și plin de tine însuși.

Pentru ce-ai venit, iubitule, să pleci mai încărcat de păcate, pentru că nu ai împlinit legea și proorocii, sau să te ușurezi? Trezește-te, că am venit să proorocesc și să-ți vorbesc simplu și curat, ca să te duc la fericirea cea veșnică! Nu am venit să vorbesc în limbi, ci pe înțelesul tuturor. Am venit să te întorc la Mine, Domnul, și să te duc în Patria Fericirii Veșnice, precum pe cele cinci fecioare înțelepte. Și pe tine te caut și bat la ușa inimii tale, ca să cinezi cu Mine, creștine. Dar cina ta nu-i cu Mine, Domnul, ci cu lumea de azi. Că râde lumea de tine dacă vrei să te întorci la Mine... Să nu crezi că de Mine nu au râs...Au râs de Mine fariseii și cărturari, cei ce M-au batjocorit și M-au pus pe cruce...Iată râd azi și de tine.

Dar preoții de azi au făcut, ca și cei din vechime, din biserică peșteră de tâlhari, vânzând duminica în biserici. Voi să nu cumpărați sau să vindeți nimic în zi de duminică sau în zi de sărbătoare! Că voi veni cu urgia și asupra celor ce merg la târg în zi de sărbătoare și de duminică.

Iată, dacă sub o căldare nu pui foc, apa se răcește. Așa-i și credința în interiorul omului. Dacă sufletului nu-i dai rugăciune și post, credința se răcește în interior. Și atunci apar muștele, adică ispitele, care vin asupra ta. Și nu mai poți îndura ispitele, nenorocirile, care vin asupra ta din mai multe părți: de la tine, de la vrăjitori și fermecători, de la dușmani...Și te încolțesc și nu le mai faci față

acestor oameni care și-au vândut sufletul lui satan. Vă mirați că trăsnesc casele...puțini sunt cei ce nu merg prin răutățile de vrăji și farmece. Dar și aceștia, dacă ajung la disperare, merg și ei, crezând că se vor ușura de răutățile ce sunt asupra lor.

Iată, creștine, că strig, glăsuind către tine cuvântul cel ceresc al Tatălui și al Fiului, prin Duhul cel Sfânt, chemându-te să fii alături de Dumnezeu. Să suferi și tu, căci suferința este cămașa curățeniei! Care te duce la Patria Fericirii, dacă vei răbda până la sfârșit și vei câștiga crucea mântuirii și vei fi alături de Hristos.

Părintele Gabriel -Borănești, Sf.Liturghie

PREDICA XII

Timpurile viitoare

Iată creștine, și azi vine întunecimea de duhuri rele, dar prin răutățile lumii de azi Mă cobor la tine. Cobor cu învățături cerești din grădina Tatălui celui din Ceruri. Cu greu mai găsesc azi un suflet nobil și curat! Este greu astăzi, când omul se poate înnobila cu virtuțile cele cerești pentru a le avea ca o brățară în jurul inimii sale, dar nu o face. E greu, creștine de azi, să te întorci la Mine, Domnul, și să Mă urmezi pe Mine. Datorită plăcerilor de azi, te îndepărtezi mai mult de Mine, scoțându-mă din inima ta.

De atâtea ori propovăduiesc cuvântul cel ceresc, ca să se așeze în inimile celor care Mă vor căuta pe Mine. Omul de azi, plin de materie, nu știe să înțeleagă cuvântul scripturistic din Evanghelia Mea. Ca și acum 2000 de ani, Mă cobor în oazele Mele s-aduc bucurie sufletească și odihnă trupească celor ce Mă caută pe Mine, creștinule de azi. Am ieșit în fața ta și vreau să te duc la pășunea Mea Cerească. Te-aș numi fiul Meu, dar nu pot, pentru că tu te cuprinzi în propria ta voință. Dacă Eu, Domnul, aș fi venit pe pământul României azi, aș fi făcut din tine un copil ceresc. De ce, creștine, vrei să urmezi numai potecile tale largi, care te duc la pieire? De ce nu vrei să afli acea potecuță îngustă, care te duce la fericirea veșnică? Că

aşa le-am cuvântat Eu celor ce au proorocit despre Mine şi despre sfârşitul lumii. Am proorocit că Mă voi sălăşlui numai în cei care vor voi să fie cu Mine şi pentru Mine, creştine. Iată, iubitele, Eu aş vrea să fiu în tine, dar vii numai să-ţi îndeplineşti poruncile tale, apoi Mă îndepărtezi pe Mine din inima ta! Vii să iei harul şi darul ceresc, care se coboară asupra copiilor, ce mai au încă puţină credinţă în ei.

Va veni timpul să te lepezi de Mine şi te vei însemna cu numărul 666, pus pe mâna dreaptă şi pe frunte, creştine. Te vei lepăda de Mine, datorită blidului de mâncare primit de la ei, ca să nu mori de foame. Iată, şi tu vei ajunge să te umileşti în faţa diavolului, precum cei de acum 2000 de ani, care au plătit ostaşilor ca să spună că Eu, Domnul, nu am înviat, ci că am fost furat din mormânt. Dar iată, creştine, că nu a fost aşa, nu am fost furat, ci am înviat şi am venit să aduc harul Meu cel sfânt şi să vă înviez pe toţi!

Creştine de azi, uită-te de jur împrejur ca să vezi că au amorţit sufleteşte preoţii de astăzi şi nu te mai pot ajuta, pentru că rugăciunea lor nu mai e ascultată. Pentru că nu-mi slujesc Mie, ci pântecelor lor. Lumina din ei s-a stins, măi creştine, iar sarea pământului s-a stricat. Aş fi vrut să fac din ei o lumină care să lumineze tuturor, iar sarea să săreze şi cuvântul Meu să se facă pâine cerească. Căci darul nu se coboară într-o inimă plină de patimi. Eu nu Mă cobor în inima celor morţi! Căci Eu, Domnul, aşa am zis:,, Lăsaţi morţii să-şi îngroape morţii lor!"

Ştii cu ce M-ai îndepărtat, mă creştine, din inima ta? Cu averea, cu bogăţiile pe care le ai, cu duşmănia, cu minciuna...iar Eu nu mai am loc în inima

ta. Eu am venit pe pământ acum 2000 de ani și am pus postul ca poruncă, dar tu nu mai vrei să ții post astăzi, pt. că așa te învață popii tăi, să ții numai o săptămână la început și una la sfârșit. Nu te-au învățat, măi copile, căci nici ei nu intră în Împărăția Mea cea Cerească, nici pe tine nu te lasă! Dacă nu vrei, atunci Eu voi coborî plăgile mele din Cerul cel Sfânt, care te vor curăța, creștine. Atunci vei zice: „Am greșit la Cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic să mă numesc fiul Tău”.

(...)Timpurile pe care Mântuitorul le-a proorocit sunt pe cale să vină. Vor veni timpurile acelea în care oamenii se vor lepăda de Preasfântul Mântuitor Iisus Hristos. Cei care știu să postească, care știu într-adevăr ce este postul și sfânta rugăciune, sunt oamenii aceia care caută calea îngustă și merg spre Împărăția Preasfântului Cer. Nu cei care beau și mănâncă, care se distrează și chiurie, care fac toate fărădelegile pământești, punându-și încrederea în ceilalți.

Și noi suntem oameni, născuți din femeie ca toți ceilalți, dar trebuie să ne punem nădejdea în Dumnezeu și nu în om. Asemenea și noi, creștinii mei. Dacă Mântuitorul azi, săvârșind miracolul doar cu 5 pâini și 2 pești, săturând o mare mulțime de oameni, ne dă nouă exemplu că va veni timpurile acelea când știința va domina omul pământesc. Pe omul burții, care știe calea cea largă, a plăcerilor, care acceptă ca știința să pună pecetea pe mâna dreaptă și pe frunte. Acum se dă bătălia, creștinii mei, între antihrist și cei care sunt împotriva lui. Timpul este aproape. Ne eschivăm mereu că avem copii bolnavi, dar boala noastră nu vine decât datorită păcatelor noastre.... Cu

cât ești mai purificat prin Sfânta Împărtășanie, te vei ușura, bolile care sunt în trupul și-n sufletul tău se vor curăța. Dacă știi să-L lași pe Preasfântul Dumnezeu să fie Stăpânul tău. Lasă-L, creștinul meu, că până acum ai bâjbăit prin întuneric...Ai căutat preoți care zic una și fac alta. Ei vă îndrumă pe dvs., dar niciodată nu se curăță în interiorul lor. Ei știu să dea vorbele cele bune, dar faptele lor sunt de plâns. Precum se spune în popor cei mai puțin credincioși și chiar unii dintre creștinii mei mai îndepărtați: „Să nu faci ce face popa, ci ce zice el” Este o mare greșeală să spui acest cuvânt, creștine. Acesta este un epitet al lui antihrist, o metaforă...Preotul ar trebui să fie modelul lumii de azi. Dar această lumină s-a întunecat, iar sarea s-a stricat. Fiecare preot își urmărește azi scopurile sale, iar de turma sa care i s-a încredințat nu se îngrijește. Cei care l-au vândut pe Mântuitorul neagă acest lucru, dar ei l-au omorât pe Mântuitorul Iisus, omul Preasfântului Dumnezeu!

Aceștia conduc întreaga omenire sub numele de mișcare sionistă, care lucrează cu vrăjitoria și fermecătoria, adică cu magia albă și cea neagră. Nu te uita, creștine, că cei de la conducerea țării sunt francmasoni! Nu te uita că ai ce să mănânci și să bei, că toate sunt spurcate și pline de substanțe chimice, ca să te omoare pe tine. Caută să mănânci cât mai natural și ține totul sub cheie, că timpurile sunt aproape, sunt la uși, că noi oamenii nu mai batem la ușa inimii lui Hristos.

Hristos vine cu harul Său, dar se îndepărtează apoi datorită fărădelegilor care sunt pe pământ. Iar harul sfințitor rămâne pentru cei care-și pregătesc acest blid, nu la cei care lucrează cu magia...

A venit timpul să te pregătești... Azi Preasfântul Mântuitor a venit în mijlocul nostru să preğustăm apa vieții veșnice, să ne dea hrana cerească, să ne dea binecuvântarea cerească, acea mană pt. oamenii trăitori. Să fim mai mulți cei care luptăm contra lui antihrist, căci, așa cum s-a spus, se va da bătălia între știință și religie. Știința fiind cardurile, buletinele 666, semnul care se va pune pe mână sau pe frunte. Chiar antihrist spune, prin știința sa, că anul 2012 va fi anul 2000, sfârșitul lumii. Noi, creștinii, trebuie să fim pregătiți în orice zi, la orice oră, ca nu cumva să ne prindă moartea nepregătiți pe acest pământ. Până acum ai făcut ce ai vrut, creștine, dar de acum încolo caută cele ale Preasfântului Dumnezeu. Căci va veni timpul acela când oamenii bineplăcuți lui Dumnezeu vor avea hrană cerească și ploaie la timpul potrivit, precum era cu mine, în prima mea parohie, când ploua numai în peticuțul acela de pământ, în grădina mea, iar în jur era soare. Pentru cei care sunt antihriști, care sunt împotriva lui Dumnezeu, cei care lucrează duminica și-n zi de sărbători, vor fi trăsniți de Sfântul Ilie. Iată, Sfântul Proroc Moise, dacă unul singur era găsit adunând surcele pentru foc în zi de odihnă, punea să fie omorât cu pietre.

Acum nu mai sunt legile acestea, dar legile sunt la pământeni și ei ne judecă pe noi. Fiți, creștinii mei, înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii, căci antihrist, cu oazele lui de întuneric, ne vor ataca pe noi. Nu vă lăsați seduși de magia lor, de vorbele lor putrede!

Mulți dintre tinerii noștri au îmbrățișat practicile magice, vrăjitoria și fermecătoria. S-au lepădat de Preasfântul Dumnezeu și de Sfânta Biserică, de preoți, s-au lepădat total de Preasfânta Maică a

Domnului și de Preasfântul Cer. Maica Domnului să ne întărească. Fiți tari, căci antihrist nu vă va putea obliga. Căutați-vă pământ la munte, să nu stați la blocuri, ca să muriți. Căci burtica cere...

Preasfântul Cer să se coboare în sufletul tău, creștine. Să fii binecuvântat așa cum au fost binecuvântate fecioarele înțelepte! Veniți binecuvântații Tatălui Meu, că Eu vă voi odihni pe voi...! Amin!

Părintele Gabriel în vizită la mănăstiri

PREDICA XIII

„Seceta Duhului”

Preoții de azi nu mai vor să lucreze nici măcar să-și răstignească patimile. Dacă ei nu vor să se pregătească pentru Împărăția Cerească, atunci la cine te duci, creștine? Preoții pun pe Hristos pe Cruce... ca și acum 2000 de ani, căci preoția de azi, care acceptă minciuna, va accepta și fiara apocaliptică! Preoții de azi sunt ca niște nori purtați de vânt, dar fără ploaie. Nu se luptă cu duhurile rele, nu fac maslu și molitfele Sfântului Vasile... una zic și alta fac. Dacă ne îndepărtăm de rădăcina credinței și a harului, atunci va zice Domnul: „Du-te de la Mine, blestematule, că nu faci voia Mea!”

...Cei ce slujesc lui Dumnezeu, preoții adevărați, luptă fățiș cu duhurile cele rele, înfruntă toate necazurile care vin de la lume, de la diavol și de la trup. Acolo unde este preotul curățit de patimi se lucrează sfințenia, pacea, bucuria, milostenia... Spunea Mântuitorul: „Unde este comoara ta, acolo este și inima ta”. Comoara sufletului tău este la bogăție, nu la Dumnezeu. Dar iată ai luat azi pildă de la bogatul cel nemilostiv, că mai lesne intră cămila prin urechile acului decât un bogat în Împărăția Cerurilor...

(...)Vino înapoi în Cerul cel Dumnezeiesc, de unde ai fost izgonit! Pregătește-te iarăși pentru Cer! Hristos bate la ușa inimii tale împietrite, care nu poate simți cuvântul dumnezeiesc, căci mai mari sunt plăcerile de azi. Strig către tine: trezește-te, măi creștine, și mergi pe calea pocăinței și a umilinței! Ai pierdut Edenul, dar luptă pe acest pământ pentru a fi iar în grădina Lui! Nu te lua după cărturari și farisei!... Așa este lumea de azi, care nu vrea să părăsească plăcerile ei și să bea din Apa cea Vie a Domnului Hristos...! Of, creștine, dacă ai ști cum este această fericire cerească, ai lăsa toată această deșertăciune și te-ai înrola în această Oaste Cerească a Domnului!

(...)Ești pământ, creștine! Ești mort, creștine! Vreau să te pregătesc, ca să poți glăsuiești cu Mântuitorul. Te-aș numi copilul Lui, dar nu ești. Căci tu înjuri, blestemi, alergi după bogății-moartea sufletului tău! Alergi după umbră și vis, după roua de dimineață!

Cerul este în doliu, creștine! Necredincioșii o hulesc pe Maica Domnului, o înjură...! Șă crezi, măi creștine, și să te întorci, căci văd cum plânge Cerul! Dacă nu vrei să te întorci, vei fi bătut. Cele șapte cupe ale mâniei au început a se revărsa peste pământ. Antihrist își pregătește venirea! A venit apa, va veni focul, apoi cutremurul cel mare și Domnul va bate pământu' acesta până se va curăța!

Nu face abuzuri, creștine! Nu bea mai mult decât se cuvine! Căci așa a fost și-n vremea lui Taica Noe. Oamenii beau, mâncau, se măritau și se însurau! Nu risipi darurile cu ușurătatea minții tale! Întoarce-te precum fiul risipitor, cu căință și smerenie și vei fi salvat!"

(...)Nu uita de ziua Mea, zice Domnul. Nu uita de învierea Mea, căci Eu am înviat în tine și înviez cu tine în zi de sărbătoare! Dar oamenii de azi, îngroșați de materie și de plăcerile cele lumești, nu s-au născut cu Mine în Peștera din Betleem. N-au venit la Mine, precum magii altădată, oamenii bogați...n-au venit în peștera mea cea săracă, care este Biserica lui Dumnezeu.

Vin la tine să te trezesc la Lumina cea veșnică și să fac din tine izvor de apă vie. Vin la voi să adap toate neamurile și să le hrănesc cu mană cerească. Vin să te curăț de patimi cu postul, măi creștine! Am venit să-ți fac trupul templu al Dumnezeului Celui Viu. Vin la tine, dar n-am loc în tine pentru că trupul tău este mort, este mormânt văruit plin de oase goale...

Este secetă de Duh în tine, dar este secetă trupească și va fi și secetă duhovnicească... Dar dacă te vei întoarce la Domnul, așa cum au făcut-o cei din Cetatea Ninive din proorocia lui Iona, Eu voi fi cu tine și voi slobozi din cer apă. E timpul să te întorci precum fiul risipitor.

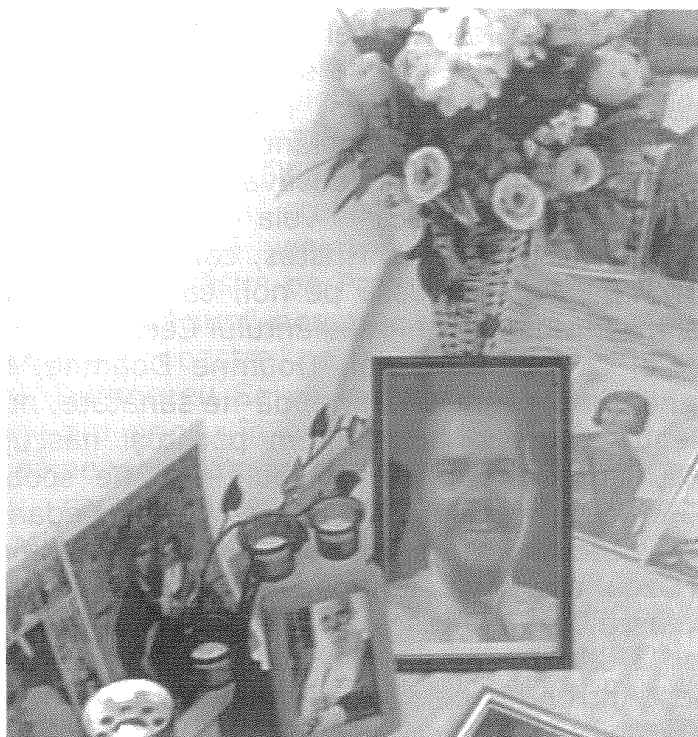
E timpul să cerem milă și pocăință de la Domnul, căci în curând vor veni urgiile.

Ți-am arătat semne multe pe pământ, dar degeaba! Iată, am îmbolnăvit vaca cu boala vacii nebune, am îmbolnăvit porcul, care are trichineloză, am îmbolnăvit găina cu boala găinii. Și îmbolnăvesc toate animalele, ca să nu mai mâncați nimic din cele animale!

Oare de ce zice Dumnezeu, măi creștine, acest cuvânt? Pentru că, în Rai, porunca Sa a fost aceea de a nu tăia animalele pentru a le mânca...Dar omul, îngroșat de materie, cârtește și vrea să aducă plăcere

burții sale. Pe cel ce va respecta poruncile Sale, El îl va ridica la Sine, în Patria Fericirii, și-l va face, prin oazele Sale, un suflet nou.

Îmbrățișează, creștine, rugăciunea și postul! A venit timpul să priveghem precum cele cinci fecioare înțelepte... Căci nu în zadar se proorocește...

Paraclisul de la Cobia, 2006

PREDICA XIV

Milă voiesc!

(...)Deși Mântuitorul nostru a spus că mulți sunt chemați dar puțini sunt aleși. Nu cei ce fac voia lor pe pământ vor fi și aleși. Nu cel ce știe că există o Sfântă Biserică, nu cel ce știe să se-nchine, să se roage și cel ce știe să postească, nu acesta va intra în Preasfânta Împărăție a Preasfântului Cer. Nu, creștine. Numai cel ce vrea să fie desăvârșit, să fie sfânt pe pământ, să îplinească voia Preasfântului Tată, precum Preasfântul Iisus Hristos, care S-a coborât pe pământ să ne mântuiască pe noi, ca să ne câștigăm Preasfânta Împărăție a Preasfântului Cer.

Cei ce zic, între noi, Doamne Doamne, dă-ne Doamne, îplinește Doamne, dă-ne sănătate, nu este suficient. Pt. că și noi suntem păcătoși născuți din femeie, iar aceste păcate trebuie să fie scoase la iveală în fața preotului când mergem la spovedanie, să nu ne fie teamă în fața unui om. În fața Preasfântului Dumnezeu am săvârșit lepădări... lepădarea noastră sufletească, pământească, în acest trup, ne-am gândit numai la cele trecătoare ale noastre. Da, creștine, te gândești întruna la cele ce sunt ale tale, dar gândește-te și la cele puse de Mine, Domnul, în ogorul acestui suflet. Că, iată, Eu, Preasfântul Dumnezeu, am suflat în tine suflare de viață. Părticica de dumnezeire

suflată de Mine ca să câștigi Preasfânta Împărăție în acest trup pământesc.

Deși acest trup își are păcatele lui, cu văzul, auzul... Aceste două ferestre ale trupului, ale văzului, ochii, îl duc pe om la toate fărădelegile, văzând toate nenorocirile lui satan care le-a lăsat pe pământ, pe care le vedem, cu știință sau fără știință.

Iată, creștinul care știe ce este sfântul post și sfânta rugăciune, dar clevețește în interiorul lui, face păcatele lui, și nu-l vede și nu-l aude nimeni, și el greșeste. Nu întâmplător vi s-au pus aceste nume la sfântul botez. Avem nume de sfinți, pe care trebuie să le purtăm, dar trebuie să fim și împlinitori ai cuvântului lui Dumnezeu, fiind împlinitori ai vieții acelui Sfânt care a trăit chiar și acum 1700- 1800 de ani. Iată, deși noi credem că pe noi ne ajută Dumnezeu sau că venim la biserică, ne ajută pt. puțin, dacă-L părăsim pe Preasfântul Dumnezeu după împlinirea rugăciunii noastre, a rugăciunilor noastre sau cererilor noastre pe care le avem în sufletul nostru, Dumnezeu Se va îndepărta de noi. Pentru că noi ne-am prins în cele trecătoare, pt. că noi am mers să ne vindecăm trupurile noastre. Iar pt. sufletul nostru, care bolește în acest trup, să mergem la Farmacia Domnului, să luăm din această frumoasă sfântă farmacie și sfânta rugăciune, care se împlinește prin coborârea Preasfântului Duh peste creștini... Să ne rugăm Preasfântului Dumnezeu ca și cei care sunt creștini sau cei care cred în Preasfântul Dumnezeu și care știu ce este modestia, care sunt smeriți... că satana nu se închină niciunui creștin dacă nu este smerit... Să fii smerit înseamnă să plângi cu lacrimi amare în fața Preasfântului Cer, care ai fost

rătăcit pe acest pământ, făcându-ți poftele tale, și l-ai lăsat pe satana să fie stăpânul sufletului tău, și te-ai îndulcit cu tot ceea ce el ți-a adus dulce pe pământ...

Eu, ca preot, sunt mic și mititel în fața Preasfântului Dumnezeu, dar nu stau să clevesc, să judec pe cineva, să strâng „comorile” acestea ale lui satan, ca atunci când mă voi duce la judecată în Preasfântul Cer să mi se spună și mie: „Du-te de la mine, blestematule, în focul cel veșnic!” Și nici ție să nu ți se spună, creștinul meu! Caută să nu faci păcate nici cu judecata, nici cu clewetirea, vorbind de rău pe cineva, să faci rău cuiva. Să faci bine celui care te blestemă, roagă-te pt. cei care nu-L știu pe Preasfântul Dumnezeu, că iată, a venit răbdător pe acest pământ. Noi am bătut pe Preasfântul Hristos cu biciul, noi am pus coroana de spini pe capul Preasfinției Sale, i-am dat fiere și oțet în loc de apă. Iată ce aducem noi, creștinii mei! Dar dacă nu ne astâmpărăm cu păcatele pe care le săvârșim în aceste trupuri trecătoare, în aceste minți, în aceste timpuri...vom pieri în aceste timpuri de sfârșit de lume, care vor veni și peste tine și pentru mine...

În aceste timpuri satana a scos pe pământ un aparat ca să întinerești...dar acela îți pune numărul 666. Te vei duce să-ți ghicească bolile tale, la oamenii care au scos aceste aparate, să te îndepărteze de Preasfântul Hristos, care este cel ce dă vindecare pt. bolile de pe toată fața pământului. Iar aparatele scoase de oameni nu știu decât să te îndobitocască, să-ți scaneze mintea. Nu știu decât să te lepede de Preasfântul Hristos, așa cum oamenii se duc la vrăjitori și fermecători, lepădându-se de Preasfântul Hristos. Să nu te lepezi, creștinul meu! Caută să nu te

mai duci la ei, căci oamenii aceștia nu Mă cunosc pe Mine, Domnul...

Iartă-i, Preasfinte Doamne, că nu au știut ce fac oamenii aceștia, ducându-se la satana să-i vindece! Să nu crezi, creștine, că cu o floare a sfintei milosteniei te mântuiești...Mai multe flori din acestea să faci, ca să fie primită milostenia ta în fața Preasfântului Cer.

Eu am venit milostiv pe pământ, mi-e milă și de păcătos și de cel drept, și de cel ateu și de cel păgân, spune Domnul. Mi-e milă de tot și de toți cei de pe pământ! Milă îți spun mereu să ai! Chiar dacă vecinul tău, dușmanul tău, nu are milă în sufletul său, tu să arăți milă, căci mila este a Preasfântului Cer. Milă voiesc, creștinul Meu, de la tine! Să fii milostiv cu orîșicine, căci milostiv este Domnul.

Rogu-mă la Preasfântul Dumnezeu: întoarce pe fratele cel ce este păgân! Care nu știe decât să-ți aducă uneltirile lui satana. Iartă-l, Preasfinte Doamne, și ajută-mi și mie, care sunt neputincios și necredincios, păcătos! Nu-l lăsa nici pe cel păcătos să se piardă, ci arată-i calea cea strîmtă a Preasfântului Cer, ca să vină să guste și el din Preasfânta Împărăție! Ajută-l și pe el și pe mine! Nu ne lăsa în acest vârtej al lumii de astăzi!

Iartă-mă și fii călăuza mea, Preasfântă Maică a Preasfântului Cer, că iată, ai venit pe pământ și ești mereu în acest pământ trupesc cu preasfânta ta icoană, care vii mereu la noi și ești vie printre pămînteni! Nu ne lăsa! Mijlocește la Preasfântul Fiu, ca și El să mijlocească în fața Tatălui, Preasfântul Domn Savaot! Ca să ne dea Preasfânta Împărăție! În vecii vecilor. Amin.

PREDICA XV

Talanții Împărăției

Deși Preasfântul și Mântuitorul Iisus Hristos ne dă la fiecare în parte fie câte un talant, adică un dar, fie câte 5 daruri, aceste daruri Preasfântul Hristos le-a lăsat sădite în trupul acesta pământesc. Dar după ce L-am aflat pe Preasfântul Hristos, după ce ni s-a deschis conștiința sufletului, am aflat că El ne-a dat acest dar puternic de-a-L vedea, de-a-L percepe, de a fi plăcut și de a înălța totdeauna această rugăciune către Preasfântul Cer, ca Preasfântul Duh să se coboare peste noi.

Dar iată că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Toți mergem la biserică, primim ce cerem, ne dă Preasfântul Dumnezeu ceea ce vrem în acea viață trecătoare, dar în schimb, pt. plăcerile noastre trecătoare, pt. această viață trecătoare, renunțăm la Preasfântul Dumnezeu și chiar la Preasfânta Împărăție a Cerului. Astăzi puțini sunt creștinii care fac voia Tatălui Cerească. Puțini știu ce vor, pt. ce-și pregătesc blidul, dacă vor să-L preîntâmpine pe Preasfântul Hristos în această lume trecătoare, deși viața noastră nu e mai mult de 60-70 de ani. Numai cei care au trăit în vremuri dinainte, care au știut să mănânce hrană curată, să aibă pat curat, să aibă suflet curat, numai ei au știut să trăiască mai mult pe acest pământ trecător.

Mulți dintre noi vin la Sf. Biserică, dar bâjbâie în întunericul lumii de azi. Azi găsim numai întuneric în lumea de azi... Lume lume-nșelătoare, cine te iubește moare! Cei care iubesc lumea, aceia nu știu să aducă decât suferință, chiar răutate și dușmănie...Aceștia nu știu să facă fratelui lui decât ce vrea el și ceea ce nu vrea, fermecători și vrăjitorii care aleargă la ei. Ce greu e să-l urnești pe acest om, să-l faci să creadă, să se lase de patimi, de fărădelegi, pe care le pune la cale, femei sau bărbați. Oamenii aceștia se aseamănă cu acela ce și-a ascuns talantul în ogorul trupului său, pt. că L-a crezut pe Preasfântul Dumnezeu, pe Preasfântul Stăpân, om aspru: că i-a pus postul de peste an, cele trei zile de post-lunea, miercurea și vinerea. Și pt. că toți greșim, păcatele mergem să le spovedim la preoți... Atâta timp cât ne e rușine să ne ducem să ne spovedim la omul îmbrăcat în aceeași haină cu noi, rușinea asta e de la satana: „E rușinos ce-ai făcut, nu te duce să te mărturisești!” Și creștinul nostru ascultă mai mult de satana decât de Dumnezeu. Ar fi bine să nu ascultați!

Vă spuneam că la conducerea lumii se află francmasonii...acei oameni care și-au îngropat talanții lor în propriile plăceri, în viciile lor...Te duci la ei... Ce crezi că-ți dă? Suferință, boală, răutate. Nici măcar un pic de nădejde! Nimic nu mai găsești în lumea de astăzi! E toată goală!

Celui căruia i s-au dat 2 talanți, sunt acei creștinii căldicei, care Mă află pe Mine, Domnul. Cei care au doi talanți, două daruri, sunt cei care M-au aflat și i-am lăsat în mijlocul lumii de astăzi. Aceștia au înmulțit aceste daruri și au venit la Mine și le-am spus: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține

ești pe pământ, peste multe te voi pune în Preasfânta Împărăție!”

Și așa a făcut și cu cel ce a primit 5 talanți, adică 5 daruri. Nu și i-a pierdut și nu și i-a îngropat în pământ, în această conștiință pământească. Ci cu aceste daruri le-a înmulțit, cu altele 5 daruri. Iar celui ce nu a știut să le înmulțească, i se ia totul, până și cenușa din vatră. I se ia tot ce are și i se dă celui binecuvântat cu 5 daruri.(...)

Dacă încă nu ți-a venit încă mintea la cap, creștine, când te mai deștepți? Vine cardul...invers înseamnă drac.. Te duci cu el și-ți iei banii? Te-a născut dracul? Te-ai lepădat de acest drac încă de la Sf. Botez. Tu nu mai ești din Preasfântul Duh, pt. că ai numărul pe tine și te va găsi oriunde te vei ascunde. Nu mai ești om, ci număr. Va veni apoi microcipul din buletin, apoi cel de pe mâna dreaptă și de pe frunte. Atunci fiecare om va fi controlat... nu spunem povești nemuritoare! Ci spunem vremurile care vor veni în viitorul foarte apropiat.

Tu care mă cauți acum, îți strângi averi pe care molia și rugina le mănâncă. Strângeți, creștinii mei. Dar strângeți comori cerești, pe care nici molia, nici rugina nu le mănâncă și nici furii nu le fură!

Să fie comoara sufletului tău acolo unde este Împărăția Preasfântului Cer. În vremurile acestea, Apocalipsa 13 se împlinește. Iată, acest număr, acest bar cod care este pe toate produsele din comerț va fi pe frunțile tuturor celor ce se leapădă de Preasfântul Hristos pentru mâncare, băutură, distracție...Aceștia nu-L cunosc pe Preasfântul Dumnezeu.

Iar îndosărierea noastră nu este altceva decât această viză Schengen. Ori vei renunța la aceste

bunuri, ori câștigi un vârf de munte, ca să stai cu fiarele sălbatice...Dar și acolo vei fi urmărit. S.I.S. (Schengen Informational System) te va găsi în tot locul, chiar dacă nu ai făcut nicio abatere și te va pune sub supraveghere.

Creștine, în țara noastră sunt mulți masoni...tovarășii noștri comuniști, despre care spun în ziare că au fost decorați cu Steaua României...Acum s-a dat pe față...culoarea orange este culoarea masoneriei...Altfel nu s-ar împlini această Sf. Apocalipsă. Ne-am fi bucurat să mai stăm pe pământ câțiva ani...Mai stăm, într-adevăr...Dar va fi strâmtoare foarte mare, ce n-a fost de când cerul și pământul. Cel ce are casă, să se bucure de casă, să muncească pământul ca să-și hrănească trupul. Că va veni timpul să vă dea afară din serviciile pe care le aveți. Toți vom pleca, și eu, toți vom pleca acolo unde ne e locul. A venit cernerea. De nu veți sluji lui satana, nu veți rămâne în serviciu. Cel ce vrea, spunea Domnul Hristos, să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie. Să ia crucea suferinței... Urmează-mă, creștine, că sunt puțini care vor rămâne cu Hristos pe pământ, mii de ani. Fiți ca cei 144 000 de feciori și fecioare neîntinate, ca și cei care s-au luptat pe pământ pt. Preasfântul Cer, ca să fie Sfinți, precum Preasfântul Hristos este acum și-n vecii vecilor. Amin!

PREDICA XVI

Idolii lumii de azi

...Și noi slujim lumea asta, frații mei! Nu cu vorbe, însă, cu fapte! Dar nu eu vă dau cele veșnice, ci Preasfântul Dumnezeu! Pe mine mă puteți răstigni, ca pe Preasfântul Hristos, spunând verzi și uscate la vrăjitori, la fermecători, la francmasoni și la securiști! Puteți să spuneți ce vreți; este dreptul fiecăruia, libertatea sa de a vorbi...(…)

...De ce ne este frică să-i spunem omului: „Mă’, de ce faci avorturi? De ce divorțezi? De ce te vopsești? De ce-ți vopsești mâinile, picioarele, sprâncenele, capul?!” Vai de capul nostru! Satana-i pe el! Ne-am făcut „păpușile iadului”! Iată cum spune satana: că suntem păpușile iadului!

(…)

Modernismul de azi te îndepărtează de Dumnezeu, creștine! Moda îți împodobește trupul mai mult decât sufletul. Deci trupul valorează mai mult decât sufletul, pentru că nu vrei ca lumea să râdă de tine, că nu ai cercei, că nu ești împopoțonată, creștină, că nu ai brățări și lănțișoare de aur sau argint!

Femeia de azi își mai trage și sprâncenele, își vopsește unghiile. Ea uită ce-a spus Domnul în Deuteronomul lui Moise: blestemată va fi femeia care va purta haine bărbătești! Ce dureros este pentru

România de azi, Grădina Maicii Domnului, Noul Canaan, că s-a făcut atât de rea! Cei mai mulți nu au Duh în ei înșiși, precum zice Apostolul Pavel. Că rōadele Duhului sunt la cei care au Duh în dânsii. Aceștia sunt în har, iar ceilalți sunt sub lege. De aceea, spune Domnul, te poți mântui dacă te călăuzești după litera Sfintei Scripturi. Dar omul nu ia de acolo decât ceea ce vrea el...

Mai suntem noi azi creștinii lui Dumnezeu precum Preasfânta Maică? Călcăm noi pe urmele Sfintei Filofteia? Sau ale Cuvioasei Parascheva? Nu călcăm, fraților! Această Sfântă Cuvioasă a plecat din Epivat, și-a lăsat părinții(...) și a plecat spre Preasfântul Hristos. Care dintre noi lasă azi surori, frați, și își ia crucea suferinței în această mizerie a lumii și vine să slujească lui Dumnezeu? Nimeni!

Suntem plini de mașini, de case, de averi...de tot ce vrem pe pământ. Asta suntem noi! Nimic altceva! Ce exprimăm în fața Preasfântului Cer? Nimic! Morminte văruite! Una spunem și alta facem!

Vă spun că Preasfântul Dumnezeu este atât de îndurerat, că plânge Preasfânta Maică, Preasfântul Cer cu Sfinții Îngeri și cu sfinții lui Dumnezeu ! Iar noi nici măcar nu vărsăm o lacrimă ! Din ochii noștri, din trupul nostru...! Nimic!

Ce facem din noi? Oaze de idolatrie! Ne-am idolatrizat. Păi de ce? „Păi, nu mă mai place bărbatul, dacă nu mă vopsesc. Și dacă nu întineresc, nu mă mai place. Dacă nu port fuste...fuste strâmte...dacă nu port pantaloni! (Goliciune!)... Se duce după alta!”

Păi ce, bărbatul este Dumnezeu? Nu, creștină! Nu te închina bărbatului, ci închină-te Mie, adică Preasfântului Dumnezeu! Deci, Preasfântul

Dumnezeu îți dă putere divină. Iată, El îți luminează calea spre fericirea veșnică! Bărbatul te duce în iad! De ce bărbatul te duce în iad? Pentru că el vrea perversiuni sexuale: sex oral, gomorie... sodomie. De toate vrea! Iată bărbatul pe care-l ai în casă! Iată femeia care stă în casă cu bărbatul și care-și înșeală bărbatul ei!

Iată ce suntem noi...Suntem, oare, păpușile iadului? Suntem! Mai putem noi spune că suntem după chipul Preasfântului Dumnezeu? Nu mai suntem Chipul cel făcut după Asemănare, ci chipul nostru este gol. Ne-am făcut mai rău decât ăia pe care i-a ucis Dumnezeu în Oceanul Indian. ăia măcar erau păgâni. S-au apucat să se distreze, să mănânce și să bea. Și-a venit Dumnezeu cu valul și i-a șters!(...)

Așa va șterge pe toți... niciunul nu va rămâne, în afară de cei care s-au pregătit pentru Preasfânta Împărăție a Preasfântului Cer. Fiecare la treapta a lui, după cum a zis Preasfântul Dumnezeu: „În Casa Tatălui Meu multe lăcașuri sunt”. Pregătiți-vă să le câștigați! Puneți mâna pe plugul credinței și adânciți brazda pământului sufletească și lăsați să pătrundă în sufletele dumneavoastră căldura divină, ca să puteți vedea pe Preasfântul Dumnezeu, că S-a coborât pe pământ! A venit atât de umil ..., de sărac, Preasfântul Hristos! În peșteră săracă... Dar a fost cel mai bogat! N-a avut multă cultură și filozofie, n-a avut facultăți... A avut însă facultatea cerească, de la Preasfântul Tată, de a ne scăpa din mocirla fărădelegilor noastre, dându-ne ce am pierdut prin prostia minții noastre, precum Ada și Eva! ăștia suntem noi, ca Adam și Eva. Și e rău, e greșit a spune cuvântul proști, pentru că

Preasfântul Dumnezeu nu a făcut proști! Dar suntem slabi, neputincioși...

Mai bine prefer să mi se ia tot ce am, dar să nu rămân fără Preasfântul Dumnezeu! Până chiar și biserica! Să mi se ia toate ce vor masonii. Eu mason nu mă fac! Eu sunt împotriva masonilor până la sânge! Ce înseamnă francmason, mason? Înseamnă omul care se leapădă de Preasfântul Dumnezeu și lucrează magia albă și neagră, vrăjitoria, pe plan mondial, organizat... Și mai sunt unii și-n fruntea noastră, chiar a Bisericii, conducând lumea... și ne dau nouă exemple! Iar alții, care au fost prooroci, creștini mei, au fost oameni simpli, care nici carte nu știau; puneau degetul... Și se cobora Duhul lui Dumnezeu peste ei!...()

...Dumneavoastră nu-L doriți pe Preasfântul Dumnezeu... decât dacă vă doare o bubă, dacă aveți o rană...Atunci ÎL căutați. După ce vă vindecați, uitați de Preasfântul Dumnezeu și nu mai rămâneți lângă El...Aaa! spuneți cu nepăsare. Nici că vă pasă!...() Dar să știți că mai târziu mă veți căuta și nu mă veți mai găsi...Ar trebui să vă pese măcar de sufletele dumneavoastră care-s insuflate de El, de la creație (n.n.-zămislire). Că nu se știe, după faptele acestei vieți, unde veți merge...Ori veți merge pe cărarea cea strâmtă acum, și aveți necazuri multe de la draci, care lucrează cu trupul și cu sufletul...care-s în văzduh, sub pământ, în iad... ori...pentru că nu știți să lucrați și nu aveți preoți care să vă lumineze calea și care să vă ducă la fericirea din Preasfântul Rai...

Noi credem că suntem cu Dumnezeu...Eeee! Și ne culcăm ! „Dumnezeu îmi dă de toate! Mă duc și la

petreceri cu Dumnezeu, mă duc și la primărie și la bar și la discotecă... Că și acolo-i Dumnezeu”.

Păi, ăla-i Dumnezeul tău, creștine...?! Satana nu se împacă cu Dumnezeu. Dar satana e supus Preasfântului Dumnezeu! Nu-i așa cum zic vrăjitoarele, că din fața lor se dă la o parte și Dumnezeu! Asta-i o minciună gogonată... Dacă pronunțați cuvintele astea, sunteți ca și vrăjitorii. Și atunci, cum se spune în „Cele 24 de vămi ale văzduhului”, anatema ești, adică scos dintre creștini! Ești păgân. „Pentru că tu nu M-ai cunoscut pe Mine, Dumnezeu, ci pe cea la care te-ai dus. Te-ai lepădat de Mine, ducându-te la ghicitori și fermecători, la femei care dau cu bobii, cu ghiocul, cu cărțile...care ghicesc în cafea, la cei care vorbesc cu morții...” Vrăjitori în haine moderne!

Păi, ăștia-ți dau harul, creștine?! Păi, Preasfântul Dumnezeu a lăsat Preasfântul Lui Har așa...mâncând, bând, făcând burțile cât butoaiele, de nu mai avem loc pe ușile astea?! Nu, creștine! Preasfântul Hristos a fost slab cu trupul, dar puternic cu Duhul! Noi pe cine luăm exemplu? Facem burțile de nu mai avem loc în mașini...?!

Păi, iată, de-aia sunt urât de lume, de francmasoni...: că spun adevărul tuturor. Nu mă doare(cu) nimic. Atâta mai am vreme... să mă gândesc, cum spunea Sf. Vasile cel Mare: „Gândește-te la moarte, că asta -i cea mai înaltă filozofie!” Și mai am (încă) puțin a mă gândi la așa ceva...Că știu că, într-adevăr, sărac am venit (n.n. -în lume) și sărac mă voi întoarce în pântecul pământului...Dar cu sufletul vreau să fiu în Preasfânta Împărăție a Preasfântului Dumnezeu. Vreau,

Într-adevăr, să lupt pe pământ ca să câștig Biserica Triumfătoare a Preasfântului Rai!

Și Preasfântul Dumnezeu să vă dea și dumneavoastră aceeași putere ca să câștigați Preasfântul Rai! Că este nu doar pentru mine, ci pentru întreaga lume. Să vă dea tot ce doriți... dar, în special, mântuirea.

Iar când lumea vă urează „tot binele din lume”, dumneavoastră să vreți binele ceresc! Să nu spuneți binele din lume, pentru că lumea aduce numai rău!(...) Să ne gândim la Preasfântul Dumnezeu și să ne întoarcem la Staulul pe care l-am pierdut, la Sfânta Biserică... Chiar dacă popa s-a întinat, dumneavoastră mergeți înainte! Prin rugăciunea și prin trăirea dumneavoastră se va coborî Preasfântul Duh și va sfinți Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos, chiar dacă popa nu-i pregătit. Pregătiți-vă dumneavoastră ...căci ei vor fi judecați pentru faptele lor...Amin.

PREDICA XVII

Ucenicul Domnului

Mă cobor cu tine, creștine, și cobor la tine și te iau din lumea de azi și te fac ucenicul Meu. Iată, iubitele, ca să fii ucenicul Meu, trebuie să respecti înainte de toate cele 10 porunci.

Pe lângă cele 10 porunci, pe care le-a dat Dumnezeu proorocului Moise, Mântuitorul ne spune că trebuie să ne răstignim patimile și poftele. Iată, măi iubitele, că oamenii de astăzi alergă după avuție și nu-i mai interesează Biserica lui Dumnezeu.

Bisericile vor rămâne goale. Omul se va îndepărta de Dumnezeu și nu-l va mai interesa mântuirea sufletului. Măi creștine, ce este mai de preț în viața asta pământească, trupul sau sufletul tău? Căci oamenii de azi aleargă să mănânce și să bea și să se distreze bine. Omul de azi iese-n lume cu toate păcatele lui; el nu mai vrea să lucreze harul dumnezeiesc în sufletul său. Când intră în biserica lui Dumnezeu se plictisește și devine ca un păgân și vameș...Iată, vin și te învăț întruna. Trupul este mai presus, la tine, decât sufletul, deși Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa. Interiorul omului este mai de preț decât toate cele trupești. Dar omul de azi, creștine, se închină materiei, aurului, argintului, pietrelor prețioase, mobilei... Oamenii lui Dumnezeu

sunt făcuți din lut și au o smerenie interioară puternică, iar duhurile rele se pleacă lor.

Dacă te aleg pe tine din lume și te fac pescarul Meu, ucenicul Meu, tu trebuie să-Mi urmezi Mie întrutotul, așa cum am urmat Eu, Domnul, lui Dumnezeu Tatăl. Iată, vin la tine și vreau să te fac pe tine o floare în Grădina Raiului, un bobocel al Meu, o lăstărică frumoasă. Dacă vrei să fii mireasa Mea, creștine de azi, trebuie să fii pe placul Meu: să nu calci poruncile Mele cele dumnezeiești. Omul care calcă poruncile Mele este omul trupesc, nu cel duhovnicesc. Vin să te modelez și să te fac să crezi că sunt cu tine.

Și să știi, creștine, că sunt cu tine! Căci am venit să-ți dau binecuvântarea Mea cerească. Și tu să fii ucenicul Meu și să-mi urmezi Mie, ca să fii viu și pe pământ și-n cer. Să fii viu și pe pământ, ca să te chem pe tine în Împărăția Mea, zicând: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu, care v-am gătit vouă Împărăția Cerului încă de la întemeierea lumii.” Amin.

PREDICA XVIII

Apropierea secerișului

(...)

După războiul atomic, va veni un cutremur, creștinii mei, cum n-a fost de când este cerul și pământul... Vom muri...și eu voi muri, pt. că nu vreau să mă lepăd de Hristos al meu, pt. burticuță, ca să mă ajute masonii... nu, creștine. Vreau să mor așa cum a murit și Preasfântul Hristos, la timpul meu... Dar vreau să mă duc cu sufletul direct în Patria Fericii Veșnice, adică direct în Rai. Până atunci, vă voi fi de folos pe pământ cât îmi va permite Dumnezeu, apoi la revedere. Ajutor nu prea mai aveți, pt. că preoți adevărați sunt puțini. Dar mulți au început să clevească împotriva Sa: „De ce la acela se duce și la mine nu vine?!” Nu zice nimeni nimic. Să se ducă și la el. Pregătește-te, adică nu mai fi dușman cu Dumnezeu, ca să vină și la tine. Și va lucra puterea lui Dumnezeu, nu noi, că noi nu avem nicio putere, ci puterea harică a Preasfântului Duh, care se coboară peste preoții lucrători.

Iată, creștinii mei, secerișul este mult, România este păgână, iar secerători, adică preoți, sunt puțini... mărturisitori, apostoli...sunt puțini pentru Hristos. Iată, m-a scos Dumnezeu din mărăcini și m-a pus în mijlocul dumneavoastră! Să vă aduc adevărul și să vă lumineze Preasfântul Dumnezeu mintea trupească,

pt. că-L vedeți prin miracolele care se fac în această biserică, ca să rămâneți veșnic lângă Preasfinția Sa.

Să ne arătăm acum credința, că nu ne-o fură nimeni! Știi, creștine, cine ne fură credința? Patima: văzul auzul, gustul, mirosul și pipăitul. Care face din trupul ăsta un animal. Animalul păcătuiește o dată pe an și se înmulțește, iar oamenii, de mii de ori, de trei ori pe noapte! Iată, nu mai ținem cont de legile divine pe care le-a lăsat Dumnezeu pe pământ. Am întrecut animalele. Ele nu au conștiință, dar noi, care avem conștiință, suntem mai păcătoși decât animalele. Alea nu înjură, alea nu beau, nu fumează, nu avortează, alea nu drăcuie, nu fac nimica, măi creștine! Iar noi, cu picioarele pe pământ, cu creierul sub pământ, adică-n iad, facem de toate alea înaintea lui Dumnezeu: „Ei, lasă, eu sunt Dumnezeu pe pământ!” Nu-i așa! Să nu crezi, mă creștine, că este așa! Dumnezeu este Sus și ne conduce pe noi, jos, dacă vrem noi să fim conduși de Dumnezeu! Că Dumnezeu nu se bagă în materia noastră cenușie! Dacă noi nu-L lăsăm pe Dumnezeu să fie-n noi. Să nu credeți că Dumnezeu se coboară în mintea unui om păcătos, mizerabil. Nu se coboară! Întunericul cu Lumina nu se pot înmănunchea...

Până acuma preoții noștri ne-au mințit, ne-au spus numai ce au vrut ei. Dar de trăit în sufletul lor, să trăiască ceva pt. popor, că poporul acesta se duce ca oile în iad, nu, creștine... Ei au fost lupi puși în Sfânta Sfintelor, să aibă mașinuță bună, eu nu am nici măcar un Trabant...Să am mașină bengoasă, și vilă, și de sufletul creștinilor...: „Ei, unde s-a dus toată lumea, să se ducă și ei.” Nu-i așa! Căci ei sunt păstori plătiți și de stat și de Biserică. Și acești păstori, care nu

și-au pus sufletul pt. oițele lor, aceștia sunt păstori plătiți. Când văd lupul că vine și răpește oile din staul, ei fug. Dar Preasfântul Dumnezeu mi-a zis să nu fug, creștine, că n-am unde să m-ascund din fața francmasoneriei. Nu am unde să m-ascund de Preasfântul Dumnezeu! Că dacă mă bag în vârf de munte, în crăpăturile pământului, acolo este Preasfântul Dumnezeu. Dacă mă duc în fundul mării, acolo este Dumnezeu, dacă mă duc în iad și acolo-i Dumnezeu. Dumnezeu este pretutindeni, creștine: e lângă mine mereu.

Dacă omul mi-aduce necazuri, suferințe acestui trup, aducă-se! Și eu fac greșeli pe pământ. Atunci, adu-mi, Doamne, ca să pot să suport pe pământ în acest trup, care, până acuma a fost ca într-o oglindă. Am auzit, dar una e să auzi cuvântul și alta-i să-l împlinești. Una e să fii ascultător și una e să fii împlinitor. Nu cel ce zice „Doamne, Doamne”, va intra în Împărăția Cerurilor! Nu, creștine, să nu te culci pe-o ureche acuma: fac o rugăciune, Dumnezeu mi-o împlinește.... Nu creștine, dacă nu ne întoarcem total la Dumnezeu, cu post și cu rugăciune, la Sfânta Biserică, la Sf. Împărtășanie, nu ne ascultă Dumnezeu cel Preasfânt rugăciunea, ci ne ascultă dumnezeul nostru, adică satana, căci și satana poate sta în inima omului. E mult mai bine noi să nu-l lăsăm pe satana să fie stăpânul inimilor noastre. Pe pământul acesta trăim, facem tot ce vrem, nu mai avem conștiința că ne e frică de Dumnezeu. Dar în fața Lui, acest suflet invizibil, v-ați pus vreodată întrebarea: unde se va duce, după ce iese din trupul acesta?

Hai că-ți spun eu unde se duce. Trei zile stă pe lângă casă, apoi se duce la Preasfântul și Mântuitorul

Iisus Hristos, la judecata particulară. Și acolo, satana acesta, pe care l-ai îndrăgit pe pământ, de care ți-a plăcut și i-ai făcut păcatul, că el e cu păcatul și Dumnezeu cu Sfinții lui, cu nepăcatul, cu sfințenia, el stă pârâș. Și spune: „Iată ce-a făcut cu trupul său: a fost homosexual, a fost lesbiană, a fost curvar, a fumat, a băut, a fost la discotecă, a făcut avorturi, a fost la vrăjitori și fermecători, a fost la popi care deschide cartea, că tot vrăjitori sunt și ei.” Și tot întruna înșiră satana și spune: „Hei, nu vezi mă, că acesta a crezut că ești chiar vrăjmașul lui?!” îi spune satana Preasfântului Dumnezeu.

Să nu credeți că nu aveți îndrumători și pârâși pe pământ! Vrăjitoarele sunt slugile lui satana. Lucrează contra omului, om pe om. Ele și-au vândut sufletul lui satana. Și el se arată vrăjitorului, vine și spune ce ai nevoie: „Du-te la cutare om și adu-i spor în casă, sau la magazin. Dar să nu stai mai mult de atât. Dacă mai plătește 10, 20, 50, 130 de milioane, te mai duci...” Și aduce spor în casă cu satana. Ceea ce nu este corect. De ce? Dumnezeu îl lasă pe satana până la un timp, apoi îți ia și praful și cenușa din vatră, și rămâi de unde ai plecat, mai rău. Așa, creștinii mei, că nu sunt numai cuvinte goale înșirate în Biblie. Dacă nu vreți să le respectați, nu e nimic. Eu sunt martor înaintea Preasfântului Dumnezeu că v-am spus. Nu vă obligă nimeni să veniți aici. Dar în fața Lui, să nu spuneți: „N-am știut, Doamne!”. Că ești un mincinos. Știai, dar nu l-ai împlinit. Vai de acei oameni care au ascultat cuvântul Preasfântului Cer și nu l-au împlinit! Că aceia sunt muncii ca omul acela care se îmbrăca în vizon, care avea bucate pe masă, bogatul acela nemilostiv, și dreptul Lazăr, care mânca

resturile lui de la masă...() și noi suntem bogați... în păcate. Nu luăm nimic cu noi, nici bogății, nici nimic. Este doar o amăgire... Puneți degetul la lumânare și vă arde, dar sufletul acesta invizibil va fi ars de sute sau miliarde de ori. Un Sf. Părinte spunea că un om a cerut la Dumnezeu să se ducă-n iad pt. a sta 3 minute. Și i-a spus lui Dumnezeu: „De ce m-ai lăsat 30 de mii de ani...să mă ardă focul ăsta veșnic? Scoate-mă de aici, că nu vreau să mai stau o secundă...”

Nu este cazul ca pt. o viață trecătoare să ne pierdem viața cea veșnică. Este timpul să arătăm în noi credința înflăcărată, chiar dacă lumea se ia de noi. Cel ce se va lua de creștinii mei sau de cei ce vin în biserica aceasta și zic că-s vrăjitori, i se va strâmba gura la ceafă. Sau mari necazuri în familia lui va avea. Dar ei nu se văd! Dacă creștinii mei ar ridica mâna la Cer și ar zice:„Doamne, desfă pământul și înghite lumea asta nenorocită!”, s-ar desface pământul și ar înghiți-o. Dumnezeu dă putere celor ce se întorc la El prin aceste oaze de lumină, precum altădată prin cei 12 Apostoli...

(...) Iată, satana abia aștepta să izbucnească, să vă mărturisească el din iadul lui. Este în iadul femeii, dar și în iadul nostru, al fiecăruia. V-aș ruga să vă întoarceți de la calea pierzării la calea credinței. Nu mai e timp să rămâneți păgâni. Trebuie să ne luptăm pe viață și pe moarte cu el. Ca să aflăm că aici este Hristos, în mijlocul nostru, în veci de veci. Amin.

(...)să ne rugăm lui Dumnezeu pentru cei care, din înșelare diavolească, au căzut pradă masoneriei... pentru cei care nu-i informează pe creștini în legătură cu pericolele ce se apropie! Să-i întoarcă Dumnezeu

la credință! Să ne rugăm să fim mai degrabă mucenici decât trădători ai neamului și ai Preasfântului Hristos!...Să ne rugăm și pentru cei care amăgesc poporul cu vrăjirea apei potabile, pentru aceia care îi atrag spre promovarea violenței, a magiei, a vrăjitoriei și masoneriei, prin bioenergie și chiar filme și prin exemplul personal. Să-i întoarcă Dumnezeu pe aceștia arătându-le calea Adevărului!

A venit timpul să arătăm cât de înflăcărată este credința noastră! Eu sunt martor în fața Preasfântului Dumnezeu, spunându-vă ce trebuia să știți. Dacă dumneavoastră nu vreți să împliniți, e treaba dumneavoastră. Nu vă obligă nimeni să veniți în această bisericuță...!

Dumnezeu să ne întărească credința și să ne rugăm prin rugăciunea stareților de la Optina împotriva pecetluirii antihristice: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, păzește-ne de înșelăciunea necinstului antihrist, a cărui venire se apropie, și ne izbăvește de toate uneltirile lui. Ocrotește-ne pe noi și pe toți dreptmăritorii creștini de mrejele lui cele viclene pe calea cea strâmtă ce duce la mântuire! Nu ne lăsa pe noi, Preasfinte Doamne, să ne înfricoșăm de satana mai mult decât de Tine și să ne îndepărtăm de Biserica Ta cea sfântă! Dă-ne, Preasfinte Doamne, mai bine să pătimim și să murim pentru Numele Tău și pentru credința cea adevărată, decât să ne lepădăm de Tine și să primim semnul proclutului antihrist, închinându-ne lui!

Dă-ne nouă, zi și noapte, lacrimi să plângem păcatele noastre și îndură-te de noi, Preasfinte Doamne, în ziua Înfricoșătoarei Judecăți. Amin!

PREDICA XIX

Lumină din Lumină...

Iată, măi creștine, de atâtea ori Domnul a fost atât de trist în inima celui ce slujește Lui! Este trist Domnul, pt. că este trist și omul. Creștine, dacă ai ști cât suferă Domnul când vede cele de pe pământ! Și vrea Domnul să curețe acest pământ... El vrea să facă un cer nou și un pământ nou, măi creștine de astăzi.

Puțini sunt cei ce aleg calea cea strâmtă, care vor birui până la sfârșit, care vor da piept cu fiara sau cu balaurul, adică cu loja francmasonică care lucrează prin Securitate. Vreme de 40 de ani a fost fiara comunistă, acum s-a distrus fiara, dar va veni balaurul cel mare. Iată, Securitatea de azi e mai puternică decât Securitatea din timpul lui Ceaușescu. De ce, măi creștine? Pt. că azi sunt securiști și popii pe care-i ai în biserica ta, creștine, căci se răzbună pe cei ce sunt încă credincioși și fideli lui Dumnezeu. Și mai lucrează și Securitatea deghizată în anumite persoane, care vin în biserica noastră...Astăzi a fost mare bucurie că nu au mai fost vrăjitori în această bisericuță. Dar au fost securiști deghizați...femei, ca și-n timpul lui Ceaușescu. Și acum sunt printre noi. Căci vrăjitorii

sunt mână în mână cu unii popi, căci și ei fac descântece și ghicesc cu cartea...

Și noi vom da piept cu fiara francmasonică. Prin '92, nu știu în ce oraș sau județ, nu au vrut oamenii să primească acele țidule numite acțiuni, pt. că aveau pe ele numărul 666.

Și, iată, va veni în curând și la noi prin schimbarea buletinelor. Apoi carnetele de conducere. Că mulți îmi spuneau de ce oare nu iau carnet de conducere? Păi, Mântuitorul Iisus Hristos a avut carnet de conducere? Nu, creștine. Nici Apostolii nu au condus. Poate obiecta cineva că atunci nu erau automobile. Da, așa e, nu erau. Dar erau corăbii. Ei nu au vrut să stea nici măcar la cârma unei corăbii, și erau mai bune față de mașinile de azi, care fac accidente și mor oamenii în ele.

Iată, ne-am îndepărtat de cuvântul dumnezeiesc. Iată, popii au început să se deghizeze și să vină în această bisericuță să vadă de ce vine lume multă aici, de ce caută sfințenia acestei biserici. Iată de ce, creștine: pt. că tu ai venit cu sufletul la gură și-ți cauți mântuirea sufletului tău, căci în tine bolește sufletul. Dacă bolește sufletul, se îmbolnăvesc și cele trupești. Căci dacă una din mădulare suferă, suferă și celelalte mădulare. Dacă sufletul suferă, suferă toate mădularele pt. boala pe care o ai în suflet.

Popii de azi au adormit, creștine, datorită necredinței pe care o au în inima lor, fiind materialști și dornici de averi. Ei slujesc la doi domni, și lui Dumnezeu și lui mamona. Ce să-ți dea ție, creștine, când el are atâta necredință?

Ia preoții pe care-i ai în parohii și chemă-i, măi, doi sau trei, poate așa rugăciunea lor se unifică și

alungă lucrurile rele din casa ta! Eu nu mai pot, creștine, să te ajut. Am venit azi din București și splina persistă să mă doară. Aș vrea să vă ajut, dar nu pot. Vă ajut aici, unde mă găsiți zilnic.

Dacă popa nu vrea, ia-l de haină și dă-l afară din biserica Mea, zice Domnul. El s-a făcut stăpân peste biserica dumneavoastră. El nu este decât un trecător pe pământ, nu este stăpân. Și să știi că nu poate coborî Duhul Sfânt, dacă în el are răutate. Cât de greu este azi, măi creștine! Dar Dumnezeu încă îmi mai dă putere în inimioara aceasta, să mă pot strecura printre vitregiile lumii acesteia, prin întunericul lumii de azi!

Vreau să fac din tine un popor ales, măi creștine. Au venit proorocii pe pământ, ca să-ți spună că vrea Domnul să facă cu noi un Ierusalim Nou, pe pământ...căci cel Ceresc știe numai Dumnezeu unde va fi...De aceea trebuie să lași patimile și să te înrolezi în Armata Mea, zice Domnul. Și așa precum Eu, Domnul, am cerut tânărului bogat să-și vândă averea și să-mi urmeze Mie, așa și ție îți cer, creștine, să Mă urmezi pe Mine, lăsând păcatele tale. Dar el s-a întristat, pt. că-și pusese nădejdea în averea sa. Așa și tu, creștinule de azi, alergi ca o furnică. Dar să știi că nu iei nimic cu tine, că toate sunt trecătoare pe pământ și sunt ca umbra și visul. Ca florile pe care le-ai rupt și care se veștejesc dar pe care apoi le arunci, căci frumusețe nu mai este în ele. Așa ești și tu.

Aș vrea să te numesc fiul lui Dumnezeu, creștine, dar nu se poate, pt. că sunt puțini azi cei fideli lui Dumnezeu. Fiii oamenilor au întrecut prin răutățile lor toată răutatea care s-a făcut timp de 2000 de ani pe pământ. Atunci nu se știa de farduri, de

tragerea sprâncenelor, de avorturi...Ca femeia să poarte pantaloni pe dânsa. Și spune Domnul Dumnezeu la Deuteronom cap. 22 cu 5:,, Blestemată este femeia care poartă haine bărbătești și blestemat este bărbatul care poartă haine femeiești”.

Iată, azi nu vrei să mai împlinești nimic din poruncile Domnului. A pus porunca postului, dar tu nu mai vrei să postești și popii vin și îți spun să postești 3 zile ca să te spovedești. Și te împărtășești, dar să știi că nu iei Trupul și Sângele Domnului, ci foc iei, necredință, și chiar te îndrăcești! Iată de ce sunt așa mulți îndrăciți, deoarece conducătorul lor îl trimite în întuneric și-l face pe om să fie tot mai rău. Dacă el, călăuzitorul vieții tale, este plin de răutate și de invidie, ce să mai zici de mirean?!

Să știi, creștine că rugăciunea se face dimineata, seara și la miezul nopții. Că vine peste tine Domnul, Mirele Dumnezeiesc, și nu te află priveghind, ci dormind la rugăciune.

Apoi posturile să nu le uiți niciodată, căci sunt 4 posturi peste an, iar Postul Adormirii Maicii Domnului și Postul Patimilor Mântuitorului se țin la fel, adică nu se dezleagă la ulei și vin decât sâmbăta și duminica. Nu vă mai luați după „pălămidele” pe care le aveți în biserici, care s-au închinat banului, ci luați-vă după carte, căci ea mărturisește cuvântul adevărat.

Aceste manechine, oameni manipulați de satana, sunt puși de au făcut din burțile lor, cum mărturiseau unii oameni, au făcut butii, butoaie. Și unii mai joacă și pocher și alte jocuri de noroc. Să nu uitați că cea mai frumoasă carte este Scriptura, care se mai numește și Biblia. Căutați să citiți Biblia, că ne învață cum să fim pa calea mântuirii. Cerul este în tine, dar

acest cer este înnegrit de patimile și păcatele pe care le săvârșești de zi cu zi. Păci cum să nu fie Cerul supărat pe tine, cerule din pământul trupesc?!?

Pocăiește-te, că voi veni la tine cu boală și te voi bate până te voi lua acolo Sus! Că n-ai știut să Mă respecti pe Mine, Domnul! Nu ai știut decât să fii împotriva celor ce sunt cu Mine și îmi urmează Mie. Lasă jugul plăcerilor și înrolează-te în această armată a Mea, lumină din Lumină. Să fie lumină în tine; să nu mai fie întuneric în tine. Să lumineze lumina Mea în tine, preotule și creștinule de astăzi, ca să faci lumină în toate sufletele care vor veni la tine să-ți ia sarea cuvântului și să-ți răspândească lumina!

Iată, mulți sunteți chemați, dar puțini sunteți aleși. Hai, creștine, c-am venit ca rugăciunea ta să facă rod! Să te întorci la Mine și să te duc în Patria Fericirii, acolo unde sunt cântece de înger și unde Sfinții se bucură pt. primirea fiecărui suflet. Căci astăzi tare greu ajunge câte un suflet acolo! Căci multă necredință este în România de azi...! Maica Domnului vede cum pierde sufletele credincioase și se duc în iad. Veniți, creștini, veniți la Mine, spuneam Eu, Domnul, și vă voi da vouă Împărăția cea Cerească, cea întemeiată de la facerea lumii! Amin.

PREDICA XX

Biserica, locaş de închinare

Iată, ...,vă vor da pe voi la moarte şi vă vor batjocori pe voi..." Stăteam deseori şi mă gândeam de ce oare cei care merg pe calea lui Hristos sunt atât de batjocoriţi în lume aceasta? Răspunsul este că omul necredincios, care nu ştie decât să mănânce şi să bea, care crede că se închină lui Hristos, se închină lui satana. Iată, vă voi spune un fapt real...Se ştie sau nu se ştie prea bine, dar nu condamnăm pe nimeni, că au venit la cununie beţi ca porcii. Şi dacă au fost beţi ca porcii, cu multă vorbă în gura lor, o să iasă la iveală şi atitudinea oamenilor celor înalţi, a celor ce se cred filozofi în satul acesta.

Deşi timpurile sunt foarte grele, ne întrebăm: până când, omule fără de Dumnezeu şi fără de frică, ai să faci aşa o mizerie în Sfânta biserică?! De ce atâta ticăloşie la un asemenea om? Mai este cazul să ne întrebăm, când el este murdar şi eu, ca preot, de ce suport atâtea moşicării şi prostii de la anumiţi oameni? Să nu uităm că mult am răbdat şi mulţi au fost cernuţi de Dumnezeu în satul acesta. Şi încă puţin şi vor mai cădea şi alţii. Să nu uitaţi că atunci când am zis hotărât ceva s-a împlinit. Şi veţi vedea ce-aţi pierdut atunci când altcineva, mai rău decât mine, va veni aici în locul meu... Atunci veţi simţi cu adevărat... când vi se vor cere taxe şi biruri. Vă mărturiseam că nu am

nevoie de nimic, nici la botezuri, nici la cununii și nici la înmormântări, așa precum v-a cerut părintele G. Nu eu v-am cerut banii atunci când l-am lăsat în locul meu. Eu i-am lăsat vorbă să nu vă ia niciun ban la nicio slujbă. De aceea, să înțelegeți bine că atâta timp cât voi rămâne în biserica aceasta voi suporta legile de la Slobozia pt. că nu voi lua aceste taxe. Nu așa cum spunea unul dintre cei mai învățați de la slujba de ieri:nu-l plăti pe popa, că nu a slujit. Dar nu am avut nevoie de bani. Însă am văzut mâna întinsă a lui satan și nu eu sunt vinovat de fapta celui alt(n.n-preot slujitor). Toate le fac din dragoste...și apoi știu că mă vede Dumnezeu. Eu nu am venit să vă iau taxe și să vă jupoi, să vă mănânc lâna, așa precum ziceau unii dintre vechii prooroci, ci am venit să vă duc în staulul lui Dumnezeu, pt. a fi alături de El.

O altă problemă se naște văzând că omul cel cu nunta în biserică mă găsește puțin vinovat. Dar eu vă spun că nu sunt vinovat(n.n-de observația făcută ...). De ce? Pentru că atunci când omul vine la biserică, vine treaz. Și nici predica părintelui nu mi-a plăcut și puteți să-i transmiteți...De ce? Pentru că a spus numai lucruri lumești. Nu am făcut din lăcașul lui Dumnezeu un loc de râsete și hohote, un cămin cultural unde se ține o horă, o cumetrie unde joci, ci am făcut din această biserică, la care acum 2 ani nu-ți venea nici să te uiți la ea, am făcut un locaș luminos de rugăciune, pt. a se coborî lumina cerească pt. omul care vine cu o durere lumească.

Și dacă multe am suferit aici, vom fi alături de Mântuitorul în continuare, chiar dacă vom suferi până la sânge. Consecințele se vor vedea mai târziu. Noi nu suntem în stare nici să spunem ceva rău la adresa

celui care a zis ceva rău în biserică, și nici să-l blestemăm.

În biserică, mireasa intră cu rochiță albă dacă este fecioară. Dacă nu este fecioară, să intre cu rochie neagră, pentru că și-a pierdut fecioria! Biserica așa este: o „fecioară” neîntinată, Mireasa lui Hristos!

Apoi femeile care participă la cununie...să intre cu batic pe cap...chiar și mireasa care nu mai e fecioară, nu ca la cârciumă! Nu cu sprâncenele trase, cu buzele și unghiile vopsite, cu pantaloni, cochetate și fardate! Să se ducă să-și caute preoți!

Sunt hotărât să vă spun în față, nu să mai tolerez nereguli în Biserica lui Hristos!

Altceva...un fapt grav. Ieri a intrat în altar unul, care, după ce s-a sculat de lângă soția lui, a intrat în altarul meu. V-am spus că simt pe om cât e de murdar și de spurcat... și când m-o părăsi acest simț, o să vă spun eu. Dar până atunci vă spun că nimeni nu are voie să intre astfel în Sfântul Altar. Când voi fi popă, atunci să intre toată lumea în altar! Dar atâta timp cât încă mă simt că-I slujesc lui Dumnezeu cu adevărat, nu are nimeni voie să intre fără acordul meu în Sântul Altar.

Apoi, în al doilea rând, căutăm să desființăm toate prizele din biserică, că nici Mântuitorul nu a fost fotografiat în Peșteră. Să nu mai considerați că ați venit să vă faceți fotografii și moda în biserică, unde este locașul de închinare al tuturor creștinilor, ca să ne rămână amintiri! Și eu am fost mire, dar nu am făcut fotografii în biserică. Am fost fotografiat de Dumnezeu, nu de oameni!

Și mă rog să-mi trimită Dumnezeu oameni, ca să pot să termin ce mai am de făcut în această biserică,

până prin 1999, când voi pleca(...) cu ajutorul lui Dumnezeu și al Măicuței Domnului. Și să vedem dacă oamenii îi vor face zile aspre, zile fripte, și preotului care va veni. Iar eu să-mi urmez calea mea, calea păcii și a liniștii interioare, ca să-L trăiesc pe Dumnezeu unde-i voi sluji cu dragoste și cu frică, oriunde mă voi afla în anii următori. Amin.

Mogoșești, vechea cruce a părintelui

PREDICA XXI

Fiți Sfinți, precum Domnul este!

Vin și Mă cobor peste voi, aducându-vă pacea. Îți dau pacea Mea, așa cum am dat-o Apostolilor Mei! Pace ție! Iată, creștine, grăiesc mereu către tine, dar niciodată nu vrei să-ți destupi urechile tale, creștine. Frumusețea sufletului tău trebuie să strălucească precum o comoară. Să fie o lumină vie pe muntele necredinței lumii de azi.

Iată, azi M-am coborât prin cuvânt, prin proorociile ce s-au ascultat azi, mărturisind că pot face din 2 pești și 5 pâini hrană pt. mii de oameni. Am venit să te satur și pe tine din micuța pâine adusă la Altar, prin Împărtășanie. Dar cei ce urmează poftelor lor, venind să se împărtășească după ce au ucis, se împărtășesc cu nevrednicie. Fie că au ucis cu gândul, cu fapta, cu avortul...

Vin și Mă cobor la tine mereu ca să te conduc pe calea mântuirii. Vin să-ți luminez mintea și să-ți arat frumusețile cerești care se coboară peste cei ce vor să-Mi urmeze Mie, pe calea cea strâmtă. Vin și te văd, Mă uit în sufleul tău și văd că nu ai nimic pentru Mine. Întoarce-te, măi copilule, în Grădina Edenului din care ai plecat acum 7500 de ani! Lasă toate

poftele tale, că iată, Mă cânti astăzi, dar nu Mă simți. M-am coborât prin cuvânt la tine, și tu, prin cuvânt, Mă exprimi lumii întregi, dar cuvântul acesta nu are viață în tine, creștine...Le spui altora, dar tu nu vrei să-l simți.

Sfânt trebuie să fie preotul, dar și tu trebuie să fii sfânt! Așa precum spunea Cazania, să nu-ți pui, iubitule, nădejdea într-un om, căci el este numai un cerșetor către Dumnezeu, rugător pt. tine, ci puneți-o în Dumnezeu. Că EL coboară peste tine, și prin ruga preotului, prin acatistele date și nu trebuie idolatrizat preotul cum c-ar fi cineva, ci el este numai mijlocitor către Dumnezeu.

Tu trebuie să împlinești virtuțile pe care Mântuitorul le dă prin Apostolul Pavel:,, Cel ce vrea să-Mi urmeze Mie, trebuie să se închine în duh și-n adevăr". Iar roadele Duhului sunt dragostea, pacea, îndelunga răbdarea, blândețea, faptele bune. Iar cel ce iubește mai mult trupul decât sufletul, acela este sub lege și săvârșește păcatele desfrânării, mândriei, urii, iubirii de arginți, etc.

Este greu când vedem că nu coboară Duhul lui Dumnezeu, datorită necredinței... Te strig mereu, măi tată, să iei aminte la Biserica lui Dumnezeu, la trupul tău! Cer să fie în tine, că am venit să cobor Cerul cu miile de Sfinți, să te ocrotească! Am venit să cobor Cerul în tine, creștine, ca să fii ucenicul Meu.

Satan împinge omul la fel de fel de păcate: înjură de lună, sore și stele, de cer și altar. Tu să nu înjuri, creștine! Eu am venit să te fac sfânt, precum Sfânt sunt Eu. Sfânt vreau să te fac mereu, creștine, în vecii vecilor. Amin.

PREDICA XXII

Preotul și popa lumii

(...)Măi copilașilor, dacă ați ști cum trebuie să vă vindecați, ați merge la preotul care vă vindecă. Sunt multe oaze în România, dar sunt puțini cei care împărtășesc această lumină cerească.

Vreau să te văd lumină cerească! Să lămurim ce înseamnă preotul și popa. Preot înseamnă să fie curat în totalitate, cu sufletul și cu trupul, măi creștine. Ca să coboare harul lui Dumnezeu peste el. Nu se coboară, dacă tatăl lui este satan. Nu este lumina în el, ci întunericul.

Când văd atâta cerbicie, parcă nu-mi mai vine nici fruntea în sus, către Cer, s-o mai ridic! Of! De multe ori mă supăr pe mine că am venit să slujesc în biserica aceasta, să slujesc în pace și-n liniște, în credință. Și tu vii să strici pacea din biserica lui Dumnezeu, unde preotul Lui vrea să coboare Cerul pe pământ! Păi, dacă ai venit aici și te-a vindecat Dumnezeu prin preotul Său, care e mijlocitor între tine și Dumnezeu, și nici acum nu ai învățat să te porți! De ce nu înțelegi, creștine, că preoți sunt foarte puțini care fac molitfele, iar alții sunt cu alte daruri? De ce nu înțelegi, creștine, și tu satule că în curând vei vedea ce-ai pierdut, când voi pleca?! Atunci vei vedea că cel ce a fost batjocorit în acest sat, blestemat,

clevetit, de acei nelegiuți a îndurat atâtea pt. ca și el să se mântuiască și dvs. să vă mântuiți. Mă așteptam de mult la asta, de când am văzut că s-a băgat firul în casă, fir ce are corespondent în iad... De ce nu se mai nasc azi creștini adevărați? De ce, că te uiți la televizor și vezi podoabele lumii în televizor? Iată, această antenă o bagă și la sate. Când va fi peste tot, atunci o să știi că nu mai există credință și nici rușine.

Să vedem cum se vor perinda lucrurile din anul următor... Căci atunci se va vedea pe ce-a pus omul bază la credință: ori pe piatră, ori pe nisipul, pe care lumea îl spulberă. Lumea, cu toate cele ale ei, satanicești, vine și bate asupra ta, creștine, ca să vadă dacă te-ai pregătit pt. fericirea cerească. Aici vor fi sfinți martirizați...

Să rămâi veșnic cu Dumnezeu, oriunde ai fi, la marginea mării, sau în iad, că și acolo e Dumnezeu, dar nu te mai poate scăpa. Dacă se mai roagă preoții pt. tine, prin parastasele făcute, te mai poate scăpa încă. Dar când vor veni greutățile cele mari și-n România, veți vedea că nu mai are cine să-l scoată din iad pe om, că popa de azi este mort și păcatul este în el. De ce azi, nu lucrează Dumnezeu prin toți popii? De ce vedem biserica din Borănești plină? De ce această sete duhovnicească după mântuire?

Acum să fiu mai explicit. Ca să fii preot al lui Dumnezeu, trebuie să împlinești cele 10 porunci. Pe lângă aceasta, mai trebuie să-ți răstignești cele 4 simțuri. Dar frumusețea ta, creștine de azi, crezi că face mai mult decât frumusețea Raiului și a lui Dumnezeu. Iar tu mergi la oaze goale.. Degeaba spunem noi că ne spovedim, că nu se coboară peste noi lumina Sfântului Duh, dacă noi slujim păcatului.

Alegeți, creștine, duhovnici iscusiți, care să te ducă la Patria Cerească!

Nu mă interesează aceste ziduri și tot ce s-a făcut aici, dar vă spun că veți rămâne cu zidurile și nu vei mai găsi preoți. Eu tot voi lucra cu lumea, dar acolo unde este pace și liniște. Nu vreți să-mi dați voie să lucrez cu lumea așa cum vreau eu, vă făgăduiesc că în curând voi pleca acolo unde e liniște. Am nevoie să-L contemplez pe Dumnezeu, să fiu cu El mereu. Multe s-au făcut de Dumnezeu în această biserică, dar în acea mănăstire unde voi fi, voi lucra în continuare cu lumea care mă va căuta, ca să-i conducem pe toți cei ce o voiesc de la întuneric la lumină. Acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

PREDICA XXIII

Apa cea Vie

Am venit să-ți aduc floricele din Grădina Raiului. Să-ți aduc pacea din Grădina Cerului și să te încarc cu Duhul lui Dumnezeu, care se coboară peste cei care ÎL vor.

Creștine, dacă cei necredincioși înțeleg credința pură ca pe o nebunie, ei sunt mai nebuni decât nebunii și sunt mai răi decât cei din iad.

Îți aduc Apa cea Vie din Cerul cel Sfânt și vreau să te duc în Staulul cel Ceresc. Dar tu întorci spatele Cuvântului celui Sfânt și te iei după propria ta voie. Iubitule, de atâtea ori am fost aproape de tine, dar nu ai vrut să Mă iei cu tine. Ești păgân, chiar cu numele de creștin fiind. Cel care respectă cele 10 porunci, mare este în Împărăția Cerurilor, iar cel ce nu respectă, mic este.

Dacă azi am învățat din Cazanie ce este îndoiala, învăță din cuvintele Sfântului Apostol Petru curajul și bărbăția când îi cere Învățătorului său să meargă pe apă. Și voi, creștinilor, mergeți pe apa mării, trecând cu ușurință peste grijile vieții. Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini.

Am venit să te chem să nu slujești la doi domni! Iubește-l pe Dumnezeu, care te-a creat și ți-a dat suflare de viață, și urăște-l pe satan. Vino înapoi în

Cerul de unde ai plecat, să fii cer și să fii alături de Dumnezeu, care vrea să te pregătească pentru Cer! Bat la ușa inimii tale, dar inima ta e împietrită și nu poate simți Duhul lui Dumnezeu, pt. că mai mari sunt plăcerile de azi. Nu știu cum să te mai răsfăț, nu știu cum să-ți mai spun, căci strig către oase moarte. Trezește-te, că am venit să te scot din amorțirea în care ai căzut, încercând să mergi pe calea credinței și a umilinței și pocăinței. Am venit să te strâng precum strânge cloșca puișorii săi. Ai pierdut Edenul, dar acum luptă pe pământ ca să fii în Grădina Fericirii! Nu te lua după cei ce stau în locurile cele dintâi, care nu împlinesc cele ce spun! Ei zis „Doamne, Doamne”, dar nu sunt umili cu inima. Mântuitorul a venit blând și smerit cu inima, ca să fie luat de model și să ne ducă și pe noi în Patria Cerească.

Ai auzit că omul care împlinește poruncile lui Dumnezeu are credință mare. Grijiile și patimile, averile lumii, toate fură omului mântuirea. Iar cel ce zice că el crede, dar de fapt nu crede deloc, acela este păgân. Cei ce trăiesc în post și-n feciorie strălucesc ca soarele. Nu te poți uita la ei. Iar cei ce trăiesc în curătenie fizică, deși au legături conjugale, strălucesc ca luna. Dar tu, care ești sub lege, ești ca stelele cerului.

Of, iubitele, dacă, ai vedea ce frumoasă este Împărăția Veșnică, ai lăsa toate cele pământești și te-ai alătura Cerului celui Sfânt! Ai urî toate cele pământești și te-ai înrola în oastea Domnului. Să fii desăvârșit precum Domnul a fost!

Veniți la Mine cei osteniți și împovărați, că Eu vă voi osteni pe voi! Amin!

PREDICA XXIV

Fiți smeriți!

Ce durere e în Grădina Domnului! Pe cel ce urmează Domnului îl numesc sectant, iar pe cel ce nu slujește cu adevărat Domnului îl ridică în slăvi...

Te-am învățat să te rogi, pt. ca acest cuvânt să se facă faptă. Of, copilașule, care vrei să te mântuiești, dar nu știi cum! Ai făcut din părinții tăi icoane ale idolatriei. Ești închinător la idoli, creștine. Dar Eu am spus să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și pe aproapele ca pe tine însuși. Dar tu, creștine de astăzi, îți iubești copilul mai mult decât pe Mine, Domnul.

Am venit să lucrez în oazele mele cele sfinte. În Vechiul Testament am venit și am ales oameni de jos, păstori. Azi lucrez prin cei simpli, căci Eu nu stau în inimile cele mândre. Să nu te înalți, căci cei ce se înalță, se mândresc. Smerește-te și crezi că nu ai făcut nimic pe pământ, că tot ce ai făcut ai făcut cu ajutorul lui Dumnezeu!

Cupa mâniei Mele se varsă pe pământ, cu plăgile ce vor veni. Te strigă Cerul, Românie de azi! Te strigă Domnul, să te facă o unealtă a desăvârșirii!

Să nu mai gândești, creștine, rău! Se vede că mulți din această biserică 'ați mers la vrăjitori și fermecători și azi sunt și vrăjitori aici. Au lucrat

vrăjitorii cât timp am pomenit... Dar nu au putut să mă dărâme, pt. că eram cu Domnul. Creștine, să știi că uneltirile acestora caută să dărâme și pe cei aleși ai Domnului.

Vreau să fac din tine o grădină vie, în care să curgă Apa cea Vie, și care să se răspândească la neamurile cele ce nu-L cunosc pe Domnul.

Când te văd atât de tare și cerbice, creștinule de azi, parcă nu-Mi mai vine să cobor, zice Domnul, nici în trupurile cele sfinte, care să spună legea cea bună.

O, Doamne, până când, Doamne Dumnezeu! meu, cât ai să mai înduri? Căci oamenii de azi râd de cei ce țin o viață de sfințenie! Căci diavolul, care este în ei, nu suportă să vadă sfințenia celor care-L trăiesc pe Domnul în sufletele lor?!

La început a zis Dumnezeu, creștine, primilor oameni să mănânce ceea ce scotea pământul, ceea ce dădea pământul din spicul său. Acum, când ne apropiem de sfârșitul lumii, trebuie să ne apropiem de sfințenie. Nu doar Sfinții au postit și s-au pregătit pentru Patria Cerească, ci cu toții trebuie să ne pregătim, căci toți suntem urmași ai lui Hristos. Este o mare mahnire pt. Cerul cel Sfânt, când oamenii îi nesocotesc poruncile. Omul se întristează că nu mai poate mânca, ca nu cumva să slăbească. Creștine, întoarce-te și nu te mai lua după lupii cei răpitori, îmbrăcați în haină de oaie!

Iată că și azi sunt persecutați creștinii... și vor fi și mai mult persecutați. Unii vin în biserica acesta și rup florile lui Dumnezeu, apoi le aruncă în mocirlă, în fața porcilor, pt. a le călca în picioare... Du-te, creștine, la mii sau sute de kilometri, ca să găsești un preot pt. vindecarea bolii de care suferi! Întoarce-te,

că așa spuneau cântările cele duhovnicești! Nu-ți pune baza într-un om, care-i mort, ca și tine! Ci pune-o în Dumnezeu, care lucrează prin cei smeriți...

Binecuvântează, Doamne, pe cei ce sunt azi aici, tot așa cum ai binecuvântat fecioarele cel înțelepte și le-ai dat binecuvântarea cerească de a fi în Cerul cel Sfânt! Amin.

PREDICA XXV

Trâmbița Domnului

Este Dumnezeu frânt în noi. Nu mai există Dumnezeu în noi! Nu mai încape în noi, pt. că suntem plini de patimi și păcate animalice, încât nu mai încape Hristos...

Nu mai ai, creștine, duhovnici să te îndrume pe calea mântuirii; ai rămas fără păstori. Așa mărturisea o carte despre 666: că vor veni vremurile să căutați un preot bun, umblând sute de km. Un preot care să aibă hăinuță curată și binecuvântare cerească. Și să-L urmeze pe Domnul. Așa cum L-a urmat Ucenicii Săi acum 2000 de ani.

Iată, măi creștine, vin la tine și mijlocesc cu miile de Sfinți la Tatăl cel Ceresc, ca să fie ruga ta bine primită și să ți se ușureze suferința. Dar tu ce faci pt. aceasta, dacă nu aduci laudă lui Dumnezeu?! Pentru ce mergi pe calea care duce la pieire?

Iată, oamenii de azi se strecoară ca printr-o sită, cernuți de vrăji și farmece, de satan. Să știi, măi creștine, că până în '96 se vindeau multe persoane în această biserică... De ce, măi creștine? Pentru că era mai multă credință. Credința ta e ca o foaie de ceapă, creștine, și când vin ploile se subțiază și se rupe. Au intrat în tine nenorocirile și nu mai ai putere să te ridici. Și când găsești un preot, dai un acatist și nu

mai vii decât după 6 săptămâni. Măcar urmează 3-4 vineri, ca să te ușurezi! Căci dacă nu vrei, eu nu te pot forța. Căci Împărăția Mea, zice Domnul, o câștigă cei care vor să vină cu umilință, cu dragoste și cu căință către El.

Of, de atâtea ori a grăit Domnul prin proorocii Săi! Dacă ai ști că lumea de azi vrea să jefuiască comoara inimii tale! Pentru ce pui, creștine de azi, bază pe trup? Pune bază pe suflet! Că acum câteva sute de ani Domnitorul Constantin Brâncoveanu s-a adus ca jertfă pentru popor, fiind o pildă vie pt. acesta, deși a fost mazilit. Deși i s-a confiscat averile, datorită unor uneltiri vrăjmașe ale Cantacuzinilor.

Astăzi te vrăjmășește cel din jurul tău, creștine. Sfinții ți-au dat pildă pt. ziua de azi, creștine! De ce nu vrei să le urmezi lor? Am venit să te ridic din întunericul lumii de azi, căci s-a lăsat noaptea peste tine! Am venit să strig, prin trâmbițele Mele, și să chem poporul Meu, ca să stea de veghe! Vreau să veghezi cu Mine, dar să te lași lucrat de Mine, Domnul. Peste această Vie s-au pus păstori, dar aceștia au adormit... Am să cer viața voastră din mâna lor!

Am venit la nunta din Cana Galileii și am întors pe mire. Și el și-a lăsat mireasa și urmându-mi Mie l-am făcut unul din cei 12 Apostoli. Tu de ce nu te întorci, creștine? Că vor veni vremuri grele și te vei lepăda de Mine. Vei vedea că ești încolțit de greutate și te vei lepăda de Mine, Domnul, prin însemnarea cu numărul 666. Până când am să strig întruna la pământul care este în tine?! Ai întristat Cerul cu păcatele pe care le săvârșești!

Acum 5000 de ani îi spuneam patriarhului Noe că va venii sfârșitul lumii prin potop. Acum va veni

sfârșitul prin bomba atomică. Iată, am grăit prin prooroci, că la vreme de sfârșit de lume oamenii se vor mărita și însura, dar ei nu se vor întoarce la Domnul. Dacă ai vedea cum plâng Sfinții, știind ce va urma să vină! Dar România este Grădina Mea aleasă! Am venit să fac un Cer nou și un pământ nou. Dacă nu ai fi auzit cuvântul acesta, ai fi zis că nu ai știut.

Și vii și întrebi...Și suferă Dumnezeu când întrebi tu, creștine...Dar dacă ai venit, El vrea să-ți pună alifie pe rana ta, căci ești greu bătut. Îți împlinește Dumnezeu dorința în această biserică. Dar dacă nu rămâi lângă El, vei fi bătut, creștine, cu boli și mai mari. Să nu-L părăsești pe Dumnezeu, că a venit cernerea! Iată, are loc cernerea, dar nu ca acum 2000 de ani, prin lucrarea satanei...Azi lucrează și cei mai mari ai noștri, care se poartă fariseic, care se arată credincioși, iar pe partea cealaltă dăruiește ascetismul pe care Dumnezeu l-a lăsat pe pământ. Și bat în cei care sunt „plini de fructe”. Acel om care rodește mereu roadele sale strânge mereu pt. Împărăția cea Cerească. Împărăția Cerească este gata! Este gata să sune trâmbița prin necazurile care vor veni. Să fim treji, ca să nu fim găsiți cu candela goală!

Nu te lăsa! Ai pildă pe Mântuitorul! Care vrea să te facă ființă veșnic vie! Ai pildă întreaga ceată de Mucenici Sfinți, creștine! Urmează lor în smerenie, că ne trebuie mai multă decât le-a trebuit lor! Va veni nu doar sfârșitul lumii, creștine, ci va veni și sfârșitul propriu peste tine și nu te va găsi pregătit. Creștine, pregătește-te, că nu știi când va veni moartea peste tine!

PREDIXA XXVI

Hristos, Stânca vieții

Iată, măi copilule, vin și azi la tine să te pregătesc, vin să-ți aduc fericirea veșnică. Dacă Cerul nu ți-e-n suflet și din inimă l-ai șters, poți să-l cauți în întregul univers. Vrei să fie în tine această părticică de îndumnezeire, trebuie să fii Cer permanent, creștine! Și nici vânturile, nici marea, nu te vor mișca din locul tău. Dacă ți-ai pus credința pe stâncă, nimic nu te va mișca. Chiar dacă lumea, cu toate plăcerile ei, ce vor veni asupra ta, vor încerca să te clintească din loc, tu să rămâi veșnic neclintit, în credința lui Hristos, Mântuitorul tău! Cine are un bob de credință, va spune muntelui necredinței din el să se mute și se va muta. Dacă omul nu și-a pus baza pe credința sădită de Mântuitorul în inimile noastre, acel om e un om de nimic. Creștine, vânturile și valurile mării, adică lumea de azi, vor bate în tine, așa precum ai auzit azi, în Cazanie. Oamenii fățarnici, care spun din gură că te iartă, dar în inima lor fierbe răutatea, invidia... Am venit să-ți pregătesc ogorul inimii tale...

Ți-am vorbit clar azi de oamenii care nu știu să ierte. Iată, acești oameni sunt și printre noi și sunt și împotriva celor ce slujesc cu adevărat la altar, lui Dumnezeu. Aceștia se bat cu pumnul în piept ca fariseii: „Doamne, postesc de 2 ori pe săptămână (sau postesc post zilnic)...”, dar bate în sufletul de lângă

el. În loc să smulgem spinii, răutățile și păcatele din noi, noi mai mult le punem în sufletul nostru, să atârne mai mult. Crezând că dacă distrugem cinstea celui alt, gata, ne-am ridicat în slăvi. Să nu uiți, creștine, că odată cu cel care omoară cinstea celui ce slujește la altar, ai luat parte la păcatele celui ce face acest lucru.

Dar dacă tu, creștine, ți-ai pus credința pe stâncă și toți casnicii tăi sunt împotriva ta, tu rămâi veșnic pe calea Mea. Că eu, Domnul, sunt calea, adevărul și viața.

Iată, creștinii care au cunoscut puterea crucii și s-au închinat lui Hristos au devenit păgâni. Te înșeli pe tine însuși, dar îl înșeli și pe Dumnezeu, spunând că ești creștin. Dar nu ești, măi iubitule! Omul cel care respectă într-adevăr cuvintele cele dumnezeiești ce sunt în Biblie, care respectă poruncile, acela este creștin și cu numele și cu fapta.

Dușmanii omului sunt casnicii săi, patimile sale, păcatele făcute cu văzul, auzul, mirosul, gustul și pipăitul. Iar pe lângă acestea, mai sunt și casnicii tăi răufăcători, din apropierea ta, care, crezând că slujesc cu tine, sunt poticnitorii și împotrivitorii tăi, cei ce vor să te distrugă sufletește. Aceștia sunt mama, soția, soțul, surorile, copiii, care nu te lasă să mergi pe calea credinței. Care zic:,, De ce să se ducă el(singur) în Împărăția veșnică, când el trebuie să meargă cu mine?!”

Uită-te de jur împrejur și ai să vezi mulți oameni răi, care nu mai au dragoste și un cuvânt bun nu ai de la ei. Trezește-te, că am venit să ridic oaia cea rătăcită și s-o pun pe umerii Mei, pt. a o duce în Staulul cel Ceresc! Vine 666 peste tine, creștine! Ridică-te cât

mai este vremea, că o să vină antihristul peste tine și o să-ți aducă multe greutate! Vrei să mergi în întuneric? Vrei să trăiești... dar, deși vrei să trăiești, ești mort, creștine. Am venit să te fac Iesle Cerească. Am venit să te strâng precum cloșca puilor ei. Așa și Biserica, te strigă să fii lângă Dumnezeu, să fii lângă ea, așa cum ești tu! Dacă nu vrei să fii la o cale mai înaltă în Patria Fericirii, totuși Eu te doresc așa cum ești. Dar nu te lepăda de Mine, de credință, de botez! Nu te lepăda de Mine pt. mâncare, chiar dacă îți zici că orice filozofie trece prin stomac...!

Să știi, creștinul meu, că aproape e sfârșitul lumii. Iubirea de avuție, de plăceri, sting credința în interiorul omului și-l fac să simtă sfârșitul lumii în sufletul său. Odată ștearsă credința din sufletul tău, înseamnă că lumea s-a sfârșit cu toate păcatele ei în tine. De aceea se numește un sfârșit de lume în omul de azi, care nu-l mai simte pe Hristos, Cel ce este smerenie, blândețe, dragoste...Să nu vă luați după cei ce spun că sfârșitul lumii vine mâine! Că acela nu-l știe nimeni, numai Dumnezeu! Dar ne pregătim pt. sfârșitul propriu, mai întâi.

Vremurile sunt grele. Vor veni catastrofe mari peste noi. Va veni timpul să bați la ușa unui preot al Meu, ca să te primească lângă el. Căci a venit timpul să-ți cauți duhovnici iscusiți, pt. că preoții Mei au adormit în Grădina Mea. Ei au mâncat strugurașii Mei, deși nu mai sunt pe butucul Viței de Vie. Au mâncat tot, ca nu cumva să lase și pe alții să se împărtășească și să se mântuiască prin Taina Sfintei Împărtășanii, pusă de Mine, Domnul, pe pământ. Am venit pe pământ, dar 'preoții Mei mă răstignesc mereu, pt. că sunt în ceartă cu Mine. Vorbele lor sunt

aruncate în vânt, așa cum piatra este aruncată de copii și se întoarce înapoi... Așa sunt vorbele preoților de azi, care nu au viață și duh în ei, creștine.

Turmă mică, vin și strig la tine ca să te dezrădăcinez din păcatele în care te afli. Mereu strig, ca să te întorci pe calea smereniei și a pocăinței, creștine. Căci oamenii umblă după bogății azi și își pierd și trupul și sufletul. „Unde-i comoara ta, acolo este și inima ta”, spune Biblia. Dacă inima ta este la bogăție, care e trecătoare, L-ai pierdut pe Domnul din inima ta.

Vin mereu și trâmbițez cuvântul Domnului peste tine cu această guriță mică, doar-doar te-oi trezi și te-oi întoarce la Domnul. Strig către tine că ți-ai afumat sufletul și l-ai ars cu neascultarea, cu poftele tale, cu păcatele.

Ce durere e în Grădina Maicii Domnului! Plânge Cerul, plânge Maica Sfântă pt. milioanele de avorturi pe care le fac femeile creștine! Pentru întinarea dobitocească dintre oameni! Maica Domnului nu-i mai apără pe români, ci-i lasă să fie bătuți cu boală, cu seceta. Fă-te călugăr în propria ta casă și trăiește în curăție cu soția ta! Numai așa îți vei răscumpăra păcatele cele grele! Că vine Mirele la miezul nopții și vei fi găsit nepregătit! A venit timpul să postim continuu, datorită stricăciunii lumii de azi. Dar din dragoste, nu din obligație!

Vor veni mulți de la Apus și de la Răsărit, din toate colțurile lumii, la noi: din America, Anglia, din Australia. Vor veni în România și se vor închina preoților lui Dumnezeu. La cei ce vor duce jugul până la sfârșit. Cer sfinții din Cer și cei de pe pământ să se unească odată!

PREDICA XXVII

Frica de Dumnezeu

Iată, grăiește Domnul către popor: ți-am trimis prooroci pe pământ. Iată, poporule, ca să înțelegi ce înseamnă a fi preot și prooroc este lucru mare. Este lucrarea dumnezeiască în care se coboară Duhul lui Dumnezeu asupra omului care, cu adevărat, continuă opera creatoare de mântuire a neamului omenesc. Și preotul, ca și proorocul, dacă-și menține viața duhovnicească, făcând voia lui Dumnezeu...Duhul se coboară ca acoperământ asupra lui.

S-a spus în Cazanie că sunt mulți chemați, dar puțini aleși, pt. că nu vor să țină viața Sfântului Ilie Tesviteanul. Ce vrea Dumnezeu să spună, creștine de azi? Că slujitorul Lui trebuie să fie o flacăra serafimică și ca o lumină pe vârful de munte. Dacă nu vrei, creștine, să duci o viață duhovnicească precum ducea acest Sfânt Prooroc, Dumnezeu vine și ne pedepsește precum i-a pedepsit pe regele Ahab și pe regina Isabela. Lucrarea proorocului lui Dumnezeu stătea în faptul că făcea voia lui Dumnezeu, postind și rugându-se continuu. Iată că și preotul duce aceeași viață ca și proorocul. Omul lui Dumnezeu, care urmează voia lui Dumnezeu, duce viață de sfințenie și nu trebuie supărat, căci cuvântul lui se împlinește.

Creștine, vin la tine și-ți împărtășesc tainele Sfintei Scripturi și aceste daruri duhovnicești pe care nu le înțelegi...

Această viață îmbunătățită li se dă celor ce vor să rămână pe calea Domnului.

Iată, Eu vin la voi prin gura acestui preot, care Mă mărturisește pe Mine. Azi s-au coborât Sfinții în altar...Vin la tine plin de iubire...

Ați auzit azi, în predică, cum Sfântului Prooroc Ilie i-a fost teamă de Isabela... de o singură femeie... Domnul Dumnezeu ne spune să nu ne fie frică de oamenii lumești care stau în răutățile lor lumești, ci să ne fie frică numai de Dumnezeu. De ce oare, creștinule de azi, ți-e frică de vrăjitori? De cei care uneltesc rele împotriva lui Dumnezeu?! Să-ți fie frică de Dumnezeu, căci El ține în mână și viața și moartea. Eu, Domnul, îi spuneam Regelui Solomon că „începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu!” Să-ți fie frică de păcat, creștine, ca să te întorci la Mine.

Să-ți fie frică, măi iubitele, să zici ceva la adresa celui ce face voia lui Dumnezeu, preotul! Căci una este preotul, și alta este popa lui Baal, care face poftele lumii și se închină idolilor burții, desfrânării, pizmei și invidiei, al iubirii de arginți. Care-și strâng comori pe pământ, pe care molia și rugina le mănâncă.

Nu acestei vieți să te închini, creștine, ci închină-te Mie, în duh și-n adevăr, căci am venit să te mântuiesc. Lasă păcatul, căci te aștept să te întorci cu toată inima la Mine, Domnul! Te aștept să-ți dau sarea cuvântului Meu, ca să Mă propovăduiești neamurilor toate!

Of, tu creștine, care cutreieri lumea de azi ca să găsești un preot sau un proroc! Dar care nu vrei să lași patimile, pt. că iubești bogăția pământească mai mult decât sărăcia. Să nu uiți că vei fi bătut cu boli și cu necazuri până te vei întoarce. Și Sfântul Prooroc Ilie mărturisește despre această taină.

Tu să te pregătești, că nu știi când vine moartea. Căci viața aceasta te duce la o anumită stare după moartea fizică. Dacă ai vedea suferințele din iad, ai lăsa totul și nici nu ai mai mânca, ci numai te-ai ruga ca să ajungi la fericirea veșnică.

Și mă întorc iar la semnificația cuvântului preot. Preot este cel ce-i slujește în duh și-n adevăr Unuia Dumnezeu, stând sub ascultarea Sa deplină. Sunt semne minunate în acest sat, în care Dumnezeu S-a coborât și a luat cu moarte năprasnică pe cei ce s-au ridicat împotriva preotului cu reclamații false și cu multe răutăți. Știți bine că aceia au fost îngropați în pământul din care au fost luați. Și nu i-am îngropat eu, ci i-a îngropat Dumnezeu, pt. că nu a mai suportat nedreptatea și nelegiuirile făcute împotriva preoților. Vă sfătuiesc, ca preot al lui Dumnezeu, să nu vorbiți de preoții adevărați ai lui Dumnezeu, cei ce aduc bună mireasmă Domnului. Să vă vedeți bârna dvs.! Nu căuta, creștine, să vezi sufletul altuia, când blidul trupului tău este murdar! Că dacă acesta este murdar, și sufletul tău este murdar. Cum spune Biblia „Doctore, vindecă-te pe tine însuși!” Vindecă-te pe tine întâi și apoi să vezi bârna din ochiul fratelui tău!

PREDICA XXVIII

Fiicele Duhului Dumnezeiesc

Am venit de peste nouă ani în acest sat. Am venit și am făcut ucenici ai Mântuitorului. Vreau și pe tine să te fac ucenicul Lui, creștine.

Am pierdut un grup de ucenici, dar Dumnezeu strânge pe lângă cloșca sa alți puișori. Dar și aceștia stau răătăciți, pt. că uliul stă să-i răpească pe ei...

Iată, măi creștine, lui satan nu i-a plăcut niciodată să spun că sunteți copilașii mei, florile mele cele cerești, crinii din Grădina Raiului Ceresc! Dar și oamenii fără de Dumnezeu au venit și spuneau preotului aceleași vorbe...

Măi creștine, sunt de nouă ani aici și vă cunosc prea bine. Cum să rezisti tu, creștine, atâtor vrăjitoare în satul acesta? Și pe cei străini îi cunosc că sunt vrăjitori și vrăjitoare și spunându-le asta pleacă din biserică. Când am venit aici, după trei săptămâni, s-au descoperit 18 vrăjitoare. Deși au murit dintre ele, câteva au lăsat meșteșugul urmașilor, să fie dus mai departe.

Of, am venit mereu să te învăț cum să te mântuiești, măi creștine, și ți-am dat cele zece fiice ale Duhului celui Dumnezeiesc! Te-aș întreba: vrei să fie cu tine cele zece fiice dumnezeiești? Care sunt, măi creștine? Că vin mereu cu pildă să te învăț.

Iată, i-am spus acestea proorocului Moise: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău și să nu ai alți dumnezei afară de Mine!” Măi creștine, îl iubești tu pe Domnul care te-a creat și care a pus suflet în trupul tău? Este cea mai înălțătoare poruncă mărturisită vreodată.

A doua fiică pe care Dumnezeu o face cunoscută tuturor pământenilor este „Să nu-ți faci chip cioplit...” Știi ce înseamnă, creștine, să iubești această fiică? Femeia de azi se face chip cioplit, vopsindu-se și smulgându-și sprâncenele. Iar bărbatul se tunde și-și oxigenează părul și devine idol. Iată, n-ai îmbrățișat nici această poruncă dumnezeiască...

O altă poruncă este: „Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului în deșert!” Dar de câte ori nu gândești prost înaintea lui Dumnezeu, curvind tu cu Sfinții? Oare nu-L înjuri tu pe Dumnezeu sau nu-L blestemi, pomenind de altar, de biserică, de cer, de soare...? Mai ești demn să iei Sfânta Împărtășanie ?

O altă fiică este aducerea aminte a zilei de duminică, ca s-o sfințești pe ea. De câte ori ai venit, creștine, să sfințești ziua Învierii Sale? De câte ori ești pe câmp muncind, nicidecum să gândești la Domnul?! De câte ori ÎL înjuri și de câte ori ÎL întristezi pe Domnul cu diferite păcate? De câte ori te duci la piață să vinzi sau să cumperi?

O altă fiică spune să cinstești pe tatăl și pe mama ta. Câți tineri cinstesc azi pe părinții săi? Sunt mulți care se duc spre iad, pt. că nu le dau cinstea și respectul cuvenit părinților. Tu ridici mâna asupra tatălui și a mamei tale, dar uiți că ei ți-au dat viață și te-au ajutat să te mântuiești.

O altă poruncă dumnezeiască este: „Să nu ucizi!” Măi creștine, știi cum ucizi tu pe aproapele tău? Îi ucizi trupul, dar și sufletul.

Ferește-te de cei ce ucid sufletul, căci aceștia te duc în deznădejde! Ei te învață ura, răutatea, pizma și invidia, clevetirea, uneltirile cele rele...

Și tu ucizi, femeie, pruncii tăi, neascultând de porunca Domnului de a dăinui neamul tău. Tu naști fii morți și-i arunci în gheena focului, unde e plângerea și scrâșnirea dinților. Apoi mai faci și fereli și avorturi și întrebi: Eu, Doamne, cu ce am păcătuit și pt. ce m-ai bătut pe mine astăzi, de m-ai îmbolnăvit?

Nu ești purtător de Hristos, măi creștine. Dacă L-ai purta pe Hristos în tine, te-ai numi hristofor. Ești ucigător de oameni, de trupuri și de suflete, creștine, și nu poți intra în Împărăția Mea cea Cerească.

O altă poruncă e să nu furi, măi creștine. Dar tu furi și-n stânga și-n dreapta și până nu furi pe fratele tău nu te simți bine. Furi cinstea aproapelui tău, clevetindu-l.

Să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău, zice Domnul. Dar de câte ori nu deschizi tu gura și minți?! De câte ori nu-l înșeli tu chiar pe preot?!

O ultimă poruncă este să nu pofțești nimic din câte are aproapele tău. Dar tu pofțești și casa, și mașina și averea, tot ce-l înconjoară pe el.

Iată, creștine, ce-a vrut să spună Dumnezeu prin poruncile acestea? Ne-am unit noi cu fiicele acestea? Nu ne-am unit. Ce-am vrut să spun prin acestea? Că trebuie să mergi pe poteca cea strâmtă, împlinind aceste porunci mărturisite prin gura acestui preot. Căiește-te pt. faptele tale! Ai învățat cum să

urci din treaptă în treaptă. Apoi să știi că dacă te faci călcător al uneia dintre aceste 10 porunci, te-ai făcut călcător al tuturor. Dacă nu vrei să-L iubești pe Dumnezeu din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și dacă nu-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși, vei fi călcător de lege. Te-am învățat cum să te ferești de păcat și să fii aproape de Împărăția Cerească. Iar jugul Meu este ușor, zice Domnul.

PREDICA XXIX

Iubirea Domnului

Atâta chin și durere îi aduce omul de astăzi Domnului Iisus Hristos! Atâta îi plângem pe cei care pleacă dintre noi, dar nu-L plângem pe Hristos, pe care-L răstignim zi după zi! Măi creștine, de ce oare să iubim noi creatura mai mult decât pe Dumnezeu, Creatorul? Îi iubim mai mult pe cei pe care-i vedem și ne dedicăm lor mai mult decât lui Dumnezeu. Oare ei ne pot da mântuirea? De ce, creștine, iubești mai mult zidirea? Căi El e mai presus decât toate ce sunt pe pământ.

Iată, omule de azi, te închini la idoli, încălcând a doua poruncă! Eu, Domnul, am zis să iubești întâi pe Domnul Dumnezeuul tău, ca să fii vrednic de Mine, și apoi pe aproapele tău. Și cu aceste două porunci se împlinesc Legea și proorocii.

Mântuitorul a zis ucenicilor Săi să-și ia crucea și să urmeze Lui. Câți dintre noi pot face acest lucru? Să lase-n urmă părinți, frați...? Azi am înțeles ce înseamnă credința și de ce ne îndepărtăm de ea, plecând la alte confesiuni... Știi de ce? Pentru că în Ortodoxie se cer condiții pe care unii nu le împlinesc și văzându-se ei încolțiți, dezertează și pleacă la secte. Ortodoxia cere îndeplinirea celor 10 porunci. Apoi se mai cere împlinirea celor 5 simțuri. Sfinții Părinți ne învățau tăierea vocii, lepădarea de sine.

Nu trebuie să ne înălțăm mintea și să credem că suntem cineva pe pământ! Apostolii Mei, zice Domnul, se certau care să fie în stânga și care-n dreapta, iar Eu le-am spus: „Dacă nu veți fi supuși celor mai mici ai voștri, Eu nu vă cunosc pe voi și nu veți putea sta lângă Mine.”

Creștine, Mântuitorul ne învață smerenia. Ne învață iubirea. Ne învață să ne rugăm Tatălui Ceresc pt. mântuire, apoi pt. dorințele proprii, banale. Dacă nu-L punem pe El înaintea noastră, nu ni se vor împlini dorințele. Azi, mironosițele femeii au mărturisit despre Învierea Domnului. Azi, și omul modern poate mărturisi pe Domnul. Dar, dacă slujești la doi domni, și lui Dumnezeu și lui mamona, cum poți să-L mai mărturisești pe Domnul? Nu se supără celălalt? Ai libertatea să alegi cu cine mergi înainte. Dacă nu poți birui ispitele, cum poți sluji lui Dumnezeu?

Dacă eu, personal, nu voi suferi ispitele celor ce sunt în acest sat sau de la cei ce vin să iscodească, degeaba m-am născut pe pământ. Va veni timpul să fim scoși din biserică și apoi judecați de cei mai mari. A început calvarul și pt. mine și pt. cei ce sunt cu mine. Dar calvarul meu nu se va termina aici...Căci dacă s-ar termina, s-ar termina și Hristos pt. mine, dar El este cu mine. Creștine, nu ți s-au deschis ochii și mințile, ca să vezi că vin oameni străini în biserica ta? Ai să plângi mai târziu, văzând ce ai pierdut... Nu ai văzut că Hristos este cu mine? Că sunt cinstit și drept înaintea lui Dumnezeu? Și că ceea ce mi s-a făcut de oameni am răbdat și rabd mereu? Am fost trimis aici să mărturisesc Evanghelia, credința cea adevărată. Am venit să te întorc, să-ți dau mântuirea.

Am venit să-ți arat mântuirea, dar tu-ți alegi calea colțuroasă a răutăților, care te duce la nefericire.

Ajunsesem la concluzia că decât să merg cu-n sat întreg în iad, mai bine să mă duc cu 10 creștini la fericirea veșnică.(...)

Și acum vin din nou. După intrarea în Ierusalim și după Răstignire, vin cu Învierea! Odată cu Învierea, înviezi și tu cu Mine. Mormântul nu M-a primit pe Mine, Domnul, pt. că nu putea firea cea dumnezeiască să rămână în pânțelele creației. Am ieșit cu slavă din mormânt, după ce am scos din iad pe Dreptii Vechiului Testament, care M-au așteptat 5500 de ani. Am venit să Mă răstignesc pt. tine, ca să capeți puterea de a fi cu Mine în veșnicie.

Deși suntem puțini cei ce slujim cu adevărat lui Dumnezeu, suntem încredințați că nu au venit vremurile în care „urâciunea pustirii” să spurce altarele, prin prezența sa. Noi trebuie să fim oaze de lumină pt. credincioșii de azi. Întoarce-te azi, cât mai e timp, creștine! Să nu te lepezi, creștine, de Hristos, căci vei fi ca Iuda! El l-a vândut pe Domnul său pentru arginți!

Hai, române, că te-au cântat poeții și scriitorii! Românie de dor, întoarce-te cu credință la Domnul! Pune-ți nădejdea în El, pt. a ajunge la fericirea veșnică. Cum să biruiesti? Prin cele două mari virtuți creștinești: postul și rugăciunea. Dacă le ai pe acestea două, vei putea birui toate răutățile ce se abat asupra ta.

Știi, mă creștine, că și azi sunt vrăjitori, ca și atunci când Domnul a scos poporul evreu din Egipt? Luptă bărbatul împotriva soției, mamele contra fiilor, mergând prin vrăji și farmece, crezând că fac bine.

Dar leagă pe cei ce sunt apropiați lor și le fac mai mult rău. Prin aceste oaze de întuneric, de păcură, Dumnezeu a lăsat să-ți încerce credința, măi creștine. Oare se întoarce la Mine, Domnul? Căci azi omul își spune, ca un credincios limitat: „Atât cât am în suflet, aia contează”. Dar nu e bine să crezi astfel!

Se cutremură Cerul. E trist și va rămâne trist până la sfârșitul lumii. Pentru că tu spui că ești creștin, dar ești vopsit, măi iubitele. De ce îți spun „iubitule”? Pentru că Domnul este Dumnezeul iubirii și a lăsat între toate virtuțile credința, nădejdea și dragostea. Iar astăzi credința este puțintică, nădejdea și mai puțină, iar dragoste nu mai este deloc, măi creștine. Și spunea Mântuitorul Iisus Hristos apostolilor Săi: „Iubiți-vă unii pe alții, așa cum Eu v-am iubit pe voi. Așa vă va cunoaște lumea că sunteți ucenicii Mei!”

Oamenii se urăsc unii pe alții, iar cei ce sunt cu Mine, Domnul, rabdă până la capăt și urcă Golgota alături, pt. a primi cununile cerești pe capul lor.

(...) De ce vrei să-ți batjocorești tu trupul, măi creștine? Când Eu te-am făcut și te-am așezat în Rai, Eu, Domnul Dumnezeu, nu ți-am spus să te desfrânezi sau să te desfeți decât cu cele ce erai în Rai. Dar acum tu te desfeți cu toate mâncărurile cele alese, care sunt pe pământ. Păi, iată de ce vin Eu peste tine cu boală: pentru că nu ai credință niciun gram. Și vii la Mine și vrei să coboare peste tine, din mila și îngăduința Mea, darul de a te vindeca. Dar tu ești bolnav sufletește, măi creștine. Și dacă sufletul boalește, apoi toate măduarele tale bolesc. Și tu te duci la oameni care să te vindece, dar aceștia îți iau și

puțina credință care mai e în tine și astfel pierzi toată averea ta sufletească.

Oare te-ai întrebat de ce este Dumnezeu atât de supărat, și de ce, totuși, ne binecuvântează cu roadele pământului? Păi, ne dă din iubire, măi creștine. Dar credința ta e mică și tu ești ca un mormânt. Te duci spre moarte fără a cere vreun sfat celor înțelepți.

Îți cere curățenie sufletească și trupească. Dar femeile, atât de frumoase fiind la trup astăzi, ispitesc pe bărbați și aduc asupra lor boli. Și leagă pe bărbații altora, pentru bani. Am venit și ți-am spus că la haina veche nu poți pune petic nou... Inima ta e plină de răutăți. De aceea, trebuie să te faci un om nou.

Te chem și pe tine să fii cu Mine, Domnul, mereu. Căci frații Mei sunt cei ce fac voia Tatălui Meu. Femeia să se supună bărbaților și bărbații să fie cap femeilor, făcând un Rai la fericirii pe pământ. Să nu-l facem o Sodomă și o Gomoră, creștine! Vin să-ți curăț hăinuța ta! Vin să te binecuvântez ca pe Ucenicii Mei, acum 2000 de ani. Acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin!

PREDICA XXX

Necredința de azi

Iată, Domnul S-a coborât azi pe la sfârșitul parastasului și mărturisea despre necredința de azi.

Necredința este mare acum, dar pe viitor România va trece printr-un val mai mare de necredință. Așa cum Sf. Cuvios Dimitrie nu a vrut să mai facă minuni celor care erau în cetate, așa va fi și azi, căci Sfinții nu vor mai lucra minuni cu cei ce sunt îndoielnici. Iar cei ce încă mai cred, sunt preoții care slujesc lui Dumnezeu și împlinesc rugăciunile celor ce vin cu însetare spre Dumnezeu. Dar satana s-a gândit să îngrădească puterea acestor oameni...

Iată, nu știm decât să ne distrăm și să bem. Când avem necazuri, dăm buzna la cei ce fac dezlegări, așteptând minuni. Dar credința lor puținică nu va fi de ajuns. Căci azi omul nu mai știe de post și rugăciune. Vrei să fie ca-n Occident și Occidentul să fie în tine, creștine. Hristos nu mai este în tine, pt. că s-a stins credința în tine. Nu pe acest pământ este fericirea adevărată, ci Acolo unde sălășluiesc îngerii și Sfinții.

Iată, azi la Evanghelie, ai văzut că era un demonizat cu 1000 de duhuri rele. Și iată că duhurile rele au cerut să nu se ducă direct în iad, în focul veșnic, ci au cerut să meargă în turma de porci. Și

intrând în ea, porcii s-au aruncat în mare și s-au înecat.

Ce înseamnă, creștine, turma de porci? Înseamnă patimile, cu care te luptă diavolii, mâncând, bând, dănuind și chiuind. Iată că nu mai este în tine nimic sfânt! Numai răutate, jurăminte și blasfemie... Azi nu mai știi că există duminică, Ziua Învierii, și tu te duci la nuntă, unde fumezi, joci și te îmbeți!

Am venit și la tine, ca să cinezi cu Mine, Domnul, să te rogi și să postești cu Mine. Sfinții Părinți au așezat cele 3 posturi din săptămână și tu nu știi să ții nici pe cele două, miercurea și vinerea. Mănânci, apoi vrei să te împărtășești ca un păgân.

Azi dăm câteva sfaturi. Când duminica se unește cu sărbătoarea unui sfânt, cum este azi Sf. Dimitrie Basarabov, când se bat clopotele, ar trebui să ne gândim cu durere și la cei adormiți. Omul vine pe pământ, întinerește, se ofilește și moare. Mântuitorul arată însă că omul cunoaște învierea trupului. Omul trebuie să se pregătească, pt. că nu știe ceasul morții, dacă moare la 5 ani, la 30 sau la 80 de ani.

Să te lupti și tu, creștine, să Mă mărturisești în fața oamenilor, pt. că cei ce Mă mărturisesc în fața oamenilor, și Eu îi voi mărturisi pe ei în fața Tatălui Ceresc. Amin!

PREDICA XXXI

Predica de foc

Frații mei, nu vreau să spun decât câteva cuvinte, deși îmi dau seama de ce părintele Argatu de la Cernica tăcea(din gură). Și totuși, acum a venit timpul să vedem că-n fața noastră este antihrist...Antihristul este acela ce este împotriva lui Hristos. Nu toți suntem împotriva lui Hristos, ci cei care slujesc păcatelor. Cei care sunt manipulați printr-o propagandă teribil de nebună împotriva preoților lui Dumnezeu, împotriva celor ce știu să ducă ștafeta mântuirii, pentru care Mântuitorul Iisus Hristos a ales cei 12 Apostoli...dintre care unul L-a vândut...

Și printre dumneavoastră sunt oameni care vând. Dar important e faptul că le știu intenția pt. care au venit, că le știu și gândul pt. care au fost trimiși. Dar asta rămâne o taină în interiorul lor, deși ei știu că eu o știu...

Stăteam și mă gândeam...atâtea iude s-au aciuiat pe lângă mine, atâția oameni răi, care la început erau ca niște miei și mielușei, iar mai târziu s-au făcut ca niște animale feroce! Creștine, deși Mântuitorul Iisus Hristos ne spune să ducem ștafeta mântuirii Sale până la sfârșitul vieții noastre, iată, a fost vândut. De cine? De cei mai mari. Dacă El a fost vândut, pt. ce să mai spună 'robul Său de pe pământ aceasta?!

Gog-Magog ne așteaptă și precum nici ei nu știu prea bine aceste taine dumnezeiești lăsate de Mântuitorul Iisus Hristos în Apocalipsa Sa, stau și se întreabă: Ce spune preotul? Dar azi mulți dintre noi, creștine, suntem chemați în Biserica lui Dumnezeu.

În Biserica lui Dumnezeu intră și pești buni și pești răi. Căci nu toți vin pt. mântuirea sufletelor lor, ci pt. scopurile sale, să trăiască bine pe pământ. Nu toți vin să-și ușureze sufletele. Unii vor să trăiască bine mâncând și bând, alții, distrându-se, alții având mașină...alții să-L vândă pe Hristos; alții trimiși de fariseii și saducheii zilelor de azi, ca și acum 2003 ani...cei trimiși în fața Domnului Hristos de le-a spus: Pui de vipere, pt. ce ați venit, ca să faceți roade de pocăință sau roade de a pârî și a-L trăda pe Hristos?

Azi se repetă istoria mântuirii neamului omenesc de 2003 ani, creștine. Unii vin cu suferință în suflet pt. că suferințele acestea nu pică la voia întâmplării... Dacă sufletul e în interiorul acestui trup, sufletul face aceste păcate, el le face, el le trage. Când credința din sufletul dvs., a început să slăbească, precum fac femeile-care se cochetează și se rujează, își vopsesc unghiile de la mâini și picioare, se epilează...Mizeriile pe care le-a lăsat satan azi pe pământ! Care femei nu-s altceva decât păpușile iadului! Iar bărbații își înșeală femeile lor și fac și ei toate aceste lucruri ca și femeile: se cochetează, se fardează... A mai rămas să se rujeze...Dar fac asta homosexualii, cei care fac miliarde de păcate pe pământ, pt. care Dumnezeu nu vrea să se mai uite cu ochiul Său duhovnicesc pe pământ... Sfântul Soare nu mai încălzește și noi suntem reci și cu trupul și cu sufletul. A strigat Dumnezeu în această biserică

mereu, creștine, că nu este decât un post.(n.n-adică se țin toate la fel, cumva). Nu este un singur post peste an, ci patru, creștine, sunt. Oamenii noștri spoți postesc o săptămână la început și una la sfârșit...

De ce s-a mai spus atunci post? Trebuia să se zică post o săptămână la început și post la sfârșit de post o săptămână. Și iată, noi facem burțile cât butoaiele! Iată nelegiuirile lui Dumnezeu vin în „sfânta sfintelor”, prin popi... de aceea am zis că sunt și pești buni și pești răi. Dar mai mult sunt pești răi... Noi rupem carnea fraților noștri cu hule, cu clevetirea, cu minciuna, cu invidia... Noi rupem carnea fraților noștri cu gândul nostru, cu care facem mii și miliarde de păcate. Iată, creștine, ne-a învățat Hristos să facem păcate? Nu, noi singuri ni le-am pus în inima noastră. Nu ne-a învățat nimeni nimic rău; am făcut la voia întâmplării, după cum am vrut noi...

Creștin este acela ce împlinește cele patru posturi peste an, care se roagă dimineața, seara și la miezul nopții, ca să-L găsească Hristos cu candela faptelor bune aprinsă.(...)Astăzi, am slăbit totul, creștine. Am rămas puțini; ne numără Dumnezeu pe degete. Oare unde ești, Hristoase? Să nu crezi, creștine, că nu-L răstignești și tu pe Domnul! Toți, și tu și eu și toți cei care săvârșim păcatul...

(...)Dumnezeu este Cel care mă conduce și care vorbește prin nevrednica mea gură. Așa cum a fost la Cincizecime cu Apostolii Domnului, când Duhul lui Dumnezeu S-a coborât peste ei, puterea harică coboară peste mine...Dumnezeu Se coboară și vorbește către dumneavoastră în vremurile de restriște, de apocalipsă și de sfârșit de lume...

Este un sfârșit de lume, nu un început de lume! Iată, mizeria,..., spurcăciunea, răutatea, prostituția, stau la cârma țării noastre. O să fie de acord România cu prostituția, creștine. Te vei uita la televizorul care-ți va doborî sufletul și trupul tău și tu nu cunoști nimic, că satana și-a lăsat televizorul la sfârșit de lume, barurile, discotecile, beția curvia, răutatea, minciuna, ca să te distrugă. Că iată, azi mult mai mulți oameni muncesc pt. minciună, creștine. Adevăr nu mai există în gura lor!

Iată cum spunea Sfântul Petru la II Petru 2: „Tatăl minciunii este diavolul”. Iată omul pe care Dumnezeu l-a făcut după chipul și asemănarea Sa! Acestea sunt chipuri de formă, creștinii mei! Aceste ziduri, adică acest trup, nu e decât un simplu zid, care nu-L lasă pe Hristos să coboare cu harul Său Ceresc peste sufletul tău. Asemenea sunt și zidurile acestea cu care intrăm în biserică, pline de fală, de răutate, de invidie, de multă, multă mândrie...: „Ia să vedem ce zice preotul acesta... sau popa ăsta!” Nu mă doare cu nimic. Doamne, dacă mi se zice că sunt popă, sunt fericit. De ce, Doamne? Pentru că și pe Sfântul Macarie îl întreba satana: „Macarie, tu faci parte dintre oi sau dintre capre?” Iar Sfântul Macarie spuse: „Caprele sunt eu, oile le știe Dumnezeu”.

Iată, și la noi astăzi, oile le știe Dumnezeu, că El se uită în inima omului, în ogorul fiecăruia în parte. Am spus și spun mereu că nu ai voie să porți pantaloni, femeie, așa cum spune Scriptura. Noi am uitat Scriptura... o punem pe oalele cu lapte. Eventual o ținem de formă, ca o carte expozițională, de expoziție. Nu punem preț pe această carte sfântă, prin care a vorbit Dumnezeu către poporul Său. Ne

vorbește Dumnezeu prin oamenii simpli, ca să facă de râs pe cei învățați, cu multe facultăți, filozofii. Căci iată, Dumnezeu a ales pe cele mai proaste ale lumii de azi ca să le dea ca exemplele cele mai bune, căci omul zilelor noastre nu mai încapă în filosofia lui cea rea, cum spun ei, în filosofia lor cea bună nu mai încapă Dumnezeu. Dumnezeu intră numai în omul acela simplu, creștinul meu, care știe să trăiască pe Hristos în inima Sa, care știe să lupte pentru Hristos, să biruie toate vrăjmășiile care vin din partea lumii, a lui satana care este în văzduh și sub pământ, în iad. Oamenii de azi sunt specializați de satana să facă toate uneltirile împotriva lui Dumnezeu. Iată, te-a ales satana ca să fii ucenicul său pe pământ, nu să fii ucenicul lui Dumnezeu și să urmezi ceea ce-a spus Scriptura. Tu ești ucenicul celui pe care l-ai lăsat să fie în inima ta. Ca ucenic al lui Hristos trebuie să împlinești Scriptura, creștinul meu. Scriptura nu se împlinește, creștina mea, cu pantaloni pe tine, cu farduri pe ochi... nu se împlinește cu avorturi, cu vicleșug, ca și Iuda Iscarioteanul, să vii în biserică și să-l iscodești pe părinte... În biserica lui Dumnezeu trebuie să vii cu inima deschisă, creștine. Nu te primesc eu aici, ci te primește Mântuitorul Hristos. Dar și eu te văd și te las în mizeria păcatului tău. Pt. că și noi, cei care slujim în fuste negre, suntem mulți, dar puțini ne pregătim pt. viața de Dincolo, ci pt. viața pământească.

Aici ne pregătim sufletul pt. călătoria lui în Împărăția lui Dumnezeu, nu mâncând, bând, distrându-ne. Astea-s patimile lăsate pe pământ. Dumnezeu ne-a lăsat simțurile, creștine. Cu văzul facem mii și miliarde de păcate. Cu auzul auzim tobele

și toate alea de la casetofon și de la diverse formații lăsate de satana pe pământ, ca să-l distragă pe om și să-l facă ca pe ăia care sunt pe scenă.

Cu mirosul... Dacă simțim un pic de miros de carne: „Vai, ce-aș mânca și eu!” Da, creștinul meu. Așa este, mănânci pt. trupul acesta, ca să fie putreziciune viermilor... Ca să fie o poftă împotriva lui Hristos...(...) Mirosul ni l-a lăsat Dumnezeu ca să fie ispită acestui trup...

Gustul, creștine... Când ai băgat mâncarea în gură, păcat e când zici: „Vai ce bun e!”... Mai bine de Sfinți, că ei s-au dus în pustiu și nu au mai mâncat mâncare, ci s-au hrănit cu rădăcini. Când va veni antihrist cu buletinul și te vei lepăda de Hristos, când vei recunoaște că aparatul din Bruxelles, din Belgia, este dumnezeul tău, ce vei face?... Iată creștine, ce-ai făcut. Păi da, Doamne, cum să mă rog? Cum să postesc? Nu știm să întrebăm. Cum să postim? Nu știm să postim.

În Casa Tatălui din Ceruri o poartă este strâmtă, pt. cei care știu să postească, să se roage și pt. el și pt. alții. Și o altă poartă e largă, largă. Acolo cântă tobele, acordeonul, etc, care te duc la nefericirea veșnică. Pe care cale vrei să mergi, creștinul meu? Pe calea strâmtă sau pe cea largă?

Creștine, ce le-a spus Dumnezeu lui Adam și Eva? „Iată, tot ce crește din pământ, tot ce face rod, cu spic, să mănânci!” Nu i-a spus: „Taie, taică, și mănâncă! Jertfește porci, păsări, și mănâncă!” Păi, crezi, creștine, când va veni strâmtorarea cea mare, la tine, când va cere burtica asta, datornicul acesta: dă-mi să mănânc!, ce vei face? Te duci la „oala

Egiptului", din care poporul lui Israel mânca cele date de egipteni...?

Ne spune Dumnezeu să ne pregătim sufletele noastre, să unim Cerul cu pământul, să unim începutul cu sfârșitul.

Pipăitul... vine prin mâna ta, când pui mâna ta pe cineva...și se aprind toate patimile în tine. Iată, creștine, ce faci cu mâna ta? Țineți-o acasă! Dumnezeu Tatăl ne-a învățat cele zece porunci dumnezeiești, iar Dumnezeu Fiul, cele nouă fericiri. Iar noi nu le împlinim pe niciuna, nici pe acelea, nici pe acelea. Atunci, ai cui fii suntem, creștine? Că Dumnezeu nu te cunoaște pe tine! Să nu spui că te vei duce în fața lui Dumnezeu și vei spune: „Doamne, am făcut multe fapte de milostenie...dar sufletul meu nu l-am pregătit pt. Tine”.

Creștine, îți va spune Dumnezeu: „Du-te de la Mine, blestematule, în focul cel veșnic, că sufletul tău nu l-ai pregătit pt. Mine!” Degeaba spui c-ai fost la azile și la săraci, că ai botezat...Degeaba spui asta, creștine, pt. că Dumnezeu se uită la milostenia celui ce știe s-o facă din toată inima sa și este pregătit pt. Împărăția lui Dumnezeu. Iar aceștia nici măcar ochii nu și-i ridică către cer. așa fac creștinii adevărați.

Iar Dumnezeu le va spune celor de-a stânga: „Duceți-vă de la mine, blestemaților, în focul cel veșnic, că nu vă cunosc pe voi!”. Iar cei pregătiți vor moșteni binecuvântarea cerească: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu, care v-am gătit vouă Împărăția Cerurilor de la întemeierea lumii!”. Amin.

CUPRINS

Predica I. Babilonul cel mare.....	9
Predica II. Despre Crucea Domnului.....	19
Predica III. Saduchei și fariseii de azi.....	23
Predica IV. Sămânța Cuvântului Ceresc.....	27
Predica V. Calea cea îngustă.....	30
Predica VI. Preoțimea de azi.....	36
Predica VII. Urmarea Evangheliei Domnului.....	42
Predica VIII. Urmați-i pe Sfinți, dar nu idolatri- zați.....	46
Predica IX. I eșiți din Egiptul păcatelor!.....	51
Predica X. Viața serafimică de pe pământ.....	54
Predica XI. Vrăjitoria, cale către iad.....	60
Predica XII. Timpurile viitoare.....	68
Predica XIII. „Seceta Duhului”.....	74
Predica XIV. Milă voiesc!.....	78
Predica XV. Talanții Împărăției.....	82
Predica XVI. Idolii lumii de azi.....	86
Predica XVII. Ucenicul Domnului.....	92
Predica XVIII. Apropierea secerișului.....	94
Predica XIX. Lumină din Lumină.....	100
Predica XX. Biserica, locaș de închinare.....	105
Predica XXI. Fiți Sfinți, precum Domnul este!..	109
Predica XXII. Preotul și popa lumii.....	111
Predica XXIII. Apa cea Vie.....	114
Predica XXIV. Fiți smeriți!.....	116
Predica XXV. Trâmbița Domnului.....	119
Predica XXVI. Hristos, Stânca vieții.....	122
Predica XXVII. Frica de Dumnezeu.....	126

Predica XXVIII. Fiicele Duhului Dumnezeiesc .	129
Predica XXIX.Iubirea Domnului.....♦	133
Predica XXX.Necredința de azi.....	138
Predica XXXI. Predica de foc.....	140